

GEMEENTERAAD d.d. 23 AUGUSTUS 2019

=====

VOORZITTER: Ja, oké. Een goedenavond allemaal voor de eerste gemeenteraad na de zomervakantie. Ik hoop dat de vakantie voor iedereen deugd gedaan heeft. Voor wie er nog vakantie te wachten staat, hoop ik dat het zeker ook oké is. Ik heb een aantal mededelingen. Raadslid Lore Baeten is verontschuldigd voor de zitting wegens examens. Adjunct-algemeen directeur Ronan Rotthier is ook verontschuldigd. Dan meld ik nog het overlijden van de heer Freddy Van Gasse, gewezen OCMW-raadslid van de stad Sint-Niklaas. Dan heb ik ook een paar heuglijke gebeurtenissen, nl. het huwelijk dat we gevierd hebben aan het begin van de zomer van Joke hier aan mijn rechterkant, Joke Smet.

A P P L A U S

VOORZITTER: En op het einde van de vakantie Vanessa Blommaert ...

A P P L A U S

VOORZITTER: Proficiat. Ik hoop dat jullie gelukkig blijven en samen ... En dan ga ik eindigen met het plus-opaschap van raadslid Luk Huys en die zorgt voor een traktatie, die Jurgen zal laten rondgaan in de gemeenteraad. Hij is plus-opa geworden van Lief.

A P P L A U S

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we ... Ah ja, ik moet ook nog opmerken, dat er geen extra punt of geen hoogdringend punt is, omdat de papieren nog niet in orde waren en dus konden we dat ook nu niet op de agenda brengen. Goed, ... Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Hebt u dan al een idee van de datum van de gemeenteraad in september? Want het was toch de bedoeling, dat er dan in de loop van september een gemeenteraad ging georganiseerd worden specifiek over de oostelijke tangent en de dading.

VOORZITTER: Ik heb er nog geen idee van.

BURGEMEESTER: Wel, wij hebben daar vanuit het college ook nog geen beslissing in genomen, omdat wij alsnog hoopten dus dat wij dat vanavond aan de agenda zouden kunnen toevoegen. Wij zullen dat zeker en vast maandag bespreken. Maar allé – en ik kijk naar alle raadsleden hier aanwezig – het is te overwegen om een aparte gemeenteraad enkel en alleen over deze aangelegenheid te organiseren en dat zou bv. kunnen de dinsdag vóór de reguliere zitting. Het is dan de commissie van schepen Buysrogge. Alle fracties of de meeste fracties komen samen. Dus ik stel voor, dat we dan, allé, dat we eens nakijken of dat kan. En dat we ons alleen maar beperken tot dat punt hé. Dus dat de gewone zitting van de vrijdag daarop doorgaat. En eigenlijk kan dat een heel – kàn, hoop ik – een heel korte gemeenteraadzitting zijn. Iedereen kent wel de elementen van het dossier. Dank ook aan schepen Hanssens, die maandag toch toelichting gegeven heeft met de inhoud van wat in die dading zal zijn opgenomen. Maar uiteraard kunnen we alleen maar een beslissing nemen als wij een stuk hebben, dat op papier staat en waar ook Unigro en consoorten hun goedkeuring aan hebben gehecht. Maar dus wij hebben nog geen stuk ontvangen. Wij hebben ook nog geen vooruitzicht of het eventueel in het begin van volgende week of in de loop van volgende week zou binnenkomen. Dus maar van zodra – dat is ook toegezegd in de commissie – van zodra de dading binnen is, zal dat worden overgemaakt aan alle raadsleden.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik neem aan dat dat dan ook zal worden toegelicht bv. in de commissie van schepen Hanssens?

BURGEMEESTER: Dat mag normaal gezien geen probleem zijn, omdat dat altijd de week daarvoor is hé.

VAN DER COELDEN: Allé, de traditie wil toch, dat punten die in de gemeenteraad komen, toegelicht worden ...

BURGEMEESTER: Ja, maar we moeten wel natuurlijk zien, dat de termijnen voor de bijeenroeping, ook al is dat een punt of een zitting maar met één punt, dat die worden gerespecteerd.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, misschien nog één, anticiperend daarop, heeft men mij inderdaad die auditoraatsverslagen overgemaakt naar aanleiding van mijn vraag in de commissie. Ik blijf gewoon met de bezorgdheid zitten, een dading in de ene zaak is nog geen dading in de andere zaak.

Dus het zou misschien nuttig zijn, dat we tegen die tijd – ik heb gezien dat de raadsman voor de stad in beide zaken dezelfde is – dat die misschien een korte visie heeft of geeft waarom het nuttig is, dat we desalniettemin toch tot een dading overgaan in de ene zaak, terwijl ja, als dat niet lukt in de andere zaak, wij daar toch nog altijd met een vernietiging van datzelfde rup of een deel daarvan te maken hebben en we misschien ook niet verder kunnen. Dus misschien is het handig om te weten wat de opportuniteit is van de dading en dat we daar de visie van onze raadsman op die gemeenteraadzitting ook kennen.

VOORZITTER: Schepen Hanssens, hebt u daar iets op te ...

HANSSENS: Wel, ik denk dat de vraag duidelijk is hé. Dus we zullen daar een antwoord op hebben. Het is wel zo – en dat ga ik wel meegeven – dat de impact van het advies van de auditeur van de Raad van State natuurlijk veel kleiner is in de ene zaak en dat de andere zaak, allé, die ene zaak en dat in diezelfde zaak de elementen voor een dading niet aanwezig zijn, alhoewel er wel een wil is om te komen tot een akkoord, maar dan moet ge wel elementen op tafel leggen, die aanvaardbaar zijn voor beide partijen. En dat is in die zaak iets moeilijker voor de stad dan in andere zaken. En dus de impact van wat de auditeur voorstelt in de zaak waar geen dading is, is heel beperkt en zou als de Raad van State de auditeur volgt, wat in de meeste gevallen van de zaken zo is, is er zelfs geen gevaar voor het onteigeningsplan, dat goedgekeurd is. Dus dan kan dat allemaal doorlopen. Dus die impact is veel kleiner. Maar het risico bestaat, dat de Raad van State zegt van we vernietigen alles. Dat kan nog altijd ja. Maar we zullen dat uitgebreider, we zullen dat uitgebreider laten worden via onze raadsman.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen Hanssens. Mijnheer Wymeersch had nog ...

WYMEERSCH: Voorzitter, ik vraag het woord bij ordemotie. Maar wilt u het mij geven vóór of na de bespreking van de notulen, dat laat ik aan u over.

VOORZITTER: Misschien ...

WYMEERSCH: De notulen moeten nog goedgekeurd worden. Ofwel ...

VOORZITTER: Ja, doe maar eerst.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om mijn ontgoocheling uit te drukken in een aantal dingen, die gebeurd zijn of beter gezegd niet gebeurd zijn de afgelopen weken. En ik verwijs naar twee zaken. Eén, de – om welke reden dan ook – overtallige afwezigheid van het college tijdens de algemene commissie. Ik zeg het, om welke reden dan ook. En er is daarna wel een uitleg gegeven, die wat ons betreft misschien plausibel kan lijken, maar het zeker niet is. Aan de andere kant de afwezigheid van commissievergaderingen van twee niet-onbelangrijke commissie, zeker op het ogenblik dat reeds in de maand juli geen commissievergadering en gemeenteraad is samengekomen.

Dus dat betekent dat de bedoelde commissies maar 3 maand na de vorige keer samenkomen. Ik vind dit niet kunnen. Ik vind dat zelfs, als het zo zou zijn dat er op de huidige agenda geen punten rechtstreeks gerelateerd aan de agenda te bespreken waren, dat dit toch mogelijk moet zijn en mogelijk is, dat deze commissies zich buigen over zaken, die aan hun bevoegdheden gerelateerd worden, één. Ik concludeer hieruit – en dat is misschien niet de bedoeling, maar het is zo'n beetje een gevoel dat ik heb – dat bij sommige leden van het college en in uitbreiding misschien het college als geheel, want die zijn toch één en ondeelbaar, heb ik soms de indruk dat een beetje respect ontbreekt naar de gemeenteraad in zijn totaliteit en naar individuele gemeenteraadsleden in het bijzonder. Ik vind dat jammer en ik vind dat men zich daar, mevrouw de voorzitter, even over moet beraden. En dan bedoel ik beroep op u om eventueel samen met het college eens te bekijken hoe men dat moet aanpakken. Respect echter – en dan richt ik mij tot de leden van de gemeenteraad – moet men ook afdwingen. En dan heb ik zo de indruk en wij draaien spijtig genoeg met een aantal andere collega's hier al lang genoeg mee, om enige zaken te zien evolueren de laatste 10 à 15 jaar. En ik ga niet langer terug, want ik kan 30 jaar teruggaan. Maar als ik zie hoe een aantal raadsleden zich opstellen binnen deze raad en ook naar buiten, dan is het soms te begrijpen – ik zeg niet goed te praten – maar soms te begrijpen, dat als men geen respect afdwingt, dat men dus ook geen respect krijgt. Als ik zie hoe sommige raadsleden en bij uitbreiding ook af en toe sommige schepenen zich gedragen in hun lichaamstaal, in hun houding, hoe men zit, hangt, ligt of zich beweegt tijdens de gemeenteraad in de gemeenteraadzaal, dan heb ik daar vragen bij. Vestimentair stel ik mij soms vragen. Er zijn er bij, die soms van het werk van de akker komen en er zijn er die denken dat ze naar een sportzaal gaan. Nu is de tijd voorbij, dat we hier in jas en das en in maatpak bij uitbreiding moesten zitten. Godzijdank is dat niet meer aan de orde. Maar op teensletskes en basketbalsloefkes of met polootjes al dan niet gewassen naar de gemeenteraad komen, getuigt van weinig respect voor zichzelf, weinig respect voor het instituut gemeenteraad en dus ook weinig respect voor de Sint-Niklase bevolking, die hun vertrouwen stelt. Dus ik denk, mevrouw de voorzitter, dat u – en ik heb het in het verleden al tijdens de vergadering van de fractievoorzitters aangehaald, blijkbaar heeft dit geen hout gesneden – maar ik denk dat de houding zowel inhoudelijk als naar buiten als volgens de etiquette van raadsleden én schepenen eens mag bijgespijkerd worden en dat u zich daar als voorzitter van deze gemeenteraad eens over bezint en eventueel kijkt of dit in een huishoudelijk reglement of in een deontologische code kan of moet gevat worden.

VOORZITTER: Ik dank mijnheer Wymeersch en ik geef het woord aan mijnheer De Meyer en daarna ...

DE MEYER: Voorzitter, collega's, er is één punt, waar we zinnens waren namens onze fractie om over tussen te komen, nl. over de algemene commissie van vorige week. Ik wil nog eens duidelijk stellen, dat onze fractie bijzonder ontgoocheld is over het verloop daarvan. We hadden in het begin van het jaar heel uitdrukkelijk begrepen, dat er in augustus hoe dan ook een echt inhoudelijk debat nog zou komen over het beleidsplan. En blijkbaar is dat in de loop van de maanden enkele keren gewijzigd. Eigenlijk hebben we te doen met de schepen voor participatie. Meermaals heeft hij op de commissie – en ik denk dat het echt gemeend was – naar de raadsleden bepaalde beloftes gedaan en die zijn telkens gewijzigd achteraf door het schepencollege. Nu nog een discussie voeren over wat wij van het burgerpaneel het belangrijkste vinden, is dat de fundamentele discussie die wij nog kunnen hebben met de gemeenteraad? Volgens ons moeten we echt een inhoudelijke discussie kunnen hebben over dat punt en niet alleen op de moment van de begroting, maar we zouden heel graag hebben, dat we dat nog kunnen beïnvloeden vóórdat de begroting opgemaakt wordt. Ik vind dat het respect voor de raadsleden – zeker van de oppositie, mogelijks hebben de mensen van de meerderheid meermaals de kans daartoe gehad om inhoudelijk een inbreng te hebben, daar heb ik geen zicht op – maar dat de werkwijze van weinig respect getuigt voor de gemeenteraadsleden. Ik hoop vooralsnog, dat die discussie zo spoedig mogelijk er gaat komen. En we zouden ook heel graag snel vernemen wanneer die algemene commissie, die nu gepland is, zal plaatshebben, zodanig dat we in onze agenda daar rekening mee kunnen houden.

VOORZITTER: Oké. Dan geef ik het woord aan raadslid Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook onze fractie wil zich aansluiten bij een deel van wat gezegd is door de collega's. Niet zozeer bij de vestimentaire beschouwingen van mijnheer Wymeersch, maar wel bij wat er gezegd is over het commissiewerk. Allé, het is inderdaad zo, dat wij het verwachtingspatroon deelden van mijnheer De Meyer, dat de algemene commissie van augustus een moment ging zijn, waarbij dat we als raadsleden samen een evaluatie maakten van de output van het stadsgesprek. Allé, daar is zeer veel op ingezet in het voorjaar, menselijk, met de medewerkers, ook financieel. Er is ook zeer veel commotie, zeer veel reclame voor gemaakt. Dan zou je verwachten als dat stadsgesprek afgerond is, dat we nog vóórdat het college begint aan de begroting, die men ons wilt voorleggen, dat er binnen de raad een gesprek is, waarbij dat we zeggen ja, wat heeft dat opgeleverd, welke conclusies trekken we daaruit, wat trekken wij er als conclusies uit als oppositie, wat trekken jullie daaruit als conclusies als meerderheid en hoe gaan we daarmee verder?

Dat is er dus niet gekomen en ik vrees, allé, als ik zie dat dat zelfs geen verwachtingspatroon was bij het college, dan vrees ik dat het college daarmee impliciet een beetje erkend dat de output van het stadsgesprek ook niet is, wat men ervan verwacht had. Allé, en dat heeft te maken met de manier, met de organisatie ervan, met de manier waarop de mensen bevraagd zijn, de vragen die gesteld zijn of vooral die niet gesteld zijn en het feit dat ge heel veel input gekregen hebt, heel veel reacties, hele bundels papier, maar dat ge er in feite zeer weinig lijnen uit kunt trekken voor het beleid. Dus ik vrees, dat de afwezigheid van het college op die algemene commissie, ja, voor een stuk een erkenning is van het feit dat men met dat stadsgesprek gewoon politiek gezien niet zoveel aankan. Dat is jammer en we zullen dan inderdaad moeten wachten tot november en december om te zien welke politieke conclusies men eruit wilt trekken. We willen ons ook aansluiten bij hetgeen dat mijnheer Wymeersch gezegd heeft over het wegvallen van een aantal commissies in augustus. Allé, enerzijds, je zou kunnen verwachten dat dit college, dat dan qua samenstelling toch nog voor een heel groot deel een verderzetting is van het vorige college, ja, dat ook het beleid bijna onverkort verdergezet wordt. Maar dat blijkt niet uit de agenda van de gemeenteraad van het eerste halfjaar. Allé, ik vind persoonlijk – en ik niet alleen – dat daar bijzonder weinig stof opstond om over te discussiëren. Het is zeker niet door de agenda, die vanuit het college komt, dat de gemeenteraden tot nu toe vrij lang geduurd hebben. Van de andere kant zit ge in het begin van een legislatuur, wat traditioneel ook altijd een moment was om via de commissies vooral aan de nieuwe raadsleden, ja, ze kennis te laten maken met de materie. Beleidsdomeinen toe te lichten, ambtenaren aan het woord te laten, organisaties aan het woord te laten. En op die manier via de commissies de raadsleden een stukje knowhow mee te geven voor hun werk. Maar ook dat is, allé, wat al zo dikwijls een manier gebleken is om aan de commissie een zinvolle invulling te geven, ook dat is niet gebeurd in augustus voor een aantal commissies. Dat is jammer. In het bijzonder dan denk ik voor de commissie welzijn. Allé, de commissie welzijn heeft altijd een traditie gehad van op dat gebied buiten de agenda om raadsleden op een interessante manier kennis te laten maken met het welzijnsterrein. Ja, als ge dan ziet dat in deze legislatuur dat terrein nog uitgebreid is met heel de OCMW-werking, met de werking van het bijzonder comité sociale dienst, met de zorg die nu ook gemeenteraadsmaterie is, allé, dan vind ik het persoonlijk bijzonder jammer dat in een maand en na twee maand interval een commissie niet kan samenkomen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Ik ga de burgemeester onmiddellijk het woord geven in verband met de algemene commissie en de commissies die wegvallen. Maar ik wil toch eerst ook nog wel eens ingaan op het element van het respect.

Ik denk dat, ik vind dat respect hoog in het vaandel staat. Ik heb er trouwens op een vorige gemeenteraad ook al een opmerking rond gemaakt. Ik denk dat het meeste of het grootste respect, dat we moeten hebben, dat dat is voor onze bevolking en dat we hun belangen hier zo goed mogelijk moeten behartigen. Er zijn tradities, dat is waar, mijnheer Wymeersch. En ik ben ook iemand, die daar wel van houdt. Maar tijden veranderen ook en ook vestimentair. En de *gustibus et coloribus non est disputandum*. Ik zou zeggen, ik denk dat ieder voor zich – en dat heb ik in een vorige commissie ook al gezegd – we zijn volwassen mensen onder mekaar en dat iedereen daarbij voor zichzelf wel kan zien wat er voor hem of haar voor de gelegenheid past. Ik doe daar ook een beroep op om vooral intermenselijk voor elkaar respect te hebben. Dan geef ik eventjes het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil dus ingaan op twee van de drie punten, die door mijnheer Wymeersch en ook door de andere woordvoerders van de oppositie zijn aangehaald en die trouwens ook maandag tijdens het overleg met de fractievoorzitters, de voorzitter van de raad en mijzelf en de algemene directeur aan bod zijn gekomen. En ik ga eigenlijk herhalen, collega's, voor u allemaal wat er toen allemaal gezegd is geweest en wat het punt van de algemene commissie betreft, het aanbod dat ik toen heb geformuleerd. Om te beginnen dus met de algemene commissie, we zijn tot de vaststelling gekomen, dus dat er eigenlijk een totaal of een grotendeels verschillend verwachtingspatroon was bij de raadsleden van de oppositie en de manier waarop wij het vanuit het college hadden vooropgesteld. Dus de finaliteit van wat in die algemene commissievergadering moest naar voor komen en wat daar de conclusie van moest zijn, dat was wel sterk verschillend. Ik heb toen het aanbod gedaan om te zeggen, laat ons denk ik op dinsdag 17 september, als de oppositiefractionen zich daar kunnen vinden, een nieuwe algemene commissie organiseren, waarop de schepenen van participatie Bart De Bruyne en ikzelf aanwezig zullen zijn. Waarbij wij ook verslag zullen uitbrengen over wat de zogenaamde helikoptergroep, die dus het stadsgesprek en het participatietraject heeft voorbereid – maandag komt die opnieuw samen – wat die van bevindingen en conclusies rond het participatietraject zal naar voor brengen. En de bedoeling zou dan zijn, dat wij op die algemene commissievergadering eigenlijk drie dingen doen. Eigenlijk één, het traject zelf van de voorbije maanden, de evaluatie daarvan maken. De pluspunten, de minpunten, de lessen die we daaruit kunnen trekken. Twee, het vervolgtraject. Dus we hebben ook het engagement aangegaan aan de burgers, die interesse hebben laten blijken, om verder geïnformeerd of betrokken te worden bij bepaalde beleidsdomeinen, hoe we dat gaan aanpakken. Hoe we dat zien.

En drie, dat wij de kans geven aan de raadsleden, in eerste instantie de raadsleden van de oppositie, om hun mening, hun prioriteiten, hun visie te formuleren op wat er uit het stadsgesprek de voorbije maanden naar voor is gekomen. Wat u niet van ons kan vragen, want het is er ook niet, is welke conclusies het college en welke keuzes het college daaraan verbinden. Omdat – en ik herhaal wat ik maandag gezegd heb – het samenvloeden van de input van het stadsgesprek enerzijds en de ambtelijke voorbereiding van de financiële meerjarenplanning finaal tot één resultaat moeten leiden. En je kan dat niet uit mekaar trekken om te zeggen we gaan in de financiële meerjarenplanning die aspecten van het stadsgesprek inbrengen en die aspecten van de politieke ambtelijke voorbereiding. Dat moet leiden tot één document. Dus, de gelegenheid om zelf meningen, voorkeuren, prioriteiten naar voor te schuiven, die is er, die zal er ook zijn. We zullen dat ook meenemen in onze verdere voorbereidingen van het financiële meerjarenplan. Maar u kan nog niet aan het college vragen, gewoonweg ook omdat het er nog niet is, wat de conclusies zijn die wij inhoudelijk aan het stadsgesprek verbinden. Ik heb ook – en ik herhaal wat ik maandag gezegd heb – gesteld van ja, stel nu, stel nu dat wij als college gezegd hebben wij hebben die conclusies aan het stadsgesprek inhoudelijk, dan zou je met evenveel recht en rede kunnen zeggen, ja, welke zin heeft het om een commissievergadering te organiseren om de oppositie te horen, als jullie toch al geconcludeerd hebben. Jullie hebben nog niet eens naar ons willen luisteren. Dus u brengt hier resultaten naar voor en u hebt meteen al geconcludeerd en de oppositie heeft niet eens de kans gehad om haar licht daarover te laten schijnen. Dus daarmee herhaal ik, wat ik maandag op het overleg van de fractievoorzitters heb gedaan, het aanbod dus vooral naar de vier oppositiefracties. Twee, wat betreft de commissievergaderingen. Het opzet en de zin van de commissievergaderingen is in de eerste plaats – en dat is nog altijd het belangrijkste – dat raadsleden en dat alle fracties goed weten wat er wordt voorgesteld, dat zij inhoudelijke en praktische en technische vragen kunnen stellen over de beslissingspunten die aan de agenda van de gemeenteraad zijn. En dat in secundaire orde uiteraard ook actualiteitsthema's of bepaalde dossiers en projecten kunnen worden toegelicht door de schepenen, door ambtenaren, zelfs door derden als men daartoe de gelegenheid heeft. Er is in de vergadering van de fractievoorzitters gezegd, oké, men moet niet elke maand een commissievergadering organiseren als er geen beslissingspunten aan de agenda van de gemeenteraad staan. Maar het zou toch wel echt wenselijk zijn, nodig zijn dat er geen twee maand na mekaar geen commissievergadering is. Dus dat was ongeveer denk ik de conclusie – tenzij ik mij vergis, collega's – dus die maandag tijdens de vergadering van de fractievoorzitters is gemaakt geweest over dat punt over ja, maandelijks of niet-maandelijks organisatie van de 9 raadscommissies.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Op dat laatste wil ik kort antwoorden, mevrouw de voorzitter, burgemeester. Twee min of meer citaten. Eén, één van onze vorige burgemeester of burgemeesters, die ooit zegde van “de gemeenteraad dat zijn onze bazen”. Twee, van een topambtenaar in deze stad, die zei van en dat klopt ook “de gemeenteraad is baas over zijn eigen agenda”. Dus met andere woorden, collega’s, het is de gemeenteraad – en daar wil ik toch op hameren, mevrouw de voorzitter en zeker in uw hoofd – het is de gemeenteraad die bepaalt of er commissies zijn ja dan nee en wat er besproken wordt ja dan nee. Wij zijn de baas over het college. Het college gaat ons niet voorschrijven wanneer wij wat moeten doen. Als wij als gemeenteraad menen dat er een commissie moet worden georganiseerd over dit of dat punt, afgezien van het feit of het al dan niet aan de agenda van de gemeenteraad staat, dan moet die commissie doorgaan, punt aan de lijn.

VOORZITTER: Ja, ik ga nog even het woord geven aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ik heb in het voorjaar de werking van het bijzonder comité tijdens een commissie toegelicht. Ik heb in juni het sociaal verslag toegelicht. Ik heb nog een uitleg over het zorgpunt laten doen. Dat waren allemaal dingen, die niet op de agenda stonden. Dus in die zin doe ik niets anders dan ik vroeger deed. Vroeger gingen er ook soms commissies niet door. Ik had nu gepland om iets rond seksueel misbruik en partnergeweld te doen, maar in een overleg met de korpschef een paar weken daarvoor kwam naar voor, dat zij ook nog cijfers aan het verzamelen waren. Dat heb ik ook in het antwoord naar Frans en de fractieleiders gezet. En dat het een beetje dwaas zou zijn om daar niet op te wachten. Ik had dan voorzien om rond Tand-em een toelichting te doen. Dat heb ik ook geschreven. Maar gezien de vakantie, dat zijn een aantal partners samen, was dat nog niet op het college gekomen. En ik zou graag de samenwerkingsovereenkomst er leggen. Daarom een week voordat of een paar dagen voordat we de agenda moesten vaststellen, was dat geweten. Maar er gingen een aantal ambtenaren nog op vakantie en ik heb toen beslist om te zeggen van oké, jullie moeten geen nieuw dossier voorbereiden. Er was ook, bij Karel waren er geen vragen binnengekomen van raadsleden van de gemeenteraad om aan de commissieagenda te zetten. Dus ja, allé, ik heb daar altijd de gewoonte van gemaakt – welzijn heeft sowieso weinig beslissingspunten – maar ik denk dat ik ongeveer één op de twee commissie hou zonder dat er punten zijn. Voor september is Den Azalee gepland. Ik denk dat er al een save the date van is met eerst een rondleiding en dan de commissie daar houden. Dus ik zet die goede gewoonte verder, maar ik had aan de fractieleiders laten weten, waarom ik in augustus geen commissie had en ik had gehoopt dat dat voldoende uitleg was.

VOORZITTER: Dank u, schepen Heyrman. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik neem nota van de belofte van de burgemeester. Ik denk dat we daar, allé, een pragmatiek moeten zoeken en dat het inderdaad niet kan, dat er zolang geen commissie is. Zeker niet van welzijn. Ik denk dat er alle dagen sociale problematieken zijn in de stad. Dus dat is eigenlijk iets waar je maandelijks zeker een thema moet vinden. Ik wou wel nog even zeggen, dat ik vorige gemeenteraad gevraagd had om een toelichting te krijgen rond de publieke ruimte en de gebiedsgerichte werking. En ik denk dat dat met de vakantie wat door de mazen van het net is geglipt. Dus misschien bij deze al een vraag voor de volgende commissie. En we nemen ook nota van de schepen. We zullen maken nu, dat u elke maand een vraag hebt. Als dat nodig is om een commissie te organiseren, zullen we dat doen.

VOORZITTER: Oké? Dan geef ik het woord aan mijnheer Ghesquière.

Ghesquière: Heel kort nog eens een reactie op wat de burgemeester daarnet gezegd heeft in verband met het participatietraject. Burgemeester, wij zijn ervan overtuigd uiteraard, dat dat een zeer moeilijke oefening is. Ik heb het hier gezegd trouwens in de commissie. Ik heb x-aantal jaren geleden in verband met de dorpsraden die oefening al eens gemaakt. En dat was uiteraard niet zo vanzelfsprekend. Maar en het is niet om jullie een stukje te verschonen op zijn plat Sint-Niklazes gezegd, maar er is wel tamelijk wat centen uitgegeven ook aan dat studie bureau in verband met de begeleiding van het traject. En ik denk dat die toch ook een aantal dingen niet mee ingeschat hebben. Want de verwachtingspatronen zijn inderdaad nogal verschillend gebleken, heel zacht uitgedrukt. En dat heeft toch 7.500 euro gekost ook. Dus ja, ik heb daar ook mijn bedenkingen bij.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor, dat we nu overgaan tot de agenda en we beginnen met de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraadzitting van 21 juni 2019. Zijn hier vragen? Kan dat goedgekeurd worden? Wie is voor? Eenparig goedgekeurd. Punt 2, strategisch veiligheids- en preventieplan, financieel dossier 2017 betreffende de toekenning van een toelage, goedkeuring. En ik verwelkom hier ook ja, de ...

BURGEMEESTER: Zeer kort toegelicht in de commissie door de waarnemende korpschef, Alex Lemmens. En dat ligt in de lijn van dezelfde beslissingen, die deze raad genomen heeft voor de voorafgaande jaren.

VOORZITTER: Akkoord? Kan dat eenparig? Goed. Ah excuseer, mijnheer Wymeersch?

Wymeersch: Ik stel voor, mevrouw de voorzitter, met uw goedvinden, dat wij de punten politieaangelegenheden tot en met punt 11 in één ... (overschakelen naar bandopname 2) ... stemming vatten.

VOORZITTER: U neemt me de woorden uit de mond, mijnheer Wymeersch. Kan dat voor iedereen? Is dat eenparig? Oké. Dank u wel. Dan gaan we over naar punt 12, retributies, retributie op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, aangeboden door de gemeentelijke instellingen, wijziging. Dat is een punt voor schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie. Ik weet niet of daar verder vragen zijn.

VOORZITTER: Kan dat eenparig? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Nee, excuseer, dat zijn alle fracties, behalve de PVDA. Dan wie is tegen? Nee, wie onthoudt zich? PVDA. Ja, ik heb handen omhoog gezien. Oké, we hernemen de stemming. Wie stemt voor? Meerderheid, sp.a en dan Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Niemand. Wie onthoudt zich? CD&V en PVDA. Punt 13, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van KROCK 2019, goedkeuring. Punt 14, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van de Vredefeesten 2019, goedkeuring en punt 15, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van de Dag van de Jeugdbeweging 2019, goedkeuring. Kan dat allemaal samen? Is dat eenparig? Dat is eenparig, goed.

BURGEMEESTER: Mag de waarnemende korpschef dan de zaal verlaten? Ja, oké.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Lemmens, voor uw aanwezigheid.

BURGEMEESTER: Prettig weekend.

VOORZITTER: Punt 16, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, vereniging Audio, toetreding nieuwe leden, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Formaliteit. Toegelicht in de commissie. Komt ook terug in de OCMW-raad.

VOORZITTER: Is dat eenparig? Oké, eenparig.

WYMEERSCH: Bah ja, we zijn vrijgevig vandaag.

VOORZITTER: Punt 17, werken, rioproject aansluiting wijk Zonneken, sluiten samenwerkingsovereenkomst voor update hydronaut, goedkeuring. In de commissie van schepen Hanssens.

BURGEMEESTER: Zeg, waar zijn die bonen van ...

VOORZITTER: Excuseer. Ja, schepen Hanssens, excuseer. Ik geef u het woord.

HANSSENS: Ja, er zijn een aantal rioleringsdossiers, die op de agenda staan. Die zijn toegelicht in de commissie. Een leuke discussie, een principediscussie. Een beetje aangezwengeld door raadslid Van Der Coelden over ja, we gaan weer nieuwe samenwerkingsovereenkomsten voor nieuwe rioleringsdossiers afsluiten. We weten, dat er nog veel op het programma staan. We weten ook, dat die een deadline tegen 2026-2027 hebben. Dus ja, wij zullen fondsen moeten voorzien in de meerjarenbegroting om dat te doen. Hoeveel, ja, dat zullen we dan de volgende keer bespreken. Bon, ik zit hier gewoon wat tijd op te vullen, opdat ...

VOORZITTER: Goed. Kan hierover gestemd worden? Is dat eenparig? Neen? Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid, sp.a, PVDA en CD&V. Wie is tegen? Wie onthoudt zich? Het Vlaams Belang. Klopt hé? Punt 18, werken, rioproject aansluiting wijk Zonneken, sluiten samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Zelfde uitleg.

VOORZITTER: Ja, kan dat op dezelfde ... Is dat dezelfde stemming? Neen? Ja, wie stemt voor? Dat is voltallig, ja. Dan zijn we aan punt 19, werken, rioproject Schoonhoudtstraat/Dubbelhofstraat, sluiten samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Is dat eenzelfde stemming? Iedereen voor? Oké, eenparig. Punt 20, werken, SASK, vernieuwen luchtgroep, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat is in de commissie van schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Kunnen we stemmen? Wie gaat akkoord? Dat is eenparig. Punt 21, werken, raamovereenkomst voor onderhoudswerken aan bitumineuze verhardingen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, besproken in de commissie. En er is wel wat over gezegd tijdens de commissie.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Peteghem en mijnheer De Meyer.

VAN PETEGHEM: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Kan de micro aan alstublieft?

VAN PETEGHEM: Wat betreft het uitvoeren van de werken in het kader van de raamovereenkomst, Carl, heb ik eens gevraagd voor een planning van de uitgevoerde werken en de dingen die nog gepland zijn voor dit jaar. Allé, de diensten kunnen dat toch perfect opmaken. Ik heb dat indertijd in de commissie ook altijd gegeven. Het is niet slecht, dat we dat ook krijgen. Ze hebben dat maar van de computer te halen. Nu, waar ik wel een probleem mee heb, Carl – en ge weet, wij zitten dikwijls op dezelfde golflengte – maar als ge ziet wat er gebeurd is in Puivelde. Ik vind het goed, dat ge de schoolomgeving perfect aanpakt. Dat is zeker nodig op vele scholen. Maar Puivelde vind ik eigenlijk geldverspilling. Daar lag een heel veilig fietspad, heel veilige schoolomgeving met een bescherming tussen het fietspad en het voetpad in rode betonklinkers. Betonklinkers, die in een zeer sterke stabilisé werden aangelegd. Dus de oversteek aan 't school was ook perfect. Tussen de rijweg en het fietspad was er een afbakening. Dus we gaan nu zien als dat uitgevoerd is. Nu komt er één in bruine asfalt. Dus eigenlijk was dat niet nodig, want het was een veilig fietspad. Dat vind ik geldverspilling. Ik heb er geen probleem mee, dat men schoolomgevingen aanpakt. Zeker en vast, er zijn, voor mijn part zijn er andere schoolomgevingen die moeten aangepakt worden.

Maar hier vind ik dat puur geldverspilling. Dan nog eens, als ge ziet dat de gootstenen, de stabilisé was zo sterk, dat zat niet in het lastenboek, dat de gootstenen stukgetrokken zijn. Nu met te asfalteren zal dat misschien hopelijk wat opgevuld zijn, maar dat zijn dingen die ge natuurlijk moet voorzien in het lastenboek, dat die goten er eventueel hadden moeten uitgenomen worden. Die gootstenen zijn voor een stuk stukgetrokken. Men kan de aannemer dat ook niet ten laste leggen, want dat zit ook niet in het lastenboek. Maar dat is mijn opmerking, Carl, wat betreft de schoolomgeving in Puivelde. Het was er mooi en veilig en nu zal het misschien ook wel veilig zijn, maar ik vind dat geldverspilling. Ge kunt dat perfect gebruiken aan een andere school voor perfect uit te werken.

VOORZITTER: Dank u wel. Raadslid De Meyer?

DE MEYER: Aanvullend hierbij. Ik ben eens gaan kijken naar de werkzaamheden in de Kemzekestraat, maar ik wil maar ten gronde oordelen als de werken uitgevoerd zijn. Ik zeg niet dat de schepen ongelijk heeft of onze collega ongelijk of gelijk, maar ik wil nog even wachten om ten gronde te oordelen. Wat ik wou zeggen in verband met 21 en 22, we gaan die punten goedkeuren, maar we hebben dezelfde bemerking als enkele maanden geleden. De opportuniteit van 2 aannemers, wetende dat er toch regelmatig en veelvuldig met onderaannemers gewerkt wordt, we zouden graag na een jaar dit evalueren.

VOORZITTER: Goed. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, om te beginnen met het laatste punt. Dat is een engagement, dat ik wel wil nemen om die evaluatie te doen. Het is ook voor ons een onbekende factor en ik wil ook wel eens weten wie gegund gaat worden en of er wel 2 partijen zullen zijn aan wie we kunnen gunnen en aan welke voorwaarden. Dus dat is een belofte om dat zeker op te volgen. Als ik naar raadslid Van Peteghem terugga, die lijst van nog af te werken werken, ja, ik had al gehoopt dat u die ondertussen had gekregen, want die is natuurlijk gewoon ter beschikking. Het is wel zo, dat die lijst niet ver vooruitkijkt, omdat we nu net zitten in het veranderen van aannemer en dat er geen grote asfalteringswerken meer te verwachten zijn. Ik ben het niet eens met u, dat het een geldverspilling is. Maar ik ben het wel eens met u – en ik denk dat mijnheer De Meyer daar ook wel naar hint – dat de manier, waarop de werken zijn uitgevoerd in Puivelde allesbehalve proper zijn. De manier van uitvoeren, ook het respect voor het materiaal en de manier waarop bepaalde zaken zijn gebeurd, zijn niet oké. Dat is ons ook gemeld door een bewoner-ingenieur, die een heel lijstje van gebreken heeft aangegeven. En gisterenmiddag om 14u. zijn onze diensten ter plaatse geweest mét de aannemer, mét dat lijstje, mét de belofte van de uitvoering correct uit te voeren. Ik ben het eens met u als u zegt van kijk, dat materiaal dat er lag, was nog goed en dat lag er nog goed bij en dat klopt ook.

Maar we hebben ervoor gekozen om onze schoolomgevingen zo uniform mogelijk aan te leggen en er direct gebruik van te maken om een aantal dingen weg of anders aan te pakken. En één van de problemen, die wij zagen, die toch moesten aangepakt worden in Puivelde, waren die varkensruggen of die ezelsruggen, afhankelijk van de gebruiker, die vlak naast het fietspad liggen. Het fietspad, dat wel een dubbelrichtingsfietspad is. Het fietsvademeccum schrijft voor, dat er voldoende ruimte tussen die varkensruggen en het fietspad zou moeten liggen. En wij hebben dat gewoon aangegrepen – subsidies van de minister, uniformisering van de schoolomgevingen – om die varkensruggen te verwijderen. Daar komt nog wel steeds een afscheiding, maar dan in de vorm van een smal plantvakje daar. Dus allé, ik ben het eens met u, dat het gerief dat er lag nog goed was. Ik ben het niet eens met u, dat het pure geldverspilling is. En de uitvoering van de werken, dat gaan we heel, heel, heel nauwgezet opvolgen. Nu zeker dat we die lijst van op te merken punten hebben gekregen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Peteghem, nog een antwoord.

VAN PETEGHEM: Ik wil nog kort ... Eigenlijk de opmerking van Jos, die heb ik ook in de commissie gemaakt. Het gaat hem over niet te grote bedragen. Ik weet niet of ge 2 aannemers gaat vinden, die gaan inschrijven voor dat beperkt bedrag. Persoonlijk is dat niet goed. Nu, wat betreft de uitgevoerde werken, Carl, ik ben zelf gaan kijken. Het maakt niet uit wie die uitvoert, maar daar zijn we zelf in de fout. De boordstenen hadden in het lastenboek moeten zitten. Nu zijn die boordstenen stukgetrokken. Men heeft natuurlijk niet verwacht, dat die stabilisé, die er onder zit, zo'n stabilisé is. Onze diensten die leggen die stabilisé aan, sterker dan ... Dat is klare beton. Als ge die opentrekt, trekt ge hoe dan ook die goot mee. Dus dat kun je niet ten laste leggen van die aannemer. Dat is, eigenlijk had dat in het lastenboek moeten zitten. Daar kun jij niet aan doen, hé Carl. Maar de goot had er moeten inzitten. En nu zeggen, want ja, inderdaad, die ingenieur, ik ken die, die heeft terecht die opmerking gemaakt. Maar ik denk niet dat ge dat de aannemer gaat ten laste kunnen leggen, want dat had in het lastenboek moeten zitten. Men had die goten er samen moeten uitnemen. Maar ja, het is nu zo hé, dus ...

VOORZITTER: Oké, kunnen we dit punt stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 22, leveringen, projecten openbaar domein, raamcontract leveren van bomen en meerstammige bomen/struiken, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat is voor de commissie van schepen Hanssens. Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 23, leveringen, dienst schoonmaak, leveren van milieuverantwoorde schoonmaakproducten, -materialen en papierwaren, fase 2, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat was in de commissie van schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie en geen verdere vragen.

VOORZITTER: Kunnen we hierover stemmen? Wie stemt voor? En dat is de voltallige meerderheid, CD&V, sp.a en PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 24, diensten, beheer openbaar domein, afsluiten raamcontract voor beheer openbaar domein Sinaai en onderhoud groenzones door derden, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat is in de commissie van schepen Hanssens.

HANSSENS: En daar uitgebreid toegelicht ook door de diensten.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch vraagt het woord.

WYMEERSCH: Wij gaan dit punt niet goedkeuren, mevrouw de voorzitter, collega's, omwille van het feit, dat op het ogenblik dat wij dit goedkeuren een gedeelte van de mogelijke geïnteresseerden om hieraan deel te nemen, worden uitgesloten en men zich specifiek richt op de sociale economie. Ik denk dat dit – we hebben het hier dikwijls aangeklaagd in deze raad – dat dit onterecht is en oneerlijke concurrentie uit de private sector.

VOORZITTER: Kunnen we over dit punt stemmen? Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid, de sp.a en CD&V en PVDA. En tegen is dan het Vlaams Belang. Punt 25, diensten, databeheer, huren en onderhouden van waterbars voor stad, OCMW, politiezone en AGB 't Bau-huis, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat is besproken in de commissie van schepen De Bruyne. Kunnen we hierover stemmen?

DE BRUYNE: Dat is toegelicht inderdaad tijdens de commissie, maar ik had denk ik alle vragen daar beantwoord.

VOORZITTER: Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 26, zakelijke rechten, uitbreiding speelbos Ter Beke, minnelijke pachtverbreking, voorwaarden akte, goedkeuring. Dat is in de commissie van schepen De Meester aan bod gekomen. Schepen?

DE MEESTER: Inderdaad toegelicht in de commissie. De aankoop hebben we in de gemeenteraad van 24 mei behandeld. En hier is dan de pachtverbreking.

VOORZITTER: Als er geen vragen zijn, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 27, zakelijke rechten, toegangsweg speelbos Ter Beke, aankoop stuk perceel, voorwaarden akte, goedkeuring. Ook bij schepen De Meester.

DE MEESTER: In dezelfde omgeving. Ook op de commissie toegelicht met een plannetje erbij en zo om te duiden waar het ligt om een toegangsweg te voorzien tot het speelbos.

VOORZITTER: Kunnen we hierover stemmen? Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 28, zakelijke rechten, Pijkedreef, uitbreiding opstalrecht Beschermcomité VVKM Sint-Vincentius vzw en voorwaarden addendum, goedkeuring. Schepen De Bruyne, zijn hier vragen?

DE BRUYNE: Ja, is ook toegelicht tijdens de commissie, maar geen verdere vragen.

VOORZITTER: Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 29, zakelijke rechten, wijzigen erfpachtrecht van Recreatiedomein De Ster, voorwaarden akte, goedkeuring. Dat is besproken bij schepen Buysrogge. Geen vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 30, zakelijke rechten, rioproject Puidreef/Kouterdreef, innemingen 3 en 6 Puidreef en inneming 8 Kouterdreef, voorwaarden akte, goedkeuring. Dat is ook bij schepen Hanssens. Nog vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 31, individuele behandelingsinstallaties van afvalwater (IBA's) in het individueel te optimaliseren buitengebied, collectieve plaatsing en onderhoud via RioPAct, reglement, goedkeuring. Dat is bij schepen Hanssens. Nog vragen? Dan stemmen we. Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u. Er zijn een aantal suggesties gedaan en een aantal vragen gesteld in de commissie. En ik keek er in feite een beetje naar uit om daar hetzij via een aanpassing van het reglement, hetzij via een toelichting van de schepen een antwoord op te krijgen. Allé, één van de dingen die opgemerkt werden, dat was van wat doe je met mensen, die een verplichting hadden om een nieuwe aan te leggen, die die verplichting niet nagekomen zijn in het kader van een bouwaanvraag, een bouwvergunning, maar die nu onder impuls van de subsidie toch een aanvraag zouden indienen. Ik heb het reglement nu nog eens goed nagelezen. Ik vind daar geen bepaling over in het reglement. Dus zoals ik het lees, als zo iemand een aanvraag doet, is er geen enkele reden om die uit te sluiten van subsidiëring. Het tweede is juist het omgekeerde. En dat is moeilijker denk ik. Er zijn een aantal mensen, die al dan niet omdat hun vergunning het verplichtte, de afgelopen jaren wel geïnvesteerd hebben in een IBA. En we zien nu allemaal met dat reglement, dat gaat over een serieuze kost. Dat gaat over duizenden euro's. Het is een goeie zaak – dat wil ik ook wel kwijt en dat vindt ook onze fractie – het is een goeie zaak, dat we die IBA's gaan subsidiëren. Maar natuurlijk, daarmee zet ge wel een beetje de mensen in de wind, die tot op vandaag die investering gedaan hebben in die IBA en die die kosten volledig voor eigen rekening hebben genomen. Vraag mij ook niet hoe ge daar een regeling voor zou moeten voorzien, maar het is in ieder geval toch iets waarover zou mogen nagedacht worden. Een derde aspect en dat was een vraag, die ik zelf gesteld heb in de commissie, ja, als ge dat eens uitrekent, het gaat over een 3.000-tal gezinnen, die niet het perspectief hebben om ooit op een waterzuiverings-, een collectieve zuiveringsinstallatie te worden aangesloten. Dus die de komende jaren een IBA zouden moeten plaatsen. Het gaat over een subsidie van een aantal duizenden euro's.

Dus als ge die rekening eens maakt, ja, dan kom je al gauw tot een bedrag van ergens tussen de 10 en de 20 miljoen euro, dat we als stad de komende 10 jaar gaan ophoesten om die IBA's te laten plaatsen. Dat is een groot bedrag en allé, ik denk dat het ook een logische vraag was in de commissie om te zeggen ja, kan dat betaald worden vanuit de saneringsbijdrage, die iedere Sint-Niklazenaar vandaag al betaalt via zijn waterfactuur, die momenteel geïnvesteerd wordt in de aanleg van rioleringen, van collectoren? Kunnen we daar ook deze subsidie niet mee betalen, omdat ze uiteindelijk past in hetzelfde objectief, nl. zorgen dat het water gezuiverd wordt en dat de waterlopen zo proper mogelijk zijn? Dus dat zijn toch een aantal punten, waar ik gehoopt had van vanavond daarover uitsluitsel te kunnen krijgen.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat klopt. We hebben die discussie gehad in de commissie. Maar er is ook een aanpassing gekomen aan het reglement. Een beetje ingegeven door raadslid Baeck op een totaal andere vraag, maar die ook een antwoord biedt op uw eerste vraag. De vraag van Aster was van ja, het reglement gaat in. Stel, er komt een bouwvergunning of een verbouwvergunning binnen en die mensen worden dan opgelegd om een IBA aan te leggen. Komen die dan in aanmerking voor een subsidie? Want is eigenlijk wel opgelegd. En daar hebben wij dan op geantwoord, eigenlijk ja, voor ons kan dat, voor het schepencollege kan dat ook. En dan hebben we er een zinnetje bijgevoegd in het reglement "voorwaarden voor het bekomen van subsidie, de woning heeft een omgevingsvergunning verkregen zonder de verplichting om een IBA te plaatsen of er werd een omgevingsvergunning verleend nà 31 augustus 2019". En dat sluit onmiddellijk die mensen ook uit, die tevoren een vergunning hebben gevraagd en dus eigenlijk gekregen hebben met een verplichting om die te plaatsen.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Ja, maar ik begrijp dat. En het zou mij dus ook niet storen, moesten wij nu hier ad hoc dus inderdaad zeggen van laat ons er een zin aan toevoegen, dat de subsidie, dat men niet in aanmerking komt voor een subsidie, indien men in het verleden als voorwaarde het plaatsen van een IBA heeft opgelegd gekregen. Dus vóór die datum. Dus ik zou nu hier ter plekke vragen om die zin er expliciet aan toe te voegen, zodat we dat uitsluiten. Uw tweede vraag ...

BAECK: ... die het aangevraagd heeft? Dat zinnetje, want als iemand dat ooit aangevraagd heeft en niet geïnstalleerd heeft.

HANSSENS: Dat klopt, ja. Maar je neemt natuurlijk een huis over met alle verplichtingen en mankementen zoals ze zijn.

BAECK: Ja, maar kwestie dat uw zinnetje zeker klopt.

HANSSENS: En eigenlijk zou je dan een claim moeten doen naar diegene van wie dat ge het gekocht hebt. Dat is dan de logische gevolgtrekking. Heel vervelend. De tweede vraag is dus omgekeerd. En zoals u zelf hebt aangegeven, ja, die mensen hebben ene geplaatst in een rode cluster, dus een cluster waar je IBA's moet plaatsen, geheel vrijwillig. Zijn we ook heel gelukkig mee, want dat betekent dat die mensen al geruime tijd zuiver water lozen in de waterlopen. Ja, die ligt daar natuurlijk nu. Daarvoor geeft dit reglement geen insteek en ook geen retroactieve subsidie bv. Maar ik ga er nog subiet eventjes op terugkomen. En dan over de totale kost van installatie van IBA's. U zei, allé, wij voorzien 343 IBA's te plaatsen, waarvan 8 prioritaire en 335 niet-prioritaire, waarvan daarvan weer 135 vakantiehuisjes daarbij. Dus de totale kost voor de stad komt neer op ongeveer installatiekosten 2,1 miljoen euro eigen middelen – de rest zijn subsidies of bijdragen van de bewoners – en daarna de onderhoudskost tot zolang het loopt. Die 2 miljoen, die 2,1 miljoen kan inderdaad vanuit de saneringsbijdrage betaald worden. Dus de 25 miljoen die wij krijgen via de sanering, mag je gebruiken om te saneren, mag je gebruiken om te rioleren, mag je ook gebruiken voor die IBA's te betalen. Maar ik heb wel een vermoeden, dat we meer gaan moeten uitgeven dan de saneringsbijdrage zal opleveren. Dat is een vermoeden, dat ik nu heb. Of dat veel meer gaat zijn, dat denk ik niet. Maar het zou wel meer kunnen zijn. Nu, om terug te komen op uw tweede punt, de vraag was ook gesteld van kijk, die IBA's die worden opgelegd, mensen installeren die, maar werken die ook. Dat is wel een zeer belangrijke, een zeer belangrijke vraag, want daarom doen we het ook. We gaan dus iedereen, waar we de gegevens van terugvinden, dat zijn de mensen die we nu gaan aanschrijven in het kader van dit project, de mensen die een vergunning gekregen hebben en in een rode cluster zitten met een verplichting om een IBA te installeren en de mensen die vrijwillig één geplaatst hebben en die kunnen we terugvinden via de subsidiereglementen, heel beperkt want als je geen subsidie hebt aangevraagd, ja, dan weten we het niet. Dus we gaan dat ook wel moeten bekendmaken. Die gaan we een aanbod doen van een inspectie en onderhoud van die IBA's door Rio-PAct. Waarom kunnen we dat doen? Omdat daar iets tegenover staat, nl. dat zij afzien van een vrijstelling van saneringsbijdrage. Dus als zij zeggen van ik betaal terug mijn saneringsbijdrage, dan kan de stad het opnemen om dat onderhoud te doen. En dat reglement of die operationalisering van die keuzes, daarvoor moet ik nog eens terugkomen zeker in de commissie om toe te lichten hoe we dat precies gaan aanpakken, omdat dat pas binnen een jaar wordt uitgerold en dat we daar nog de nodige afspraken met Rio-PAct moeten maken. Dit reglement – voor alle duidelijkheid – gaat vooral ja, over de installatie van die IBA's in rode clusters, die nog moeten aangepakt worden.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Wel, de schepen heeft zonet gezegd, ja, er zijn nog een aantal elementen van het dossier, die nog een aantal keren terug zullen komen. En ik denk dat het dan ook goed is, dat nog eens nauwkeurig nagekeken wordt waar die zonering gewijzigd is in de loop van de tijd, want dat geeft heel wat verwarring. Allé, dat zal niet drastisch zijn, maar die zoneringen, een groene cluster is soms wel aan het randje groen geworden of rood en omgekeerd. Allé, ik vermoed dat er daar nog wel wat dossiers gaan naar boven komen. Dus misschien als het dan nog eens terug naar de commissie kan komen, dat daar een volledig overzicht is van hoe is die zonering nu, wat zijn de wijzigingen geweest in het verleden.

HANSSENS: Ja, dat is een engagement, dat we ook opnemen met de administratie. Dat gaat een heel data-intensief werkje zijn, omdat we telkens alle vergunningen- en subsidiedossiers moeten terug opgraven om te kijken van wie wat heeft. We zien dat, we zien ons daar wel de baas over, maar daar gaat dus wel een tijd overgaan. En als ingang, ik heb ook een engagement aangegaan op vraag van raadslid Van Gansen om ook eens een toelichting te geven over dat zoneringsplan en hoe dat in mekaar zit en welke de verschillende soorten projecten zijn en waar Aquafin, de VMM of de stad alleen initiatieven innemen, om dat overzicht hier ook nog eens te geven. En dat kan daar dan ook een stukje deel van uitmaken, dat oude zoneringsplan.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, heel kort. Ik wil gewoon de schepen danken voor zijn uitvoerig antwoord en in het bijzonder voor zijn bereidwilligheid om tegemoet te komen aan die opmerking, die we gemaakt hebben.

VOORZITTER: Oké. Schepen Hanssens, mag ik u vragen om nog eens één keer de zin, die we gaan toevoegen, te herhalen?

HANSSENS: Ja, maar dat gaat niet lukken hoor.

VOORZITTER: Gaat dat niet lukken?

HANSSENS: Diezelfde zin.

VOORZITTER: Ja, maar ja, het is wel, we moeten wel ongeveer weten waarover we stemmen hé.

HANSSENS: Kunt ge de opname niet ...

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch nog even?

WYMEERSCH: Ik was van plan om seffens na de reguliere punten 5 minuten schorsing te vragen. Misschien kunnen we de stemming van dit punt over die schorsing heen helpen, zodat ondertussen de formulering op papier kan gezet worden.

VOORZITTER: Dat is geen slecht idee.

WYMEERSCH: Ik ben goed bezig vandaag hé!

VOORZITTER: Ja! Ja, dan laten we dit punt nog even opzij en gaan we naar punt 32, sluiten overeenkomst met Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting betreffende ondersteuning uitvoering dakisolatiewerken, goedkeuring. En dat is aan bod gekomen bij schepen Henne.

HENNE: Ja, dat klopt. Dit punt en ook het volgende punt zijn besproken en toegelicht geweest in de commissie. En ik denk niet dat daar nog verdere vragen over waren.

VOORZITTER: Kan er over dit punt gestemd worden? Dan wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 33, sluiten overeenkomst met Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting betreffende de uitvoering van aanpassingswerken ten behoeve van senioren ouder dan 70 jaar en personen met een beperking, goedkeuring. Zelfde stemming? Eenparig. Punt 34, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeentewegen, wijzigingen en aanvullingen, goedkeuring. En dat is voor schepen Hanssens.

HANSSSENS: Toegelicht in de commissie denk ik hé.

VOORZITTER: Zijn daar nog ... (overschakelen naar bandopname 3) ... vragen? Kan er gestemd worden? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 35, buurtwegen, verleggen en afschaffen van een deel van voetweg 58 (Fierenswegel), uitstel advies aan deputatie en kennisgeving en weerlegging bezwaren. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ook toegelicht in de commissie, maar er werd dus een gerechtelijke procedure opgestart tegen deze wegel. Dus vandaar dat we zouden voorstellen aan de raad om het nemen van een beslissing of het formuleren van het advies aan de deputatie uit te stellen tot als er uitspraak is in deze gerechtelijke procedure.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik twijfel toch een beetje om die procedure op te schorten, om reden dat ik toch in de wetgeving lees, dat er een termijn is van 60 dagen, waarbinnen in principe de gemeenteraad moet beraadslagen. 60 dagen na het einde van het openbaar onderzoek. Een termijn, waarbinnen dan die gemeenteraad moet beraadslagen over het definitief vaststellen van het gemeentelijk rooilijnplan. Dus ja, oké, goed. Als wij gaan wachten met het verderzetten van die procedure, dan dreigen wij uiteraard die termijn te overschrijden. Ik neem aan dat dat een procedure is voor de vrederechter. En ik herinner mij uit de commissie, dat daar toen gezegd is, dat het een zaak is waar de verjaring van de buurtweg wordt ingeroepen. Dus dat gaat niet op twee maand een uitspraak kennen als iedere partij daarin moet concluderen. Dus ik vraag mij af wat het nut is om de zaak op te schorten. Het beroep bij de vrederechter of de procedure bij de vrederechter werkt ook niet opschortend. Dus waarom zouden we dit opschorten?

Als wij dit gewoon laten doorgaan, dan is het in het slechtste geval wanneer de vrederechter zou beslissen, dat er toch verjaring is, ja, dan zullen wij moeten vaststellen dat onze beslissing zonder voorwerp is, laat staan onze beslissing, de beslissing van de deputatie eigenlijk. Want u zal weten, dat wij wanneer wij zouden beslissen om dat rooilijnplan definitief vast te stellen, dat wij dan de zaak aan de deputatie moeten overmaken, omdat wij nog in die oude procedure zitten. Die dan 90 dagen de tijd heeft om een beslissing te nemen. Ondertussen loopt die procedure wel door. Op het moment, dat wij nu zouden beslissen om die zaak op te schorten, ja, dan blijft de procedure natuurlijk aanslepen. Dus volgens mij kan die procedure gewoon verdergaan, hangende dat geding voor de vrederechter. En dan in het slechtste geval, als de deputatie dan toch binnen de 90 dagen zou beslissen, ja, dan heeft die 3^e belanghebbende nog altijd de mogelijkheid om daar beroep tegen aan te tekenen bij ja, de Koning staat in de wet, maar dat is dan het Vlaams gewest. Goed, dan moet gij dat maar doen. Maar ik zie vooralsnog geen reden om die zaak op te schorten. Dat is gewoon mijn bekommernis van de opschorting van die procedure.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, au fond heb ik er ook geen probleem mee om hier vandaag te beslissen, maar uiteraard heb ik ook advies gevraagd in wat de termijnen betreft. En aangezien wij inderdaad nog in de oude procedure zitten, waar u terecht naar verwijst, hebben ze mij verzekerd dat dit op zich geen probleem veroorzaakt, nl. het is de provincie die inderdaad de deputatie die aan termijnen gebonden is en zij zijn gebonden aan een termijn om een beslissing te nemen nadat de gemeenteraad advies heeft uitgebracht. Maar voor zover mijn informatie, die ik hier gekregen heb, want ik heb expliciet dezelfde vraag gesteld, is de gemeenteraad niet gebonden aan termijnen. Dus wel de deputatie om binnen een termijn na het advies van de gemeenteraad aan de deputatie te oordelen, maar niet de gemeenteraad op zich. Dat is de informatie, die ik gevraagd heb bij de diensten expliciet naar aanleiding van exact dezelfde vraag, die u gesteld heeft, die ik hen gesteld heb.

UYTDENHOUWEN: Maar de gemeenteraad is gebonden aan een termijn van 60 dagen. Alleen is dat geen termijn, is dat een termijn van orde en geen vervaltermijn. En dat wil zeggen, wij zouden die termijn kunnen laten verstrijken, maar dat wil niet zeggen, dat wij dan in het oneindige die termijn mogen laten passeren. Ik bedoel, wij moeten dat nog altijd wel binnen een redelijke termijn beslissen. En hoe langer dat wij wachten met die beslissing, hoe meer dat we de beroepsindiener argumenten geven om de wettigheid van onze latere beslissing nog te gaan aanvechten. Dus we zitten eigenlijk een beetje – is mijn aanvoelen hoor – in het voordeel van de beroepsindiener zelf te spelen. Het is maar een suggestie.

Ik wil de zaak alleen maar voorthelpen. Een andere optie was geweest, maar die hebben jullie niet genomen, om de nieuwe procedure te beginnen. Dat zou nog kunnen vanaf 1 september. Binnenkort begint de nieuwe procedure. We zouden volledig kunnen opnieuw beginnen. Tegemoetkomen aan de bezwaren van die beroepsindiener en dan denk ik dat we nog altijd toch binnen de nieuwe procedure op een deftige, binnen een deftige termijn die voetweg kunnen heropenen. Maar ik geef alleen maar suggesties. Het college beslist.

BURGEMEESTER: Nee, nee, de raad beslist. De bazen hé.

VOORZITTER: De raad beslist, ja.

DE MEESTER: Nogmaals wat ik daarjuist zei. Het was ook een opmerking trouwens, die Karel maakte in de commissie, van als de gemeenteraad, als wij het hier allemaal eens zijn om de bezwaren te weerleggen en verder te gaan met de procedure, heb ik daar uiteraard ook geen enkel probleem mee. Dus wat mij betreft, kunnen wij hier ook beslissen om over te gaan tot weerlegging van de bezwaren en dan verder te gaan met de procedure.

DE MEYER: Ons voorstel, schepen, is eigenlijk dat ge werkt vanaf september volgens de nieuwe procedure. Dan kan u ook een ander probleem oplossen. De eerste keer als het punt op de agenda geweest is enkele maanden geleden, heb ik de vraag gesteld “is er overleg met de betrokken eigenaars”. U hebt toen gezegd ja. Ik heb die vraag herhaald omwille dat ik bericht gekregen had van één van de mensen, dat er met hem geen overleg geweest was. Dat u op de commissie stelde er is overleg geweest, niet door de stadsdiensten, maar door regionaal landschap. Maar in het verslag van de commissie lees ik, dat er een schrijven geweest is naar die mensen toe. Dus een echt overleg, een gesprek met de stadsdiensten of met u is er niet geweest. Als ge de procedure herneemt en start op 1 september, dan hebt ge vermoedelijk geen tijdverlies en bovendien kunt ge dan ook het zinvolle en waardevolle gesprek met die mensen organiseren.

DE MEESTER: Ja, daar ben ik het au fond niet mee eens, dat allé, ...

DE MEYER: ... dat overleg wenselijk is, daar zijt ge het niet mee eens?

DE MEESTER: ...dat er opnieuw een openbaar onderzoek moet lopen. Ik heb nog nooit een overleg over trage wegen geweigerd in deze. Maar ik denk dat het hernemen van heel de procedure, dat dat net of het opnieuw starten van een hele procedure, dat dat een tijdverlies zou inhouden. Dus, allé ja, dat lijkt mij de minst wenselijke optie.

DE MEYER: We zullen achteraf zien, schepen, wat het snelst gaat.

VOORZITTER: Ik zie dat er nog tussenkomsten ...

VAN PETEGHEM: Op het vorige college hebben we het er ook al over gehad, Wout. Ik denk dat overleg zeker en vast belangrijk is, ook in deze. Ik heb dat ook gevraagd in het verleden. Dat is ook niet gebeurd. Ik betreur dat wel.

VOORZITTER: Zullen we ... Goed, dan gaan we over tot de stemming zoals het hier staat of ...

DE MEESTER: Nee, dan zou ik voorstellen om de bezwaren te weerleggen en zoals de suggestie, die daarjuist was, de bezwaren te weerleggen en over te gaan tot ... Allé, ik kan met beide pistes leven, maar ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Het voorstel tot beslissing is om de beslissing, het advies trouwens aan de deputatie uit te stellen tot na een gerechtelijke uitspraak. Ik kan met die beide pistes leven.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Goed, dan houden we gewoon de beslissing aan, zoals ze wordt voorgesteld. Dat is op zich geen probleem.

VOORZITTER: Goed, dan stemmen we over het punt, zoals het hier aangegeven staat, uitstel van advies aan de deputatie en kennisneming en weerlegging van de bezwaren.

WYMEERSCH: Dus de wijziging, voorgesteld door de schepen, wordt niet weerhouden?

DE MEESTER: Ah nee, dat was inderdaad mijn suggestie naar aanleiding van de tussenkomst van CD&V, maar ...

WYMEERSCH: Ja maar, voorzitter, we zitten hier met een voorgestelde collegebeslissing én we zitten met een suggestie van de bevoegde schepen om een andere beslissing te nemen.

VOORZITTER: Ik had – dacht ik – ik hoor de twee mogelijkheden hé.

DE MEESTER: Ik probeerde in te gaan op een vraag vanuit de raad, maar als daar geen draagvlak voor is, dan keren we terug naar de voorgestelde beslissing. Daar heb ik op zich geen probleem mee.

WYMEERSCH: Ik zou suggereren van dit punt eventjes te verdagen en misschien ondertussen te overwegen om toch per 1 september de rio-procedure op te starten, zodat we ...

VOORZITTER: Ik denk dat die optie niet ...

WYMEERSCH: Ik blijf constructief zijn hé.

VOORZITTER: Ik denk dat die optie door de schepen niet werd weerhouden. Mijnheer Uytendhouwen, nog een ...

UYTDENHOUWEN: Wel, nog één kleine tussenkomst. Het voordeel van het opnieuw beginnen van de procedure onder de nieuwe wetgeving, denk ik, zou als voordeel ook kunnen hebben, dat de huidige procedure voor de vrederechter zonder voorwerp wordt, want we herbeginnen de procedure. En wat wordt betwist, verliest zijn voorwerp. Dus eigenlijk zullen wij die bezwaarindiener dwingen om zijn huiswerk opnieuw te maken. Dus ik denk dat ge met die 90 dagen, die ge niet meer moet naar de deputatie gaan, dat ge uiteindelijk vroeger thuis zijt. Maar het is misschien te juridisch om het nu te beslissen. En bekijk het eens, maar het lijkt mij aangewezen.

DE MEESTER: Nee, nee, de juridische procedure handelt over de vraag tot afschaffing van de voetweg. Dat is zelfs los van het tracé, dat al dan niet wordt voorgesteld. Het is gewoon de vraag naar de vrederechter tot integraal de afschaffing van voetweg 38. En dat is nu net wat we hier als gemeenteraad, allé, de richting die we niet willen uitgaan. Want we voeren net een procedure tot verlegging en opening. Dus ...

WYMEERSCH: Dus ik concludeer, mevrouw de voorzitter, dat het college de suggestie van de schepen, de bevoegde schepen, niet volgt. Ergens ben ik benieuwd naar het standpunt van de fractie van de bevoegde schepen. Of dat daar enige steun voor zijn mening is. Als hij natuurlijk ook wordt ... (?) door zijn eigen fractie, dan heeft de schepen een probleem.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik begrijp uw drang om dat te concluderen, maar ik stel toch voor, dat we het voorstel ... Mijnheer de schepen wil het voorstel stemmen zoals het hier staat. Dus wie stemt voor het uitstel advies van de deputatie en kennisneming en weerlegging van de bezwaren? Dat is de voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Punt 36, buurtwegen, verleggen en afschaffen van een deel van voetweg 39 (Steverswegel), rooilijnplan en advies aan de deputatie, goedkeuring. Kunnen we stemmen? Een vraag. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Een vraag aan de schepen. Is er ondertussen een ander inzicht of niet?

DE MEESTER: Er is geen ander inzicht ...

WYMEERSCH: Voor alle veiligheid.

VOORZITTER: Ja, goed. Geen vragen meer? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Punt 37, stedelijk reglement tot de erkenning van sportverenigingen, wijziging. Dat was bij schepen Buysrogge. Kunnen we daarover stemmen? Wie stemt voor? Dat is eenparig, ja. Punt 38, stedelijk basisonderwijs, aanpassing schoolreglement, goedkeuring.

HENNE: Dat is ook toegelicht geweest in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen over? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ja, ik stel dan voor dat we nu 10 minuten schorsen voor het punt 31 om de zin te formuleren. En dan kan de rest zich bezinnen of een plasje maken of suikerbonen ... 10 minuten. Ja, de zitting is geschorst, 10 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Ja, dan heropen ik de zitting en meteen laat ik weten, dat al opgeladen is ondertussen wat er aan het artikel veranderd is. En schepen Hanssens heeft ook de tekst al aan de betrokken fractieleiders, -voorzitters doorgespeeld. Dus ...

HANSSENS: Ik lees eventjes voor, mevrouw de voorzitter. Dus het art. 3 is aangepast. Dus dat was de vraag voor het reglement inzake collectieve van IBA's goed te keuren. En nu hebben we eraan toegevoegd "mits een toevoeging bij art. 6 § 2, uitgesloten van de subsidie is de woning, waarvoor de installatie van een IBA opgelegd werd als een voorwaarde in een bouw- of omgevingsvergunning, afgeleverd vóór 1 september 2019". Dus dat is de gele lijn met de opmerking van mijnheer Van Der Coelden.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOEWEN: Ja, ik vraag mij af of we daar niet moeten bijzetten "en waarvan de voorwaarde niet is uitgevoerd"? Want in principe iemand, een omgevingsvergunning met een voorwaarde om het uitvoeren van een IBA, waarvan de IBA wel is uitgevoerd en die mensen willen een nieuwe IBA installeren, die hebben toch, die zijn toch tegemoet gekomen aan de voorwaarde. Het is toch om de gevallen uit te sluiten van omgevingsvergunningen, waar de voorwaarde niet is uitgevoerd en die nu nog zouden profiteren van de nieuwe regeling? Dat was toch de bedoeling, denk ik hé? Dus dan zou je hier nu moeten zeggen, dus die zijn uitgesloten. Nu sluit ge elke woning uit, waarvan de installatie van een IBA als voorwaarde is opgelegd in een bouwvergunning, afgeleverd vóór 1 september. Ja, ja, maar dat zou dus best kunnen, dat die voorwaarde wel degelijk is uitgevoerd en als die dan opnieuw ter vervanging van die huidige IBA een nieuwe zouden installeren, dan krijgen ze ook geen subsidies? Nooit?

HANSSENS: Nee.

UYTDENHOEWEN: Een nieuwer type, een efficiënter type ...

HANSSENS: Nee, het gaat hem over de collectieve installatie van IBA's, daar waar er nog geen IBA's zijn geïnstalleerd ...

UYTDENHOEWEN: Waar er nog geen IBA's zijn.

HANSSENS: ... en waar dat nog nooit is opgelegd als voorwaarde, ook in het verleden, omdat het gewoon ja, toen nog niet bestond. De laatste bouwvergunning is al een heel tijdje geleden. Dus dat klopt wel degelijk. Dat is wel de consequentie, ja.

UYTDENHOEWEN: Ah ja, oké, goed. Dank u.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor met de wijziging? Dat is de voltallige meerderheid, sp.a, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Het Vlaams Belang. Dan zijn we nu gekomen aan de interpellaties en geef hierbij voor de eerste interpellatie het woord aan raadslid Christel Geerts in verband met het rup H. Heymanplein. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. We hebben in de vakantieperiode in de krant vernomen, dat de huidige bestuursmeerderheid de intentie heeft om die rup-procedure verder te zetten voor de herinrichting van het H. Heymanplein. En na de zomer zou er een publieke raadpleging en een participatiemoment georganiseerd worden over de startnota. De schepen heeft dit eigenlijk in heel algemene termen toegelicht in de media, waar we vooral lezen een nieuwe bibliotheek, een nieuwe plaats voor de supermarkt, een deel bovengronds, maar vooral ook ondergronds parkeren, een groenplein dat niet door gemotoriseerd verkeer kan overgestoken worden. En wij willen in deze fase niet direct heel de discussie over het H. Heymanplein heropenen, maar wij hebben een aantal hele specifieke vragen. Wanneer werd de beslissing voor dit participatiemoment, wanneer werd dat genomen? En er is ook in 14 mei 2018 en 5 november 2018 werd aan het toenmalige college een startnota en een procesnota voorgesteld. En onze vraag was eigenlijk, wat is er sindsdien gewijzigd? Zijn er fundamentele wijzigingen aangebracht? Zo ook is er op het college 14 mei 2018 en november 2018 werd er ook een participatieprocedure afgesproken. En ook daar is een beetje dezelfde vraag, wat zijn de wijzigingen ten opzichte van de documenten, die toen aan het college werden voorgesteld?

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Goed, dank u wel, voorzitter.

VOORZITTER: Sorry, excuseer. Mijnheer Wymeersch heeft ook nog ... Sorry, schepen.

WYMEERSCH: Even kort daar toch op inpikken, mevrouw de voorzitter, mijnheer de schepen, collega's. Mij interesseert meer naar de hoogstwaarschijnlijke inhoud, die de waarschijnlijke beslissing van het college inhoudt. Als ik zie en als klopt hetgeen dat er zou beslist zijn, dan heb ik daar toch serieuze vragen bij, want dat zou betekenen, dat men voortborduurde op de fundamenten, die uitgetekend zijn in de vorige legislatuur. Ik herinner mij, het was het dossier van Marc Heynderickx, dit dossier, dat hij zich tegen meer heeft verzet dan een paar franjes.

Als men, als men dan nu gaat voortborduren op dezelfde fundamenten van het dossier zoals het vroeger voorlag, dan gaat men dus terug in de penarie komen én met de buurt én met nog anderen. Ik denk dat men – en dat was toch de bedoeling van de objecties, die zowel Marc vanuit de CD&V als ikzelf vanuit het Vlaams Belang hebben naar voorgebracht – dat heel het dossier, zoals het toen voorlag, dat dat in de prullenmand werd gekieperd en dat men vanaf een blanco bladzijde opnieuw begon. Als dus deze beslissingen, zoals hier gestipuleerd, inhoudelijk correct zijn, dan is men dus weer totaal verkeerd bezig en zijn we weer vertrokken voor een lijdensweg van jaren.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Goed. Om eerst te antwoorden op mevrouw Geerts haar vraag. Dus het college van burgemeester en schepenen besliste in zitting van 24 juni van dit jaar om over de startnota en de procesnota van het rup H. Heymanplein periode van raadpleging te houden voor de bevolking van 6 september tot en met 4 november met de organisatie van een participatiemoment op zaterdag, 14 september van half 10 tot half 1 in de bib en advies te vragen aan de door de Vlaamse regering aangewezen diensten. Dus dat is eigenlijk de nieuwe procedure voor de rup's, die nu moet starten eigenlijk al met een publieksbevraging. Dat maakt daar deel vanuit. Ten opzichte van de ontwerpprocesnota werd eigenlijk enkel de timing van het procesverloop gewijzigd naar aanleiding van het uitstellen van de rup-procedure. En in de startnota werden buiten een aantal tekstuele aanpassingen geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht. De structuurschets werd ook aangepast aan de conceptstudie. Ten opzichte van het eerdere voorstel van opzet van een participatiemoment werd enkel het tijdstip en de vorm van de presentatie gewijzigd. Wat gaan we doen? We gaan proberen in 3, op 3 verschillende momenten in die ochtend – ikzelf en schepen De Meester – een toelichting te geven aan de mensen, die komen luisteren op 3 verschillende momenten die ochtend. Dat is eigenlijk het enige. De opzet zelf werd niet gewijzigd. Dus het werken met panelen en de mogelijkheid om suggesties te doen, werd niet gewijzigd. Meer specifiek, de aanpassing van de structuurschets, de projectzone ter hoogte van de huidige supermarkt werd een beetje uitgebreid, zodat ook het woonproject op de hoek met de Hoveniersstraat volgens de conceptstudie erin kan en ook werd de zone achterkant Kokkelbeekstraat uitgebreid om een voorkant naar het plein te kunnen creëren. De vorm van de presentatie wordt als een soort van Pecha Kucha en er zijn een aantal kleine tekstaanpassingen gebeurd om de terminologie een beetje duidelijker of scherper te zetten. Concessie werd vervangen door opstalrecht en oude tekstpassages werden geschrapt. Kom ik naar de opmerkingen van mijnheer Wymeersch, die meer over het inhoudelijke gaan.

En ja, natuurlijk borduurt dit bestuur een stuk voort op de goedgekeurde conceptstudie hier in deze gemeenteraad. Dat kunnen we niet wegsteeken. En we werken daar een stuk verder op. Het klopt dat er op heel wat aspecten – en ik kan er zo'n 6-tal voor de geest halen – een 6-tal aspecten niet alleen twijfel waren, maar echt fundamentele bezwaren van een aantal van de betrokkenen. In de loop van 2018 heeft de burgemeester en de toenmalige schepen van ruimtelijke ordening met al die partijen ook rond de tafel gezeten en een aantal ja, aanpassingen, suggesties naar voorgeschoven om tegemoet te komen aan de bezwaren van die verschillende ik zal ze maar belanghebbenden noemen. Deze belanghebbenden hebben wij terug uitgenodigd aan het begin van deze bestuursperiode. Ik heb die gezien, samen met schepen De Meester. Om nog eens te bevestigen, dat wat er toen is afgesproken of de pistes, die we toen gingen onderzoeken om tegemoet te komen aan die bezwaren, dat wij ons daar ook door gevat voelen. En we hebben afgesproken om elke volgende stap ook met die verschillende stakeholders verder te doen. De enige stakeholder, maar die wel belangrijk is, die we natuurlijk niet konden ontmoeten rechtstreeks op het bureau is de rechtstreekse buurt. En daar maken we dus nu gebruik van om ook een aantal van die aanpassingen, die gebeurd zijn, die niet raken aan de essentie van het project, die geschetst werden door mezelf in de pers en die mevrouw Geerts daarnet heeft aangehaald, komen daar niet aan. Maar wel een aantal van de praktische bezwaren. U herinnert zich een weg los door de bakkerij en zo. Daar zijn alternatieven voor uitgewerkt. Daar zijn we wel aan tegemoet kunnen komen. Zichtbaarheid voor bv. Beweging.Net, de bomen, het bewaren van de bomen. Daar laat het rup toe om daar allemaal op tegemoet te komen. Dus het is niet zo, dat we beginnen van het eindpunt van de conceptstudie. Ondertussen in dat 1,5 jaar zijn er wel nog een aantal dingen veranderd. En die kunnen ook, die worden ook toegelicht op dat publieksmoment in september. Voilà.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Wel, de zaken die u opnoemt, schepen, inderdaad het meer zichtbaar maken van het gebouw van Beweging.Net, de situatie rond de bakkerij en zo, allé, dat waren toch allemaal zaken die toen al op tafel lagen. Dus, wat mij zowat, wat ik raar vind, is wat is er dan, allé, waarom heeft dat dan 9 maanden geduurd om dat terug naar hier te brengen? Ik stel het inhoudelijk niet in vraag hé. Maar ...

HANSSENS: Dat is gewoon een kwestie van prioriteiten en van ja, in de opstart van de bestuursperiode moesten wij ook keuzes maken met wat we verder gingen.

Maar één van de grote voorwaarden, die wij onszelf hadden opgelegd, is toch dat gesprek te hebben met die verschillende stakeholders, waar ook al op het einde van de vorige bestuursperiode een gesprek is geweest om hen te zeggen van kijk, dit zit eraan te komen en die mensen niet te verrassen door ineens een publieke aankondiging te doen, waar iedereen van ... En dat was eigenlijk de grootste reden om te zeggen van laat ons eerst een afspraak maken met die mensen, alvorens dat we dat naar buiten brengen. Dat was de belangrijkste reden.

GEERTS: Oké.

VOORZITTER: Oké? Dan gaan we naar het tweede punt, bijkomende punt, voorstel tot beslissing van raadslid Christel Geerts “wil Sint-Niklaas gevolg geven aan de oproep van BOS+? Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, ik hoop dat niemand het een probleem gaat vinden, dat ik de nota wat samengevat voorstel? Tenzij iemand erop staat, dan wil ik het wel letterlijk ... Ja? Nee. Ja, collega's, ik denk dat, de vereniging BOS+ had eigenlijk zich geen beter moment kunnen uitkiezen om een pleidooi te doen voor een grootschalige vergroening van onze steden en dorpen. Ik weet niet of het toeval was of doelbewust, maar ze hebben een hele campagne gelanceerd 24 juli en dat was de dag voor 25 juli, de warmste dag van deze zomer.

BURGEMEESTER: En uw verjaardag.

GEERTS: Ja. Dus dat heeft terecht heel veel aandacht gehad in de media. Ik denk dat wij elkaar hier niet meer moeten overtuigen over het heilzame effect van bomen. En ik denk dat er een heel ruim draagvlak is om de terechte vraag wat BOS+ stelt om minstens 6 miljoen bomen bij te planten in Vlaanderen, dat dat een zeer terechte vraag is. En ik denk – en met mij heel onze fractie – dat het goed zal zijn, dat wij in Sint-Niklaas op die oproep ingaan. Dat is mijn insteek. Voor alle duidelijkheid, ik heb gezien al in de reacties van het schepencollege, dat men opsomt wat men nu allemaal doet. Dat is fantastisch, maar dit gaat over extra bijkomende initiatieven. We zijn dan gaan kijken in ons klimaatplan, waar – en ik heb het hier opgesomd – heel uitvoerig het belang van bomen en bossen wordt meegegeven. Veel meer dan alleen verkoeling, maar er zijn tal van heilzame effecten. Wij hebben ook gezien, dat in dat klimaatplan hebt ge niet alleen de theorie, maar daar staat een concreet engagement in, dat het stadsbestuur inzet op bosuitbreiding via een actief aankoopbeleid en door het planmatig verankeren van toekomstige publieke bossen of parken. Het aankoopbeleid richt zich zowel op de uitbreiding van bestaande publieke bossen als op de ontwikkeling van nieuwe. Dus met ons voorstel komen we eigenlijk ja, naadloos tegemoet aan het engagement in het klimaatplan. En ik ga ervanuit, allé, dat we dat toch au sérieux nemen. Dus dat sluit daar heel goed bij aan. We zijn dan ook gaan kijken in het woonbeleidsplan.

En ook daar zien we, dat er nog heel wat beschikbare gronden zijn. Ik heb de cijfers meegegeven. En er wordt ook in dat woonbeleidsplan gesteld, er wordt verwezen naar het lobbenstadmodel en het engagement om buiten de lobben geen bouwgronden meer aan te snijden. Dus ook daar, ons voorstel sluit niet alleen naadloos aan bij het klimaatplan, maar sluit ook aan bij het woonbeleidsplan. Nu, omdat wij als oppositiepartij niet zomaar – de kritiek zou kunnen zijn, ja, daar zijn geen centen voor en ge stelt van alles voor, dat niet haalbaar is – zijn wij toch ook even gaan grasduinen in de cijfers en hebben we – en wie aandringt, ik wil ze voorlezen – een 8-tal posten gevonden nog op de jaarrekening van 2018, die eigenlijk gaan over milieu in de ruime betekenis van het woord en waar resterende gelden op zijn, gelden die niet gebruikt zijn. Zo hebben wij met de eerste oppervlakkige screening al 2,5 miljoen gevonden. Dus de centen zijn er ook. Het klimaatplan is in orde. Het woonbeleidsplan is in orde. En de centen hebben we ook gevonden. En dan, burgemeester, dan sluit ik naadloos aan bij het begin van deze zitting, waar u zei van “wij komen met het stadsgesprek en jullie mogen ook zeggen wat jullie prioriteiten zijn”. Nu, ik heb geprobeerd – en dat is misschien een beetje beroepsmisvorming – om dat wat te turven en daar wat een ... (?), een systematiek in te brengen. Maar hoe dan ook, ik denk wie zo diagonaal in die stadsgesprekken leest, die ziet ja, meer groen, meer bomen, meer natuur. Allé, dat is punt één van wat de mensen willen. Dus, ik denk dat ik aansluit bij heel wat bekommernissen, die wij in de stadsgesprekken vinden. Dus, gelet op de oproep van BOS+, gelet op de engagementen van het klimaatplan, gelet op de woonbehoefte studie, gelet op de financiële marges die er in 2018 zijn in het beleidsdomein ruimte en milieu en gelet op de vragen van de burgers in het grote stadsgesprek, leggen wij graag volgende beslissing voor aan de gemeenteraad. “Het stadsbestuur verbindt zich ertoe om in te gaan op de oproep van BOS+ en conform met haar eigen klimaatplan en woonbeleidsplan om deze legislatuur een extra engagement op te nemen om als dusdanig 80.000 extra bomen al dan niet ruimtelijk verspreid aan te planten naast de eerder genomen initiatieven”.

VOORZITTER: Ik geef nog even het woord aan mijnheer De Meyer, aan mijnheer Wymeersch en aan mijnheer Maes. Ja?

DE MEYER: Collega's, wie van ons is er niet voor meer bomen, meer bos en groen in onze stad? Ik denk dat iedereen overtuigd is van de heilzame werking. Maar voor onze fractie is niet het aantal een fetisch. We gaan ons niet vastpinnen – en zeker niet vanavond – op 100.000 of 80.000 of 60.000 of 95.000 of 55.000, dat is voor ons niet het belangrijkste. Als er bos moet aangeplant worden, dan moet dat vakkundig, deskundig gebeuren. Collega's, ik wil een voorbeeldje geven. Ik denk dat het nuttig is voordat er nieuw bos aangeplant wordt, dat ge eens gaat kijken naar de geboortebossen.

Niet dat het geen zinvolle initiatieven waren, maar ge moet wel eens kijken hoe de bomen daar al of niet kunnen uitgroeien. Die zijn dermate dicht tegen elkaar geplant, zodanig dat ze gewoon in elkaar ze weg staan, dat ze versmachten, dat ze verstikken, dat ze nooit kunnen uitgroeien tot volwaardige bomen. En de bedoeling is toch als je een bos of een park aanplant, dat dit kan uitgroeien tot een robuust geheel, duurzaam ook voor de toekomst, niet voor 10 jaar, niet voor 20 jaar, maar voor vele decennia. Ik wil nog eventjes verwijzen, want we laten ons niet leiden door datgene wat vandaag in de pers komt, maar ik wil eventjes verwijzen naar onze tussenkomst op de gemeenteraad bij de jaarwisseling, begin 2018 denk ik, waar we een pleidooi gehouden hebben om stadsrandbos te spreiden over meerdere locaties. Voor ons is de leidraad ons verkiezingsprogramma en dan hebben we ook een pleidooi in die zin gehouden, dat we zeggen uitbreiding aan De Ster, uitbreiding Puitvoet, uitbreiding in Puivelde, de 3 verschillende stadslobben en ook een deel in de Clementwijk. Want ik heb ondertussen begrepen, dat het grote stadsrandbos van ruim 20 ha, dat groenvoorstel met de Clementwijk, dat die piste verlaten is. Heb ik trouwens mogen te begrijpen op echo's, die ik opgevangen heb uit één van de adviesraden. Collega's, als wij een tekst zouden moeten opstellen – maar we gaan vandaag geen voorleggen – maar als we dat op termijn moeten doen, willen we er graag samen met alle collega's aan werken. Dan houden wij een pleidooi voor meer bomen, groen, park, maar wel robuust, die volwaardig kunnen uitgroeien, duurzaam gedurende verschillende decennia en liefst op wandelafstand door zoveel mogelijk mensen van onze stad bereikbaar. Ik ben onze collega erkentelijk, dat ze dit punt op de agenda zet, zodanig dat we vanuit verschillende invalshoeken toch even aandacht voor deze problematiek kunnen vragen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik dank u, mevrouw de voorzitter. Collega De Meyer heeft zeer zinnige dingen gezegd, waar ik mij namens mijn fractie volledig bij aansluit. Hij verwijst in zijn inleiding naar de geboortebossen. Ik wil dus ook verwijzen naar de nieuwe of vrij recente aanplanting op het begrafenispark Heimolen, waar men hetzelfde heeft gedaan. En inderdaad, de nieuwe aanplantingen veel te dicht op elkaar heeft gezet. De gevolgen zullen binnen enkele jaren reeds zichtbaar zijn. Waar wij groen gaan inplanten, ik volg daar de pistes in grote getallen van collega De Meyer. Maar ook in de stad zelf is er voldoende ruimte om groene pleinen, groene oases aan te leggen. Wat mij echter frappeert, mevrouw de voorzitter, collega's, is dat dit punt aan de agenda wordt gezet – en of het nu over 80.000 of over 800.000 bomen gaat, dat maakt mij niet uit – dat dit punt aan de agenda wordt gezet door de schepen, die jarenlang als schepen van ruimtelijke ordening de meester-verkavelaar is geweest in deze stad.

Er is nooit meer verkaveld en bebouwd dan door deze schepen van ruimtelijke ordening en stedenbouw. Men is nooit te laat om te leren en in de bijbel staat “er zal gejuicht zijn en feestgedruis voor de zondaar die zich bekeert”. Allemaal goed en wel, maar als Christel Geerts de passie preekt, gemeenteraad, let op uw ganzen. Dus en ze verwijst en ze kan het niet laten, naar haar troetelkindje, het lobbenstadmodel. Ik mag er de gemeenteraadsleden, zeker de nieuwelingen, op wijzen als zij dit nog niet kennen - want dat is een 7-koppig monster dat lobbenstadmodel - als ze dat nog niet kennen, dat ze dat eens goed bestuderen, want dit lobbenstadmodel slaagt er dus in en zal er verder in blijven slagen, dat dit volledig wordt uitgevoerd. Slaagt erin onder het mom van de vergroening meer te bouwen. Dat is uiteindelijk het resultaat van het uitgewerkte lobbenstadmodel. Dus meer groen, ja. Gediversifieerd, ja. Een ...(?)kundige manier, ja. De manier van Jos De Meyer, gedeeltelijk ja. Maar niet, maar niet op een manier zoals het ons nu wordt voorgehouden en met zachte dwang. Wij moeten dit oordeelkundig doen, maar ik zeg het, op een oordeelkundige manier, in samenspraak met mensen die er verstand van hebben en niet op een amateuristische manier, zoals in het verleden te dikwijls is gebeurd.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik, wij steunen vanuit de PVDA dit voorstel en daarbij willen we abstractie maken van de persoon, die dat indient. Want ik denk dat dat vandaag niet zo belangrijk is. En inderdaad, er zijn veel verkavelingen geweest en er is niet altijd in het verleden een zeer bosrijk beleid gevoerd. Als ik bv. ga kijken naar het project van 't Fineer – ik ben er deze dagen doorgefietst – daar staat geen enkele boom hé. Dus dat is volgeplant tot en met. In tegenstelling bv. tot de Weverij, waar er wel ruimte is voor bomen. Ik denk dat als we inderdaad willen, dat er degelijk bomen worden ingeplant, dan gaat het niet alleen over bossen aan de rand van de stad, maar dan denk ik ook dat we de verkoeling in de stad moeten brengen. Want daarvoor is het ook belangrijk. Maar, dit voorstel van BOS+ dat gaat verder. Dat gaat eigenlijk over het geheel van het klimaatbeleid. En dat is een symboolvoorstel dat ze hebben gedaan voor het geheel van Vlaanderen. En meer bepaald één boom te plaatsen voor elke inwoner, die hier is. En ik denk dat dat een belangrijk signaal is, zowel naar de gemeenten, naar de steden als naar de Vlaamse regering. Want als we kijken naar de startnota, die er nu voorligt voor dus de onderhandelingen voor een nieuwe Vlaamse regering, dan is daar voor de aanpak van het klimaatprobleem zeer weinig aandacht.

En ik denk dat het een belangrijk signaal zou zijn, als we hier vanuit de stad duidelijk maken, dat wij het wel menen met het klimaat, dat wij wel menen dat bossen en bomen daar een bijdrage in kunnen geven voor de verkoeling en dat we dan op die manier een begin maken – want ge gaat waarschijnlijk niet op 6 jaar die 80.000 bomen kunnen realiseren – maar dat we begin maken van dat plan. En ik denk dat het begin daarin zit, dat we een nulmeting doen. Want we hebben een paar maanden geleden de discussie gevoerd hoeveel bossen en hoeveel bomen staan er hier nu eigenlijk in Sint-Niklaas. Is er een vermindering van het aantal bomen of is er een vermeerdering van het aantal bomen? Dus ik denk als we daar op een objectieve manier binnen enkele jaren een evaluatie willen maken van dit voorstel, dan gaat er ook een nulmeting moeten gebeuren. En dan moet er duidelijk zijn hoe staat het nu met het bosbeleid hier in de stad. Hoeveel bomen, hoeveel bossen hebben we hier? En dan is het ook belangrijk volgens ons om ervoor te zorgen, dat inderdaad die bomen en die bossen, dat die binnen wandelafstand zijn van de mensen. Want het gaat hem, het voorstel van BOS+ gaat hem over het verkoelend en het gezondheidseffect van bomen. En dat moet je niet alleen groeperen in bossen aan de rand van de steden, maar dat moet je ook inplanten in de steden. Maar, nog eens herhaald wat ik in het begin heb gezegd, vanuit onze fractie gaan we dit voorstel absoluut steunen, omdat ik denk dat het een belangrijk signaal is naar iedereen in onze stad, dat het menens is met het klimaatbeleid, dat het menens is met het klimaatplan. En ik denk, dat als we dat vandaag hier ook duidelijk stemmen, dat het ook een signaal is dat verder kan reiken dan Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ik ben eerst en vooral blij, dat alle fracties ... (overschakelen naar bandopname 5) ... hier in de gemeenteraad de vraag naar bijkomende vergroening toejuichen, want de ambities van dit stadsbestuur zijn van in het begin duidelijk. Deze bestuursperiode zullen we de grootste aanplant van bossen ooit in de geschiedenis van onze stad realiseren en ook straten en pleinen zullen worden vergroend. Allereerst wil ik BOS+ volkomen bijtreden. Onze steden en gemeenten hebben extra ecologische verkoeling nodig bij hittegolven. Sterke klimaatambities en vergroening zijn de kern van mijn persoonlijk politiek engagement. Hoe schrijnend de steeds oplopende warmtorecords ook zijn, ze komen helaas niet onverwacht. Wie al eerder de tabel met cijfers van uitstoot van broeikasgassen naast de tabel van de wereldwijde temperaturen legde, wist dat deze hittegolf eraan zat te komen. Bovendien zal het de komende jaren nog warmer worden. Dit zelfs los van de inspanningen, die we wereldwijd zouden en hopelijk zullen nemen om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen.

De voorbije zomermaanden waren dan wel de warmste sinds de start van de metingen in 1833, vermoedelijk zal het de komende jaren enkel nog warmer worden. Deze inzichten zijn schokkend, maar al enkele decennia gekend. In de vorige bestuursperiode hebben we dan ook volop ingezet om werk te maken van het terugdringen van de opwarming van de stad. Het zogenaamde hitte-eilandeffect. We lieten ons inspireren door steden met een rijke planningsgeschiedenis als Kopenhagen en Amsterdam en namen het lobbenstadmodel om verkoeling, groen en zuivere lucht te brengen tot in het stadscentrum als leidraad voor Sint-Niklaas. Het lobbenstadmodel met groene lobben, aangevuld met dorpsbossen, was en is nog steeds het geschikte antwoord op verkoeling van de stad. Dat we dit model als eerste Vlaamse stad als uitgangspunt nemen voor onze planologische ontwikkeling kwam dan ook al op meerdere studiedagen aan bod en kan in de toekomst hopelijk ook andere steden inspireren. Naast de buurt- en dorpsbossen wil dit stadsbestuur ook verder inzetten op vergroening van straten en pleinen. Door het masterplan publieke ruimte zullen er bij vernieuwing van straten vaker bomen en geveltuintjes in het straatbeeld komen, die ook voor verkoeling en biodiversiteit zorgen. De vergroening van het H. Heymanplein en de Grote Markt, maar ook de vergroening van kleinere speelpleintjes en speelplaatsen geven onze stad extra ademruimte en meer leefkwaliteit. Tot slot deelt de stad duizenden planten, bomen en bloemenzaad gratis uit aan de burgers. Op die manier kan de Sint-Niklazenaar vanop zijn of haar privédoelgebied gratis zijn persoonlijk steentje bijdragen aan de vergroening. U merkt het, collega's, dit stadsbestuur is ambitieuzer dan ooit om de strijd tegen het hitte-eilandeffect aan te gaan en te gaan voor de grootste bosaanplant ooit. Het voorstel, dat hier nu ter stemming voorligt, is echter in alle redelijkheid niet serieus te noemen en dat om drie redenen. Het plan voor de groene lobben rond de stad is zoals u weet een huzarenstukje, dat jaren van planning, heel wat geld en politieke moed vergt. De weg tot volwaardige groene lobben, buurt- en dorpsbossen is stevig, maar zal 10.000-en nieuwe, gezonde bomen opleveren, onze stad verkoelen in warme dagen en zorgen voor meer biodiversiteit en leefkwaliteit. Dit goed doortimmerde plan behelst veel meer dan het enkel neerpoten van een symbolisch aantal bomen. De tweede reden is het vastpinnen op het aantal bomen. Als u de oproep van BOS+ goed hebt gelezen, dan hebt u gelezen dat de essentie van de oproep is, dat steden en dorpen door groen voldoende moeten afgekoeld worden. Zoals gezegd, hebben we daar een robuust plan voor, het lobbenstadmodel. Niet enkel het aantal bomen doet ertoe, maar ook de plaats waar ze staan en het soort boom dat ergens ingeplant wordt. Dat komt trouwens ook duidelijk terug in het bomenbeleidsplan, dat hier iets meer dan een jaar geleden unaniem werd goedgekeurd.

De interessantste bossen zijn niet de zeer dicht beplante bossen of de dicht beplante naaldbossen of bossen met diverse aangeplante twijgjes, maar loofbossen met grote, gezonde bomen met grote kruinen. Met hier en daar een open plek om de biodiversiteit te bevorderen. Die laatste hebben echter beduidend minder bomen. Dat wil uiteraard niet zeggen, dat het aantal er niet toe doet. Meer oppervlakte bebossen, betekent automatisch meer bomen. Het lijkt duidelijk, dat we de ambitie hebben om 10.000-en bomen bij te planten en misschien halen we die 80.000. Het is echter niet zo, dat het succes van het natuur- en klimaatbeleid is af te lezen door een simpele teller, die laat weten hoeveel bomen er zijn aangeplant. De realiteit is een pak complexer. En tot slot is het zogenaamde plan in tegenstelling tot wat u zelf aanhaalt, volledig in het financieel luchtledige gemaakt. Als locatie voor de bebossing stelt u dat van de 439 onbebouwde percelen bouwgrond het deel buiten de stadskern en de lobben niet bebouwd, maar bebost zouden worden. In dat geval zou het ongeveer over 350 van de 439 loten gaan. Deze verspreide percelen samen hebben een oppervlakte van ongeveer 42 ha. Het verwerven van deze gronden kost in een voorzichtige berekening meer dan 100 miljoen euro. Dan hebben we enkel nog maar gronden verworven en nog geen enkele boom aangeplant. Meer dan 100 miljoen euro dat is, beste collega's, het volledige budget van de stad voor investeringen in nieuw beleid voor de hele bestuursperiode. Als we dit doen, geen extra geld voor extra sociale voorzieningen, geen geld voor het H. Heymanplein en de bib, geen geld voor fietspaden, geen geld voor de vergroening van de markt en je kan het lijstje zelf wel nog aanvullen. En dat zonder één enkele boom aan te planten. De conclusie is dan ook, dat door het gebrek aan achterliggende visie en een plan, de éézijdige focus op kwantiteit enkel op het aantal bomen en het feit dat het gebaseerd is op financiële fictie, het voorliggende voorstel in alle redelijkheid niet ernstig te noemen is. Het stadsbestuur geeft wel gehoor aan de oproep van BOS+ door met de uitrol van het lobbenstadmodel de stad te vergroenen en te verblauwen en zodoende het hitte-eilandeffect tegen te gaan. Het stadsbestuur engageert zich om in de kernstad werk te maken van het vergroenen van straten en pleinen. En het stadsbestuur zal werk maken van een buurtbos in elke groene lob en in elke deelgemeente en daarmee de grootste bosaanplant in de geschiedenis van onze stad realiseren.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, misschien toch even repliceren. Het is inderdaad, 80.000 is een symboolgetal. Maar ik denk dat dat ook bij BOS+ zo was, omdat je dan zegt we geven één nieuwe boom per inwoner. Als u zich vanavond zou willen engageren tot 70.000 is het voor mij ook goed. En ik weet beter dan wie ook – daar had u dan heel dat epistel niet ... - dat dat een discussie is zonder einde. Dat is voldoende.

Ik denk dat het nooit voldoende zal zijn met al de negatieve invloeden, die op ons afkomen. Dus dat is een symbolisch getal, één boom per inwoner. Waar ik en ik denk – en u hebt daar naar verwezen in uw replek – wij zijn inderdaad met het lobbenstadmodel, wat mijnheer Wymeersch ook mag beweren, allé, hebben wij heel veel gemeenten en steden geïnspireerd. Ik ben tientallen keren uitgenodigd om dat te komen uitleggen met de voordelen en alle moeilijkheden, die daarbij zijn qua realisatie. En ik denk dat we dat met deze actie ook zouden kunnen doen. Dat we daar ook weer een stuk een dynamiek op gang kunnen brengen. Ik hoop in elk geval, dat er toch dan een aantal andere gemeenten het doen. Waar ik u niet helemaal volg, Wout, want natuurlijk wat u zegt, het is complexer en met die bomen alleen gaan we het niet oplossen, neen, oké, maar als je zo redeneert dan doe je ook niets hé. Dus voor mij, dat lobbenstadmodel, dat blijft overeind, dat blijft de grote richtlijn. Maar waar je zegt rond dat woonbeleidsplan heb ik alleen maar aangegeven, dat er nog ruimte is. En we hebben ook niet aangegeven, dat dat uitsluitend daar moet zijn. En we hebben ook aangegeven in de formulering van de besluitvorming al dan niet ruimtelijk verspreid. Dus wij doen geen uitspraak over waar die bomen zouden moeten komen. Dus ik vind het wel jammer. Ik denk dat we bakens verzet hebben met het lobbenstadmodel. Ik realiseer mij, dat u daar nog heel veel werk hebt. En misschien is dat ook een oproep om in de volgende commissie ons eens een stand van zaken te geven, want ik heb er eigenlijk de afgelopen maanden niet zoveel van gehoord. Maar ik vind het een beetje jammer, dat u zo negatief doet over dit voorstel. Uiteraard is dat symboliek. En uiteraard zal dat alleen de klimaatproblematiek niet oplossen. Maar, we zouden toch wel een belangrijke, allé, bakens kunnen verzetten door op die manier in te gaan op het voorstel van BOS+. Dus ik vind het een beetje jammer, allé, dat u zo dat gewoon naast u neerlegt.

MAES: Ja, ik wou toch nog een vragen, want allé, ik wil niet oneindig discussiëren, maar u bent niet ingegaan op de vraag om effectief een nulmeting te doen en te zorgen, dat we weten waar we staan op dit moment vandaag in onze stad en hoe we daarin evolueren. Want inderdaad, die 80.000 dat is een symboolcijfer. En een stemming rond dit voorstel, dat heeft een belangrijke symbolische betekenis. En ik denk dat u daarop, allé, erg aan voorbijgaat aan die symbolische betekenis van dit voorstel en dat u dat zomaar wegwijs door een aantal praktische bezwaren daarrond te formuleren.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer wou ook nog tussenkomen, had ik gezien?

DE MEYER: Ik heb met bijzonder veel aandacht naar de schepen geluisterd. Er zaten een paar voor mij belangrijke elementen in, waar hij mijn gedachtegang volgt.

In die zin, dat hij zegt het moet gaan over kwaliteitsvolle aanplant en bovendien is het belangrijk, dat die bomen op een volwaardige manier kunnen uitgroeien met een grote kruin. Met alle voordelen ook op vlak van klimaat en dergelijke meer. Voor mij is de belangrijke vraag, schepen, hoeveel ha voorziet ge daarvoor? Waar zijn die gelegen en welk bedrag staat daarvoor in de meerjarenplanning, die ons zal voorgelegd worden? Want dan spreken we over de realiteit. U stelt de grootste boomaanplant ooit in de geschiedenis van de stad. Dat is een beetje zoals zeggen de 80.000 bomen. Of ik kan ook zeggen de 100.000 bomen. Dan wordt het opnieuw wat over de symbolen. Ik heb het graag over de realiteit. Die nulmeting, die mijnheer Maes vraagt, die vind ik wel belangrijk. Voor mij is het geen discussie over symbolen, maar is het wel een discussie hoe gaan we onze stad effectief de volgende 6 jaar vergroenen. En dan ken ik graag de middelen daarvoor en de plaatsen waar dat zal gebeuren. Maar dan spreken we niet over dromen, maar dan spreken we over planmatig beleid de volgende 6 jaar. En daar willen we aan meewerken, maar dan kijken we uit – en we hebben dat reeds gevraagd in april op de gemeenteraad bij de bespreking van het beleidsplan – we zouden dat normaal ook gevraagd hebben in augustus, maar dan konden we er niet over spreken in de algemene commissie, maar we hopen dat we wel daar een antwoord op krijgen op de algemene commissie in september. En ik heb begrepen – en ge hebt dat niet ontkend – dat het plan van Groen in haar verkiezingsprogramma de 20 ha op Clementwijk, dat dat verlaten is, maar dat dit zou gespreid worden, dat dit zou gespreid worden over meerdere plaatsen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden en ... Ja, mijnheer Van Der Coelden eerst en daarna nog mijnheer Van Peteghem.

VAN DER COELDEN: Heel kort, voorzitter. Ik heb hier de laatste maanden weinig meer ambitieuze en weinig meer grote uitspraken gehoord, dan degene waar schepen De Meester zijn tussenkomst begonnen is. Deze legislatuur gaan we zorgen voor de grootste aanplant van bomen ooit in de geschiedenis van deze stad. Wel, ik heb er maar twee woorden op te zeggen “tel ze”. Durf ze tellen, doe de nulmeting die Jef Maes vraagt en durf ze tellen en laat ons dan de rekening maken. En er mogen inderdaad, ze mogen overal staan. Ze mogen in de lobben staan, ze mogen in de stad staan, ze moeten daar staan. Ze mogen overal staan, ze hebben overal evenveel nut. Maar ga de uitdaging aan en durf ze tellen en laat ons dan binnen 6 jaar mekaar terugspreken.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ...

BURGEMEESTER: Micro!!

VOORZITTER: Micro alstublieft, ja.

VAN PETEGHEM: Het is zo, dat er in de commissie al verschillende opmerkingen geweest zijn wat betreft het aanleggen van de geboortebossen. Nu, ik denk – Jos heeft daar ook al verschillende keren op gesuggereerd, ook in de commissie – dat die te dicht zijn aangeplant. Ik denk dat het de moment is om de geboortebossen uit te dunnen en die bomen te hergebruiken bij aanplantingen. Dus ik denk dat dat een besparing is. Daar kunnen er heel wat uitgeplant worden van die bomen. En het is ook zo, men moet voorzien dat er voldoende ruimte is, dat die bomen inderdaad op een goeie plaats staan. Ik denk dat dat nog wel een besparing kan zijn van vele bomen door ze te herplanten.

GEERTS: Ja, mijn fractie zit dus duidelijk op één lijn, in tegenstelling tot de eerste zin van collega Van Peteghem. Hij is al direct geld aan het zoeken en bomen aan het zoeken om toch aan die 80.000 te komen.

VOORZITTER: Zeer constructief zou ik zeggen. Ja, goed. Dan, de stemming werd gevraagd. Dan gaan we over tot de stemming. Wie ... Ja?

GEERTS: Mag ik nog iets vragen? Is het logisch om die nulmeting aan de stemming toe te voegen?

DE MEESTER: Wat die nulmeting betreft, wil ik gerust onderzoeken of we dat kunnen doen. Ik herinner nog, allé, waarin we ons allebei levendig de discussie over de cijfers. U stelde de vraag aan de stad “zijn er cijfers”. De stad antwoordt “wij hebben geen cijfers”. En ook het Agentschap Natuur & Bos heeft geen cijfers. En daarop volgde een discussie van wat is een valabele manier om te tellen. Waar volgens mij op dat moment die conclusie ... Volgens mij ...

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Ja, maar dat waren cijfers nog eens over het grondgebruik, waarbij de helft van Puitvoet geen bos is volgens die cijfers. Ik kan er trouwens zo nog een aantal aanduiden. Dus dat is een raar meetinstrument daarvoor. Dus ik wil gerust meedenken over een meetinstrument om te komen tot inderdaad die nulmeting. En het afmeten van het beleid via concrete indicatoren, denk ik, is een gezonde situatie. Dus daar wil ik zeker alles aan doen om daar mee over na te denken. Wat betreft de plaats heb ik denk ik in mijn antwoord, dat staat ook in ons beleidsplan, de plaats waar we zoeken naar die verschillende locaties.

VOORZITTER: Goed, dan ...

GEERTS: Mevrouw de voorzitster, dan stel ik voor om ... Hoe zegt u?

VOORZITTER: In principe mag u twee keer over hetzelfde onderwerp aan bod komen. Maar goed, ja, stel maar voor.

GEERTS: Dan stel ik voor, dat we toch een zin toevoegen aan de tekst en ook zeggen, dat het stadsbestuur zich engageert om een nulmeting inzake het bomenbestand op te stellen.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we het voorstel van mevrouw Geerts, mits haar toevoeging, dat we daarover stemmen. Over de 80.000 bomen. Wie stemt voor? Dat is de sp.a en de PVDA. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. En wie onthoudt zich? Dat is CD&V en Vlaams Belang.

DE MEYER: Stemverklaring.

VOORZITTER: De stemverklaring, is dat niet vooraf? Ah ja, oké, goed. Excuseer.

DE MEYER: Laat mij duidelijk zijn, er zijn bepaalde elementen, die wij zeer genegen zijn. Maar ik moet mijn tussenkomst niet herhalen. Maar de nulmeting, daar zijn we uitdrukkelijk voor.

VOORZITTER: Ik denk dat de schepen een engagement heeft uitgesproken om dat zeker te onderzoeken en te kijken of daar een goed meetinstrument ... Dat heb ik ook zo gehoord en ik zal hem daar ook zo aan herinneren. Oké. Ja?

GEERTS: Sorry hoor, maar ik denk dat wij, allé, ik heb de schepen horen zeggen, dat hij inderdaad bereid is om werk te maken ... Mag ik eventjes, want voor mij is er iets niet duidelijk? Laat mij gewoon eventjes kort uitspreken hé.

VOORZITTER: Ja, maar mevrouw, de stemming is eigenlijk gebeurd hé.

GEERTS: Awel, de schepen zei, ja, maar de schepen heeft het engagement genomen om de nulmeting, allé, om daar werk van te maken. Maar nadien heeft de meerderheid tegengestemd. Hoe moeten we dat dan interpreteren?

VOORZITTER: Ik denk dat het, allé, als ik het goed begrepen heb, ging het over de uitvoerbaarheid van de 80.000.

GEERTS: Ah ja, maar ik had toch gevraagd "ik wil dat daaraan toevoegen".

DE MEESTER: Wij nemen het engagement voor die nulmeting te onderzoeken ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ik denk dat de stemming is genoteerd. En ik heb ook de schepen horen zeggen, dat hij het engagement neemt om met de nulmeting bezig te zijn. Goed, dan gaan we naar interpellatie nr. 3 van raadslid Uytendhouwen, afwijken van oude BPA-voorschriften in functie van meer ruimtelijk rendement – beleidsintenties.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Bij het verlenen van een omgevingsvergunning kan volgens de wetgeving het schepencollege afwijken van voorschriften van een BPA ouder dan 15 jaar Dat is trouwens ook zo bij verkavelingen van die leeftijd.

En het doel van die afwijkingsmogelijkheid is om via verdichting, renovatie en hergebruik een hoger ruimtelijk rendement te bereiken. Nu, ik heb wat die afwijkingsbepaling betreft een schriftelijke vraag gesteld aan de dienst vergunningen, waarvoor dank voor het degelijke werk dat zij daar hebben verricht. En daaruit blijkt, dat in anderhalf jaar tijd 12 keer een beroep is gedaan op die afwijkingsmogelijkheid en dat die in 3 van de dossiers geweigerd is geworden. En in 2 van die projecten – ik ga ze niet voorlezen, u kan dat lezen in de toelichting zelf – 2 van die projecten, waar de aanvraag duidelijk gericht was op verdichting en rendementsverhoging. Ook daar is die afwijking geweigerd. Ik wou van de schepen, bevoegd voor ruimtelijke ordening, dan weten of deze 2 weigeringsbeslissingen kaderen in een ruimere, gemeentelijke ruimtelijke beleidsvisie, waarbij het schepencollege er dan blijkbaar voor opteert op het grondgebied van de stad niet in te zetten op rendementsverhoging en verdichting in de kernen van stad en deelgemeenten. Of dat zo is? En als dat zo is, zal het college dan in voorkomend geval gebruik maken van de temperingsmogelijkheid, die nu onlangs ook is voorzien in de wetgeving en aan onze gemeenteraad voorstellen om die afwijkingsmogelijkheid te gaan uitsluiten voor bepaalde BPA's van onze stad, waarvoor dan blijkbaar voor het college deze afwijkingsmogelijkheid, gericht op rendementsverhoging, niet wenselijk zou zijn? Dank u wel.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, op de eerste vraag zeer expliciet neen. Het schepencollege kiest er expliciet wel voor om verdichting te laten plaatsvinden in de kernen van de stad en de deelgemeenten. Dit betekent echter niet, dat elke vorm van verdichting of rendementsverhoging in die kernen ruimtelijk wenselijk is. Elke aanvraag moet nog steeds getoetst worden aan de goede ruimtelijke ordening en die toets doorstaan. En daarbij wordt ook rekening gehouden met de adviezen van diverse interne en externe instanties. En dat is ook in deze 2 gevallen of in deze gevallen, die u aanhaalt, het geval. U weet ook dat we daar het advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaren zijn gevolgd. Wat uw 2^e vraag betreft, die sluit aan bij de vraag, die u in de gemeenteraad van maart stelde, waarbij u de vraag stelde om het engagement aan te gaan om de verschillende oude BPA's op ons grondgebied te screenen. En onze diensten hebben deze taak ter harte genomen en zijn hiermee bezig. Wanneer ze deze oefening voltooid hebben, zullen ze met hun, allé, zullen ze hun bevindingen voorleggen. Maar dat is tot op vandaag niet gebeurd. Dus om te zeggen in welke BPA's we dat wel of niet gaan doen, die oefening is nog bezig.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ik dank de schepen voor zijn duidelijk antwoord en ik ben blij om dan te mogen vaststellen, dat wij wel degelijk gaan inzetten op verdichting en op rendementsverhoging. En dat deze twee weigeringsgevallen van afwijking, dat dat louter casuïstisch is in deze gevallen. Dus dank voor uw duidelijk antwoord.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we naar punt 4, interpellatie van raadslid Uytdenhouwen, éénlotsverkavelingen opnieuw verkavelingsvergunningplichtig – onwettig geworden omgevingsvergunningen. Mijnheer Uytdenhouwen, u heeft het woord.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik baseer mij op een arrest van 23 mei van dit jaar, waarbij het Grondwettelijk Hof in het kader van de zogenaamde Codextrein een artikel heeft vernietigd, dat tot doel had éénlotsverkavelingen toe te laten. En het gevolg daarvan, is dat eigenlijk alle tussen 1 januari 2018 en tot op heden goedgekeurde splitsingen, dat die onwettig zijn geworden en dat voor dergelijke percelen niet langer omgevingsvergunningen kunnen worden toegekend. En het 2e gevolg is, waar die omgevingsvergunningen wel al zouden zijn toegekend, ja, dat die dan plots onwettig zijn geworden, omdat hun rechtsbasis is weggevallen. Ik ga de vragen, die in de toelichting omschreven zijn, niet voorlezen. Maar de vraag is dan ook hoe gaat het college omgaan met de gevolgen van dit vernietigingsarrest? Dank u wel.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Alle splitsingsplannen zijn doorgenomen vanaf 30 december 2017, de inwerkingtreding van de Codextrein tot nu. En in deze periode zijn er 3 splitsingsplannen aan het college voorgelegd, waarbij een lot wordt afgesplitst voor bebouwing. De overige gaan niet over bebouwing. Dus dan is dit niet van toepassing. Maar in die 3 gevallen, voor het eerste dossier is inmiddels een verkavelingsvergunning lopende. Voor het volgende dossier is een stedenbouwkundig attest verleend, waarbij in de opmerkingen werd verwezen naar het arrest en als voorwaarde is opgenomen, dat er gelet op de gewijzigde wetgeving een verkavelingsvergunning vereist is. De notaris heeft hiervoor contact opgenomen met het team vergunnen en is op de hoogte. En in het laatste geval betreft het een schenking en schenkingen zijn vrijgesteld van de verkavelingsvergunningsplicht. Dus bijgevolg is er voor de 3 splitsingsplannen, zijn er voor de 3 splitsingsplannen maatregelen getroffen om deze in regel te stellen met de wetgeving.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Uytdenhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, ik dank de schepen en ik ben dan blij te mogen vaststellen, dat dit voor onze stad of het grondgebied van onze stad redelijk beperkte gevolgen heeft, waaraan reeds tegemoetgekomen is. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u. Punt 5 dan, interpellatie door raadslid Wymeersch over de veiligheids- of onveiligheidsproblemen op het Recreatiedomein De Ster. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Ik kan hier vrij kort in zijn, mevrouw de voorzitter, collega's. Ik verwijs naar gebeurtenissen, die her en der gebeurd zijn in de onmiddellijke omgeving niet alleen op De Ster, maar bv. ook in Koewacht, in Beveren en dergelijke, waar dus ook wel wat heibel is geweest met jongeren, die daar de boel kwamen verzieken. Hier en daar zijn maatregelen genomen gaande van het aanstellen van security of het aantrekken van security-agenten, invoeren van identiteitscontroles en dergelijke. Volgens de verantwoordelijke van Recreatieoord De Ster, dat dus, waarvan wij weten dat het natuurlijk een provinciaal domein is, is dit een steeds wederkerend fenomeen in de zomer, dat spijtig genoeg niet in intensiteit afneemt, maar integendeel toeneemt. Waar dus duidelijk paal en perk moet aan gesteld worden. Het is dus ook een Vlaams probleem, gezien zijn functie – de man is dus ook leidinggevend – wat betreft dus alle provinciale domeinen in Vlaanderen. Als wij dan vernemen een paar weken geleden, dat er ook – en dat is ook geen Ster-probleem, maar en zelfs geen Sint-Niklaas probleem ook, maar een algemeen probleem – van blijkbaar de opmars van het gebruik van lachgas, waarbij op De Ster, maar ook in andere, op andere plaatsen in deze stad de lege ampullen bij bosjes worden teruggevonden, dan is dit ook een element, dat onder deze noemer mag bekeken worden. En daarom verwijs ik, mijnheer de burgemeester, neem ik aan voor het antwoord naar de vragen die ik schriftelijk heb gesteld, wat zijn de exacte vaststellingen geweest op het terrein van De Ster? Zijn er maatregelen genomen – en ik neem aan van wel – en welke waren die en zijn er al resultaten van gekend? Wie handhaaft de veiligheid op het domein en hoe, want gezien een provinciaal domein en de provinciale diensten geen eigen veiligheidskorps hebben, denk ik dat de stad daar toch een voorname rol in zou spelen? Zijn er structurele middelen, die het terrein en de bezoekers bewaken, bv. camera's en hekken, bedrading, enz... Is er overleg – en dat neem ik aan van wel – met de provincie en wat is daarvan het resultaat? Is er een gecoördineerd overleg en een gecoördineerd optreden binnen de provincie?

En wat is de inzet naar middelen en manschappen van de Sint-Niklase politie en wat is de rol van De Lijn in deze problematiek en is daar ook een structureel overleg? Ik dank u.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, mijnheer Wymeersch. Inderdaad, de situatie op De Ster denk ik is een situatie, die ons allemaal aanbelangt. Niet alleen voor de bezoekers, maar ook ja, de aantrekkelijkheid van De Ster en het imago van de stad zijn daarmee verbonden.

Wij herinneren ons de tijden toen er dikwijls zeer serieuze incidenten waren op De Ster en ook op de busverbindingen tussen het station en De Ster. Dat is gelukkig allemaal niet meer zo ernstig en niet zo frequent als vroeger, maar het neemt niet weg, dat er nog altijd problemen en serieuze problemen zijn en dat we die ook moeten aanpakken en in de mate van het mogelijke ook trachten te voorkomen. U weet, ja, u hebt het zelf gezegd, momenteel is De Ster dus onder het beheer van de provincie Oost-Vlaanderen. Heeft de provincie ook beslist de vorige bestuursperiode om naast het familiaal karakter, dat De Ster nog altijd in eerste instantie heeft, om daar toch ook meer evenementen te organiseren, waardoor ook een ander publiek wordt aangetrokken. Waar dikwijls, ja, ook op andere momenten – ik denk ook en dat is dan denk ik wel een geslaagd voorbeeld, het lichtfestival – kwestie van de kalme periodes, om daar ook iets te organiseren op De Ster. En dat gaat ook wel soms meer gepaard met een aantal bijkomende problemen of incidenten. Zeker wanneer het gaat om optredens stellen we vast, dat daar de jongste jaren ook meer feiten inzake drugdelicten worden vastgesteld. Maar dat is helaas wat eigen aan het organiseren van concerten, festivals en dergelijke meer. Nu, op De Ster zijn eigenlijk twee zaken. Als men kijkt naar regelgeving van toepassing, dat is in eerste instantie het algemeen politiereglement van onze stad, maar daarnaast ook het huishoudelijk reglement van De Ster zelf. Dus vroeger door deze raad, nu door de provincieraad vastgesteld. En De Ster beschikt zelf over twee eigen GAS-vaststellers. Wat betreft die GAS-vaststellingen, in verband met de ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Nee, nee, soms wel ja. Soms sluit het ene het andere niet uit. ... zijn er dus dit jaar al een aantal dossiers opgemaakt en daarnaast ook een aantal vaststellingen dus die zullen leiden tot het opmaken van een dossier. Er is een GAS-pv gemaakt voor de beschadiging van de koord aan de kant van De Brokkelingenstraat, één pv voor zwerfvuil op de parking aan de Brokkelingenstraat, een pv voor het, ja, rond lachgas ook aan De Brokkelingenstraat en dan nog een pv voor inklimming over de omheining. Dat zijn de dossiers die al zijn samengesteld. En daarnaast zijn er dus nog drie vaststellingen die zullen leiden tot ... (overschakelen naar bandopname 6) ... het opstellen van een dossier, vier in verband met het onrechtmatig toegang verschaffen tot het domein en één rond het doorgeven van een identiteitskaart. U weet, wij hebben dat zelf nog ingevoerd als stadsbestuur, dat men pas toegang zou krijgen tot het domein op vertoon van de eigen identiteitskaart. En blijkbaar worden er daar ook soms fraudepogingen ondernomen. Inzet rond begeleiding, bewaking en dergelijke meer. Vanuit de politie is er inzet van april tot eind september. Dat is in de kalme maanden door de niet-dringende politiehulp, die dus dan bij goed weer mensen daar naartoe sturen.

Maar in juli en augustus zijn onze interventieteams aanwezig van 13u. tot 19u. En natuurlijk ook wanneer het op andere momenten nodig is als het weer daartoe noopt. Als er een evenement wordt georganiseerd, is er aparte politie-inzet. Navenant de noodzaak die er is, is er ook soms een commandopost van de politie. En de provincie zelf heeft ook de voorbije jaren en de voorbije maanden maatregelen genomen om de veiligheid te verbeteren. De omheining wordt volledig vernieuwd. Er is extra bewakingspersoneel ingezet door het provinciaal bestuur. Er is soms ook externe security ingehuurd. En ook de jobstudenten binnen de mogelijkheden die ze hebben, dat is natuurlijk beperkt, worden daar ook voor ingezet. Zowel voor als na het seizoen is er overleg met de politie rond de organisatie en de situatie op De Ster. En ook een vertegenwoordiging van het college en ikzelf hebben een denk ik 2 of 3 keer per jaar overleg met de bevoegde gedeputeerde en zijn of haar medewerkers. Dat is ook in het verleden het geval geweest. Uiteraard is de situatie op de problemen, die zich voordoen op De Ster, zijn niet uniek in Vlaanderen. U hebt daar ook naar verwezen. En dat wordt ook opgevolgd, mee opgevolgd en geadviseerd door VIR, dat is Vlaanderen is Recreatie. Dat is de koepel van de verschillende recreatiedomeinen. Jammer genoeg moeten we vaststellen, dat de jongste tijd De Lijn verstek geeft bij het organiseren van overleg, maar ik zal daarop aandringen als burgemeester bij De Lijn dus dat dat toch terug wordt opgenomen. Bv. rond de stationsomgeving hebben we ook een drietal keren per jaar overleg met alle partners en daar is De Lijn altijd consequent en trouw aanwezig. Ik denk dat dat ook goed en noodzakelijk is voor De Ster.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik dank de burgemeester voor zijn antwoord. Wat mij echter opvalt, is – of ik moet het niet goed gehoord hebben – dat er eigenlijk geen sprake is, toch niet in zijn antwoord, over feiten qua handtastelijkheden en dergelijke in hoofde van personen, in hoofde van vrouwen, kinderen, enz... Zijn daar cijfers over? Zijn de cijfers of de artikels of de geruchten, die wij vernemen via de pers, overtrokken, overroepen? Berusten die niet op de waarheid? Ik mis daar toch iets. U geeft melding van een viertal dossiers of een vijftal dossiers, die zijn opgestart, pv's die zijn opgesteld. Maar worden daar mensen ... Zijn daar vervolgingen?

BURGEMEESTER: Wel, ik zal bij de politie navraag doen rond de feiten waar u naar verwijst en die natuurlijk verdergaan dan enkel en alleen GAS-situaties hé. Dus waar u naar verwijst, ja, dat kan niet betegeld worden door GAS. Dat is echt, allé, strafrechtelijk. Als het gaat over agressie en geweld tegen personen, ja, dan gaan we verder dan de GAS. Maar ik zal daar ...

WYMEERSCH: Dus u maakt melding van dossiers, maar dossiers inzake handtastelijkheden op zich heb ik u niet horen vernoemen.

BURGEMEESTER: Nee, maar ik ga daar bij de politie navraag over doen en ik zal dat in de commissie, daar verslag over brengen.

WYMEERSCH: In orde, dank u.

VOORZITTER: Dan gaan we naar het volgende punt, interpellatie weer van raadslid Wymeersch over de inplanting van een cultureel centrum, annex moskee voor de Roma aan de Pr. Jos. Charlottelaan.

WYMEERSCH: Daar, mevrouw de voorzitter, burgemeester, kan ik nog korter in zijn. Omwille van het simpele feit, dat het probleem zich in feite voor een groot gedeelte zelf heeft opgelost. Maar desalniettemin wil ik toch van de gelegenheid gebruik maken om een aantal vragen te stellen, gezien het feit dat, gelijklopend met de vorige poging van de Romagemeenschap om een cultureel centrum, annex moskee of moskee, annex cultureel centrum ergens in de stad in te planten, nu opnieuw voor de 2^e maal, op een tijd van 2 jaar als ik mij niet vergis, dat men daar vanuit de Roma-gemeenschap dezelfde mededeling doet. Dat er een welwillende medewerking is of zou zijn van de stad. Als gemeenteraadslid van deze stad gaan dan mijn oortjes omhoog staan en ben ik zeer geïnteresseerd waaruit die welwillende medewerking dan wel zou kunnen bestaan. En daarom is mijn vraag, afgezien van het feit – ik ga die discussie hier vanavond niet voeren, de problemen die er zeker geweest zijn en nog altijd in min of meerdere mate zijn met de Roma-gemeenschap, daar gaan we het hier niet over hebben – maar wat bedoelt men met een welwillende medewerking van de stad? Is er die geweest? Zijn daar beloftes gedaan? En zijn er beloftes gedaan voor de toekomst als de Romagemeenschap een eigen cultureel centrum, annex moskee of omgekeerd wil? Ik stel mij fundamentele vragen of het wel nodig is, dat er nog een moskee bijkomt, maar soit, dat is een andere zaak. Wat is die welwillende medewerking dan? En in welke mate kan een stad in zulk dossier al dan niet medewerking verlenen? Zoektocht naar een locatie, subsidiëring, investeringssubsidies en dergelijke meer? Kan u mij daar even geruststellen, ik zal het zo zeggen?

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, de situatie is eigenlijk de jongste jaren niet fundamenteel veranderd. Wij weten dus de plek, waar zij nu al vele jaren gehuisvest zijn aan Driegaaen, dus dat de eigenaar al lang op zoek is naar een koper. Daar zijn ook verschillende geïnteresseerden met verschillende bedoelingen, met verschillende voorwaarden. De site aan Driegaaen is een site, waar nu niet alleen de moskee en het cultureel centrum van de Romagemeenschap in Sint-Niklaas is gehuisvest, maar er zijn ook nog een 2-tal andere huurders/gebruikers op die plek.

En ja, de gesprekken tussen de huidige eigenaar en de geïnteresseerden, ja, die blijven maar aanslepen. Wij hebben ook als college al verschillende voorstellen gekregen dus rond nieuwe projecten daar, die dus tot nu toe niet zijn goedgekeurd. Maar dus los daarvan zijn de mensen van de Roma-gemeenschap al ettelijke keren bij mij, bij de schepen van ruimtelijke ordening, bij de diensten dus komen aankloppen met een voorstel of een idee of een eventuele mogelijkheid – ik druk het mij heel voorwaardelijk uit – rond de hervestiging van hun moskee/cultureel centrum elders op het grondgebied van de binnenstad of de deelgemeenten. Het is een hele waslijst. Het is ook al een paar keer hier in de gemeenteraad aan de orde geweest, niet alle mogelijke locaties – gelukkig maar – wat altijd natuurlijk voor bezorgdheid en bekommernis en ook dikwijls verzet zorgt in de buurt. Nu, wat betreft de Pr. Jos. Charlottelaan is het zo dus dat enkele maanden geleden daar contact is geweest tussen de vertegenwoordiger van de Roma-gemeenschap en onze dienst vergunningen. Maar de manier waarop dat vanuit de Roma-gemeenschap wordt gepresenteerd, dikwijls ja, hebben zij dat vernomen via een immobiliënkantoor. Ze hadden weet wie de eigenaar is. Weet men ook nog niet altijd wat de prijs is. En men heeft dat hier dus aan de dienst vergunningen dus eventjes gepolst van ja, wat daar de mogelijkheden zijn. Maar er is nooit een formele vraag geweest. Bovendien heeft men dan ook vrij snel laten weten – dat was al in het voorjaar – dus dat de toenmalige vraagprijs – het is ook in de kranten gekomen – dat dat voor hen absoluut uitgesloten is. Het was voor mij, voor de leden van het college en voor de administratie een volslagen verrassing – ik zat toen in het buitenland – om te vernemen in de krant dat de Pr. Jos. Charlottelaan in beeld kwam. Dat was een volslagen verrassing. Daar was ook de voorbije weken en maanden geen enkel contact geweest vanuit de Roma-gemeenschap met de dienst, met de schepenen of met mijzelf. Dus hoe dat daar in de krant gekomen is, dat is nog altijd een vraagteken. Maar dat is dan ook vrij snel denk ik, 2 dagen of 3 dagen later, al is dat ontmijsd geworden, dus dat men gezegd heeft wij kunnen toch die prijs niet aan. Los van de eventuele bestemming, die denk ik volgens mij zeker en vast ook niet mogelijk en ook niet wenselijk was op die plek. Het was ingegeven door het feit, dat dat een gebouw is, waar erachter een loods staat, die dan volgens hen eventueel geschikt zou zijn. Nu, als stadsbestuur nemen wij daar de rol op, die ons toekomt wanneer particulieren, bedrijven, verenigingen, organisatie-instellingen een idee of een mogelijkheid hebben om een bepaalde ruimte, een bepaalde plek, een bepaald gebouw om dat te verwerven in eigendom, in huur of wat dan ook, of dat dat daar kan, of dat er een bestemmingswijziging nodig is, of dat ook mogelijk is. Dus wij nemen daar een correcte rol in. Het gaat niet over welwillend begeleiden of zoeken.

Neen, ik denk dat we daar heel correct onze rol in spelen, ook naar de Roma-gemeenschap toe, zoals we dat doen naar alle particulieren, burgers, bedrijven, verenigingen en organisaties in onze stad.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch? Goed, dan gaan we naar punt 7, voorstel tot beslissing van raadslid Anneke Luyckx in verband met belasting op de leegstand van handelspanden. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. In juni mochten wij kennisnemen van de jaarrekening van het centrummanagement. En daaruit bleek, dat ondanks een belasting op de leegstand van handelspanden, dat die leegstand eigenlijk niet echt achteruitgaat. Het was zelfs al moeilijk om hé, het centrummanagement heeft moeten leuren met hun idee voor een pop-up-winkel, een handelspand waar ze beginnende ondernemers wilde ondersteunen om hun zaak te starten. Maar uit armoede moeten ze daarmee stoppen, omdat blijkbaar ook dat idee niet aanslaat, alhoewel het een zeer lovenswaardig initiatief was. Nu, die handelszaken, dat is natuurlijk een negatief beeld in de straten van de stad. En omdat dan blijkt, dat die leegstandsbelasting eigenlijk niet echt voldoet, is het misschien eens aangewezen om daar op een positievere manier naar te kijken en eens te zien hoe we de sociale, allé, de samenleving in de stad, de sociale weerstand, dat we daar ook niet een verbetering in kunnen brengen. En daarom stel ik voor om de handelspanden van, dat zullen dan waarschijnlijk vooral de kleine-eigenaars zijn, maar in ieder geval als mensen bereid zijn om hun leegstaand pand tijdelijk ter beschikking te stellen van scholen, die bv. ruimtes zoeken om etalages te maken, om winkel-inrichting op één of andere manier aan te leren. Ik denk dat dat interessanter is dat je dat kan doen in een bestaande handelszaak, dan dat je dat in een leslokaal moet doen. Jeugdbewegingen, die bepaalde activiteiten willen organiseren, die daar graag op een bepaalde manier reclame voor willen maken. Die gaan als ze zo'n pand, een etalage daarvoor kunnen gebruiken, misschien een ander publiek kunnen aanboren. En ook wijk-, buurtwerking, allerlei mogelijke activiteiten die georganiseerd worden, die kunnen daar eventueel voor in aanmerking komen. En natuurlijk, voor wat, hoort wat. Als mensen dan bereid zijn om hun handelspand, dat dan op dat ogenblik toch leegstaat en als zij kunnen aantonen, dat ze echt wel moeite doen om dat pand verhuurd te krijgen, ja, dan mag daar iets tegenover staan en daarom het voorstel om in dat geval die eigenaars tijdelijk vrij te stellen van die leegstandsbelasting.

VOORZITTER: Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw Luyckx, in de eerste plaats bedankt voor uw suggestie. Ik deel uw mening, dat we nog steeds te veel leegstaande handelspanden hebben.

Met een percentage van 16,5 in de Stationsstraat hebben we nog altijd een hoog aantal leegstaande panden. Ik ben niet akkoord met het feit, dat u zegt dat de werking en de inzet die er gebeurd is ten aanzien van de Stationsstraat, ons focusgebied en de kernstad, dat dit niet tot een verbetering heeft geleid. Ik moet u zeggen, dat de Stationsstraat een leegstand kende in 2013 van wel 31,6 %. Dus, ik hoop dat ik mag vermoeden, dat dus de genomen maatregelen zoals enerzijds de heraanleg van de Stationsstraat, de invoering ook van de leegstandtaks, de invoering van kernversterkende premies, de invoering van het getrouwheidssysteem, de investering in bezoekersfaciliteiten, het vernieuwde centrummanagement hun vruchten afwerpen. Zijn we er? Neen, helemaal niet. Ten tweede, momenteel zijn we bezig met het herbekijken van ja, ons belastings- en retributiereglement. En uiteraard komt de belasting ter bestrijding van leegstand en verkrotting van bedrijfsruimten en gebouwen en woningen ook in het vizier in deze oefening. Ik wil dan ook graag uw suggestie meenemen als we deze belastingen gaan bespreken. Maar ik kan u wel al zeggen, dat het toch wel vaak ook wel een moeilijk evenwicht is in het zoeken naar enerzijds een versoepeling naar een aantal eigenaars, die wel stappen willen ondernemen om eigenlijk de leegstand visueel dan eigenlijk niet als leegstand te laten blijken en eigenlijk eigenaars, die hardleers zijn. Ik denk dat dat zeer moeilijk is - maar daarom niet onmogelijk – om dat op een juridisch correcte manier in een belastingreglement te gieten. Maar kijk, ik wil zeker uw suggestie meenemen. Maar nu specifiek naar uw suggestie toe wil ik toch ook al zeggen, dat er daar in het verleden ook al stappen zijn ondernomen om te kijken wat daar de opportuniteiten zijn. En we moeten toch wel vaststellen, dat die voorstellen vaak eenvoudig lijken, maar niet zo eenvoudig zijn, dan dat ze lijken en in de praktijk moeilijker realiseerbaar zijn. In de eerste plaats gaat het meestal om tijdelijke invullingen en de kost en effort die nodig is om bv. elektriciteit terug aan te sluiten, iemand op pad te sturen met de sleutel, verzekeringen af te sluiten, blijkt meestal te hoog te zijn en is voor de eigenaars dan het sop de kolen niet waard. In de praktijk zien we, dat ook verenigingen, scholen en dergelijke vaak verwachten, dat het pand gratis of tegen een zeer lage kost ter beschikking kan worden gesteld. En we moeten toch vaststellen, dat ook hier vraag en aanbod moeilijk met elkaar te rijmen valt. Ook qua timing botst het vaak, omdat er als men iets wil organiseren tijdelijk in die panden, dat eigenlijk de eigenaar pas op het laatste moment eigenlijk de toelating wil geven om dat ook effectief te doen, aangezien zij natuurlijk steeds hopen dat zij wel nog een permanente invulling en een permanente huurder voor hun handelspand vinden. Anderzijds moeten we ook vaststellen, dat er veel leegstaande panden zijn, die vaak niet betrekkenklaar zijn, eigenlijk soms wel gevaarlijk zijn, waarin we die activiteiten niet zomaar kunnen toelaten. Dus er is al over nagedacht in het verleden.

Men heeft op een aantal problemen, men heeft een aantal problemen vastgesteld om dit mogelijk te maken. Wat niet nalaat, dat ik zeker uw suggestie in de verdere bespreking ga meenemen. Maar ik denk dat we in dat kader toch altijd gaan moeten kijken van wat is het einddoel dat we willen realiseren. En dat is toch wel, dat die leegstaande handelspanden permanent ingevuld worden met activiteiten, die een echte meerwaarde zijn voor de bedrijvige kern van onze stad.

VOORZITTER: Goed. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, ik dank de schepen voor haar antwoord. Ik hou u aan uw woord en ik verwacht dan ook, dat in de komende budgetbespreking, dat er eventueel over het voorstel verder van gedachten kan gewisseld worden of dat ik het op één of andere manier wel terugvind in de begroting. En tot dan hoeft er van mij geen stemming gehouden te worden.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan raadslid Maes met een voorstel tot beslissing, voorstel tot ondersteunen van interculturele schoolcultuur. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dus ik wil hier vandaag inderdaad een voorstel voorleggen ter ondersteuning van de scholen voor het creëren van een interculturele schoolcultuur. Ik denk dat het heel belangrijk is om daaraan te werken, omdat we merken dat onze stad zeer en de scholen zeer divers zijn samengesteld. Of men dat nu graag heeft of niet, maar dat is wel de realiteit. En dat we ook merken de laatste tijd, dat leerkrachten meer en meer geconfronteerd worden ook met racistische opmerkingen en dat ook leerlingen ja, vragen daarbij stellen. Hebben wij hier nog een toekomst in onze stad? Kunnen wij ons hier goed voelen in de stad? En eigenlijk is de bedoeling van zo'n interculturele schoolcultuur om aan de basis – want het is altijd belangrijk om in de scholen te beginnen – om aan de basis eigenlijk te zorgen, dat iedereen zich in deze stad thuis kan voelen. En het is niet alleen zo, dat men zich daarmee thuis voelt. Het is ook zo, dat de studies van de universiteit van Leuven hebben aangetoond, dat het een positief effect heeft ook op de schoolresultaten van de leerlingen. In die scholen waar er een interculturele ja, schoolcultuur bestaat, daar hebben jongeren met een migratieachtergrond veel betere schoolresultaten. Dus in die zin is hier vandaag ons voorstel erop gericht om daar werk van te maken. Niet zozeer naar de leerlingen zelf toe, want ik denk dat de leerkrachten daar een belangrijke rol in spelen. En ik weet dat er al een studiedag georganiseerd is, waar er heel veel interesse voor was vanuit de leerkrachten. Dus ik denk dat het belangrijk is om dat op een structurele manier te verankeren. En dergelijke initiatieven zijn al van kracht in Hasselt, in Mechelen en in Gent bv.

En dus vandaar ook het voorstel dus dat het stadsbestuur scholen wil ondersteunen bij de vorming en opleiding van leerkrachten rond interculturaliteit en racisme, het scheppen van interculturele schoolcultuur, dat men daar promotie rond maakt en dergelijke meer. Ik heb daar ook geen budget op willen plakken, omdat ik denk dat dat niet het belangrijkste is. Dat laat ik aan u over om daar een concreet en passend budget op te plakken. Maar ik denk dat het belangrijk is enkele dagen voor de start van het nieuwe schooljaar om duidelijk aan te geven, dat we vanuit de stad daar een ondersteunende functie willen geven richting scholen en richting leerkrachten.

VOORZITTER: Schepen Henne? Ah ja, excuseer. Mijnheer Wymeersch heeft nog ...

WYMEERSCH: En ik blijf op dezelfde golflengte wat betreft de timing. Dus ik ga heel kort zijn. Ik ga niet de ideologische discourt houden tegen collega Maes, maar u mag gerust zijn, we blijven wat dat betreft mijlenver uit mekaar. Dus wees gerust, wees gerust. Maar ten eerste, hij moet dat vandaag niet doen, maar eigenlijk weet ik niet wat hij bedoelt met interculturaliteit. Dat staat niet omschreven. Want dat is ook zo'n vlag, die alle ladingen of toch minstens veel ladingen kan dekken. Wat er echter mij hiertoe doet, is enkele vaststellingen. Het peil in Vlaanderen wat betreft het onderwijs gaat omlaag. Alle cijfers bewijzen dat, spijtig genoeg. Het peil van het onderwijs gaat omlaag. Collega Maes verwijst – en dat zal ook wel kloppen hetgeen dat hij schrijft – “Vlaamse middelbare scholen, die bewust omgaan met culturele verschillen slagen er beter in om de prestatiekloof tussen leerlingen met en zonder achtergrond te verkleinen”. Dat zal wel kloppen, maar de voornaamste reden daarvan is, dat men het peil verlaagt. Met als gevolg dat de minder capabele om deze of gene reden leerlingen gemakkelijker mee kunnen, maar dat de meer begaafden niet meer kunnen bereiken wat ze zouden kunnen bereiken. Dus dat is de kloof, die verkleind wordt. Maar wat fundamenteel is, is dat men nu eindelijk eens moet ophouden met onderwijzend personeel nog eens te belasten met van alles en nog wat. En Godzijdank schijnt er op dit ogenblik in Vlaanderen toch een meerderheid te zijn, eindelijk, die inziet dat men het onderwijzend personeel moet laten doen waarvoor zij hebben gestudeerd, nl. onderwijs geven en aan kennisoverdracht doen. Dat is de eerste en de fundamentele taak van onderwijzend personeel. En al wat daar bijkomt in de marge en in de rand hindert het goed functioneren van het onderwijzer zijn. En dat moeten we verhinderen en enkel en alleen om die reden alleen al kunnen wij onmogelijk met een bijkomende taak en een bijkomende last voor ons onderwijzend personeel akkoord gaan.

VOORZITTER: Goed. Schepen Henne?

HENNE: Ik denk dat over het onderwijs bijzonder veel te vertellen valt, maar de grote ideologische discussie over het onderwijsniveau of dat omhooggaat of omlaaggaat, over de taak van het onderwijzend personeel, ik denk dat wij allemaal vertegenwoordigers hebben in het Vlaams parlement, die die discussie in dat forum verder zullen voeren. Dus ik ga daar verder niet op ingaan, want ik denk dat ons dat veel te ver zou brengen. Ik ga wel een antwoord proberen geven op de vraag van Jef. Misschien, Frans, interculturaliteit, ik heb daar wel een definitie van meegekregen. Dus misschien interesseert u dat toch nog wel. Dat is een maatschappelijk en politiek concept, waarbij men ervan uitgaat, dat de verschillende levende culturen naast elkaar kunnen bestaan, elkaar wederzijds zullen beïnvloeden, zonder echter geheel te verdwijnen. Voilà. Tot daar de definitie. Nu ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Schepen Henne heeft het woord.

HENNE: Ik heb van Jef een aantal voorstellen, een aantal ideeën gehoord, die u naar voor schrijft, maar eigenlijk zijn wij daar vanuit de stad al zeer sterk mee bezig en worden die eigenlijk al heel sterk bewaakt binnen onze werkingen. Uiteraard zijn het in eerste instantie de scholen zelf wiens opdracht het is om te zorgen voor een positief schoolklimaat en voor een cultuur binnen de scholen, waarin elke leerling kan groeien, zich goed kan voelen en op die manier ook komen tot leren. De leerkrachten, die krijgen daarvoor ook de nodige navormingen, die binnen de schoolomgeving worden aangeboden. Ik heb er vertrouwen in, dat de scholen die rol opnemen en ze krijgen daar trouwens ook de middelen voor om dat te doen. Als stad proberen wij daar aanvullend op te werken. In gesprekken met scholen en leerkrachten komt dat thema uiteraard ook aan bod en wordt er samen met onze medewerkers dan gezocht naar hoe antwoord kan gegeven worden op een aantal specifieke vragen of zorgen of noden, die er leven. Zowel het team flankerend onderwijsbeleid als de dienst diversiteit, samenleving en preventie nemen daarvoor de nodige initiatieven. Nu, interculturaliteit, dat is een onderdeel van diversiteit. En wanneer we scholen proberen versterken in het omgaan met diversiteit, dan gaat dat ruimer dan het aanpakken van racisme. Wij willen leerkrachten ook wel ondersteunen in het omgaan met leerlingen en klasgroepen, die divers zijn op heel veel verschillende vlakken. Dat kunnen verschillende culturen zijn, subculturen, gezinssituaties, financiële situaties, gezondheidssituaties. Allé, ik hoef het u allemaal niet op te sommen. Als we het dan specifiek over intercultureel samenleven hebben en de strijd tegen polarisering, dan is onze verbindingssambtenaar daar al een hele tijd zeer actief rond. U had verwezen naar die studiedag van begin dit jaar. Nu, dat kaderde wel in een veel ruimer project, waarbij dat zij in het voorjaar van 2018 gestart is met een bevraging van leerlingen en leerkrachten rond polarisering.

Meer dan 3.000 leerlingen, een 300-tal leerkrachten uit de verschillende scholen in onze stad zijn dan bevroegd geweest. En na die bevraging zijn er acties en advies geformuleerd op maat van de signalen en de noden, die we uit die resultaten hebben gehaald. Zo zijn er workshops zelf voor jongeren doorgegaan, een lezing in De Casino, die studiedag waar u naar verwezen hebt is dan doorgegaan in samenwerking met VVSG en met een aantal externe sprekers. En verder wordt er ook gewerkt aan een structureel aanbod naar scholen toe rond die thema's van racisme en polarisering. Er is nog een uitgebreidere lijst met alle dingen, die wij doen. Ik denk dat niemand erop zit te wachten, dat ik die hier nu begin voor te lezen. Maar die zal u zelf bezorgd worden, samen nog met de uitnodiging om toch ook eens contact op te nemen met onze diensten, zodanig dat zij u wegwijs kunnen maken in de vele initiatieven, die er reeds genomen worden. Net omdat er al zoveel gedaan wordt, lijkt mij dat uw voorstel op dit moment eigenlijk ook overbodig is. Allé, zie ik ook niet in waarom dat we daar zouden voor stemmen.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wil toch eerst even antwoorden op de tussenkomst van mijnheer Wymeersch. Ik denk dat de taak van een leerkracht er niet alleen is om kennis over te brengen. Ik denk dat een leerkracht ook een belangrijke rol speelt - en ik denk dat de voorzitter daar meer van weet dan ik - om opvoeding te verzorgen, voor persoonsvorming te zorgen en ook een maatschappelijke rol te laten spelen, mensen op te voeden tot kritische, maatschappelijke burgers in onze samenleving, die daar hun plaats weten te vinden. Want als u daarnet heeft verwezen naar problemen, die er zijn op bepaalde terreinen, dan is dat vaak omwille van het feit dat zo'n mensen zich uitgesloten voelen. En ik denk dat een interculturaliteits- of een sfeer of een cultuur rond interculturaliteit er net op gericht is om iedereen mee te nemen en om iedereen in onze samenleving te integreren en niet in een wij/zij-verhaal te komen. Ik denk dat, allé, ik kan inkomen in wat u zegt, maar de redenering kan ik ook omdraaien. Als u daar toch zoveel rond doet, dan kunt u ook dit voorstel eigenlijk ondersteunen en zeggen dat u het allemaal groepeert en dat u dat allemaal eigenlijk ook communiceert, want uiteindelijk is het dát wat het voorstel inhoudt, dat de stad een belangrijke verbindende functie en communicatierol neemt naar de scholen om daar eigenlijk de scholen te ondersteunen om dat te realiseren. Dus in dat opzicht vind ik het jammer, dat u dat voorstel niet ... (overschakelen naar bandopname 7) ... goed genegen bent. Maar ik wil het wel vandaag ter ja, ter stemming voorleggen, omdat ik denk dat het een belangrijk signaal is naar de scholen, naar de leerkrachten en naar heel het schoolklimaat in onze stad.

VOORZITTER: Mag ik even nog, omdat u mij genoemd hebt. Ik ben blij, dat u dat gedaan hebt, want dan mag ik ook eindelijk als mijnheer Wymeersch het mij toestaat toch iets zeggen, wat misschien ... Ja, nee, ik wou gewoon ook wel zeggen, dat voor elke leraar dat sowieso in de leerplandoelen staat, dat wij dat moeten doen. Dus ja, ge hebt gelijk dat we er mee bezig zijn. Ja, ja. Goed, dan stel ik voor dat we de stemming houden. En dan vraag ik wie stemt er voor het voorstel tot beslissing? Dat zijn de sp.a en de PVDA. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid en ook het Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? CD&V. Sorry, ja. Dan gaan we naar het voorstel, naar de interpellatie nr. 9 van raadslid Maes met de vraag om de Lindenstraat om te vormen tot een fietsstraat. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel opnieuw, voorzitter. Het is zo dus dat, dit voorstel is eigenlijk voortgekomen uit het feit dat er op Hoplr een hele discussie is geweest en, allé, een peiling is geweest onder de mensen uit de buurt van de Don Boscowijk met het voorstel om de Lindenstraat om daar een fietsstraat van te maken. En we hebben daar, er waren heel veel reacties en het is zelden dat er op Hoplr zo'n discussies zich ontpinnen over zulke dingen. En daar was vooral heel veel ja, mensen die daar voor waren om ervoor te zorgen, dat de Lindenstraat, dat de fietsers daar op een veilige manier kunnen fietsen. Want het zal voor de mensen, die daar al gefietst hebben, wel duidelijk zijn dat het niet gemakkelijk is om daar ja, als fietser te fietsen terwijl dat er ook soms auto's u voorbijfietsen, euh voorbijrijden, excuseer. Dus dat is soms rakelings dat ze u passeren. En als men eigenlijk de wettelijke norm zou moeten hanteren, die 1 m zou moeten zijn tussen een fietser en een wagen, ja, dan kan je daar eigenlijk niet voorbijsteken. Dus heel veel mensen gaven ook aan, dat zij die Lindenstraat niet meer durven inrijden en dat ze alternatieven nemen, bv. de Breedstraat of de Lamstraat om naar de Don Boscowijk te fietsen. Vandaar dat ik eigenlijk, ja, positief verrast was, dat dat voorstel over zo'n groot ja, draagvlak beschikt, dat ik eigenlijk dat hier vandaag aan de schepen wil voorleggen en vragen om dat ernstig mee te nemen. En ja, de wensen van die mensen uit die wijk – en ik heb begrepen dat de schepen van ruimtelijke ordening nu ook tot die wijk behoort, want hij zit nu sinds vandaag ook op Hoplr – dus ik denk dat hij daar ook vaak zal fietsen en dat hij dan ook graag zal hebben, dat daar een fietsstraat wordt aangelegd. Met dien verstande, want dat was de belangrijkste opmerking van de mensen die tegen waren, van ja, laat het ons niet doen zoals in de Kalkstraat, waar de wagens gewoon kunnen passeren door bv. op het voetpad te rijden of het omzeilen. Dus ik denk dat het in die zin ook belangrijk is om ervoor te zorgen, dat het een echte fietsstraat is, waar de auto's de fietsers niet kunnen voorbijrijden.

VOORZITTER: Sorry, is het ... Ja, mevrouw Geerts vroeg nog het woord en dan mijnheer ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ah ja, excuseer. Ja, oké. Excuse me. Mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, mijnheer Maes, ik ben ook een gebruiker van de Lindenstraat als fietser en als automobilist. En ik moet zeggen, zoals die straat destijds aangelegd is, is zeer veel aandacht geschonken aan de veiligheid van de fietser. Er zijn maar twee – en u schrijft dat in de nota – twee punten waar de automobilist op een veilige manier de fietser kan inhalen. En dat is bewust gedaan. Als gij als fietser daar rijdt, geef ik maar één goeie raad, dat is rijdt defensief. Ga niet helemaal rechts van de baan rijden, want dan nodigt ge gewoon de auto's uit om voorbij te steken, maar blijf rijden in het midden van de baan. En dan gaat ge geen fietsstraat nodig hebben hé. Het is nu zone 30. Auto's mogen maar 30 km/uur rijden. Als de fietser dan in het midden van de rijbaan rijdt, dan is de zaak opgelost.

VOORZITTER: Goed, ik geef eerst het woord aan schepen Hanssens.

HANSENS: Pfff, ja. Allé, u hebt eigenlijk, ja, u hebt eigenlijk gelijk over een groot aantal punten. En ik weet in ieder geval zeker uit mijn eigen ervaring en over de hoeveelheid vragen, die ik krijg over de Lindenstraat en de wijze waarop dat die gevraagd worden, dat fietsveiligheid in de Lindenstraat of het onveiligheidsgevoel in de Lindenstraat zeer groot is. Dat is een feit geworden. De vraag is ja, u en ten tweede, het ... Collega Buysrogge? Goed, dank u, dank u, focus! Ten tweede, u wijst zelf op een aantal zaken, die momenteel gelden in de Lindenstraat, nl. eigenlijk mag je daar geen fietsers voorbijsteken, want je moet die 1,5 m – het is 1,5 m niet 1 m, dus de wetgeving is veranderd, het is nu 1,5 m – afstand houden van een fietser. En eigenlijk kan je dat op geen enkele manier op een veilige manier doen, tenzij dat je een paar spiegels gaat afrijden van geparkeerde auto's in de stad. En dat mag ook niet, dat gaan we ook niet doen. Dus de vraag is natuurlijk inderdaad, in hoeverre dan brengt een statuut van fietsstraat meer veiligheid dan de huidige geldende regels? Zone 30 blijft zone 30 met een fietsstraat. Je mag geen fietsers voorbijsteken. Vandaag mag dat ook niet. Mensen proberen dat nog, net zoals in veel andere fietsstraten trouwens. En mijnheer Huys heeft daar verschillende interpellaties rond gedaan. Dus we zitten, zoals men zegt, in Sint-Niklaas op ne weer in deze zaak. Dus wat doen we? We grijpen dan terug naar de criteria, die we hanteren voor het inrichten van fietsstraten. En daar stoten we toch wel op één belangrijk element, waar de Lindenstraat niet aan voldoet. En dat is het aantal gebruikers per fiets moet significant hoger zijn dan het aantal automobilisten in zo'n straat. We proberen ook om straten te kiezen, fietsstraten te maken, als die geen grote verbindende rol spelen. En daar voldoet de Lindenstraat vooralsnog nog niet aan. De Lindenstraat is vandaag een verbindende weg, of we dat nu graag hebben of niet, maar daar wil een circulatieplan een einde aan maken als eindelijk die ANPR-camera's nu eens eindelijk gingen goed werken.

Want, wat stelt het circulatieplan voor? Om een knip op het einde van de Lindenstraat te maken, waardoor doorgaand autoverkeer een stuk geweerd wordt. Op dat moment is het inrichten van een fietsstraat veel logischer dan vandaag het gevolg is. Dus ik zeg niet neen, maar ik zeg nu ook niet ja. Het is niet het moment met het vele verkeer, dat er vandaag nog doorgaat, om een fietsstraat in te richten. We weten ook, dat automobilisten, die te lang moeten wachten of achter een zeer trage fietser rijden en een kort lontje hebben, eigenlijk meer zorgen voor onveiligheid en agressie dan het echt iets opbrengt. En zeker in de situatie dat ze vandaag is in de Lindenstraat. Dus van zodra de knip gerealiseerd wordt, kunnen wij wel overgaan tot het inrichten van dat statuut. En dan volgen we ook ons eigen beslissingskader op een zuivere manier.

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan mijnheer Maes terug en dan aan mevrouw Bats.

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Dus ik begrijp het goed, dat er een fietsstraat van gemaakt wordt als de knip in de Lindenstaat aan de Gladiolenlaan er komt? Dus dat vind ik ... Natuurlijk, anderzijds, allé, uw redenering die begrijp ik. Anderzijds kan je wel zeggen, als je er een fietsstraat gaat inrichten, ga je ook veel minder autoverkeer uiteindelijk door die Lindenstraat laten lopen, want vandaag nemen er heel veel mensen de Lindenstraat als een alternatief ten opzichte van hetzij de Breedstraat, hetzij de Singel. Dus en door het feit dat ze daar wel kunnen doorrijden en de zone 30, allé, het is een lachertje hé, laat ons eerlijk zijn. Er zijn maar zeer weinig automobilisten, die daar effectief de 30 km-begrenzing volgen. Maar goed, ik vind het in die zin positief, dat we kunnen afklokken en zeggen van kijk, op het moment dat die knip er komt, wordt de Lindenstraat een fietsstraat, dat vind ik een fijn voorstel.

VOORZITTER: Mevrouw Bats?

BATS: Ja, eigenlijk aansluitend gewoon een suggestie, waar ik nu aan denk. Ik kan de beide fysisch volgen. Maar ik weet niet of het mag om bv., het probleem doet zich eigenlijk vooral voor in het eerste deel, om daar visueel aan te geven met een fietsstrook op de weg of ik weet niet hoe dat kan zonder er een echte fietsstraat van te maken, maar om het eerste deel de fietser een veiliger gevoel te geven, zoals in de Lamstraat ook een beetje is gedaan. En dan het tweede deel lost alles zich op, omdat dan een heel klein stukje de fietser toch opzij gaat en de auto voorbij kan en dan is het eigenlijk helemaal in orde. Dus eigenlijk als ge in het eerste stukje gewoon visueel iets kan aangeven, dat de fietser zich veiliger voelt, dat op zich al wel oké kan zijn. Enfin, het was maar een gedacht.

HANSSENS: Dat is een suggestie, die ik zal bekijken met de mobiliteitsambtenaar.

VOORZITTER: Dan gaan we naar punt 10, voorstel tot beslissing van raadslid Geerts, gevraagd, gezonde voeding! Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Dank u, voorzitter. Ja, ik wou, ik borduur een stukje verder op de vraag van vorige keer, waar wij in het kader van vragen naar aandacht om te werken aan kinderarmoede hebben we toen een aantal voorstellen gedaan onder de symbolische titel “lege brooddozen”. Maar we zijn daar niet tot een vergelijk gekomen. Nu, één deeltje van die voorstellen, die ik toen ter stemming voorlegde, had eigenlijk veeleer te maken met de kwaliteit van de voeding, dan wel het al dan niet gratis voeding ter beschikking stellen. En tot onze grote verbazing eigenlijk antwoordde de schepen, dat dit luik van de vraagstelling, die toen voorlag, dat dat eigenlijk zonder voorwerp was, omdat dat uitbesteed wordt aan het zorgpunt. Nu, ik vind dat op zich al raar, omdat je toch wel verantwoordelijk blijft als overheid. We zijn ook even gaan grasduinen in de regelgeving van Kind & Gezin en in de regelgeving van het woonzorgdecreet. En daar vind ik toch geen enkele ratio om te zeggen van we hebben het uitbesteed, dus het is zonder voorwerp voor ons. Vandaar dat wij zouden willen voorleggen aan jullie om aan het zorgpunt formeel te vragen om bij de aankoop van maaltijden en voedingsproducten in het algemeen eigenlijk enkel nog rekening te houden met een aantal kwalitatieve criteria, zoals de versheid, de duurzaamheid, Fairtrade, biologisch en seizoensgebonden producten, duurzame verpakkingen, enz... En eigenlijk het element prijs niet meer mee te nemen, omdat we denken dat het toch wel heel belangrijk is, dat we werk maken van die gezonde voeding. Wij realiseren ons, dat dat waarschijnlijk met een overgangperiode moet. Dat dat moet verfijnd worden. Vandaar eigenlijk de minimalistische vraag om het gewoon vanuit het stadsbestuur op een formele manier aan het zorgpunt te vragen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ja, dat komt ervan natuurlijk als ge heel uw zorgsector aan derden overlaat, dan komt ge vroeg of laat eens voor een probleem te staan. Het eerste geval is hier al, soit. Tot daaraan toe. Het is maar een detail. Maar, we gaan dit punt niet steunen en ik zal u zeggen waarom. Wij menen toch te mogen veronderstellen en we menen toch te weten, dat al wat met voeding te maken heeft en zeker in deze sector, sectoren, dat dat zodanig streng gereguleerd is door voedselveiligheid en noem maar op, dat eigenlijk een bijkomende maatregel, die wij hier zouden uitvaardigen, eigenlijk overbodig is. Maar als ik dan toch even kijk naar het voorstel, zoals het hier is voorgelegd, dan vallen mij toch een aantal dingen op, nl. of het nu al of niet biologisch moet zijn, de duurzaamheid en weet ge, ik heb daar mijn gedachten over, maar Fairtrade-ingrediënten, wat zijn dat? Fairtrade is volgens mij een instituut, dat is gecreëerd en dat een vlag is – of die heel de lading dekt, dat laat ik in het midden – maar wat echte Fairtrade zou zijn – en dat is een element dat niet in die voorwaarden staat – dat is de verwijzing naar het lokale aspect.

Had men nu gezegd van dat men rekening houdt met lokaal gebonden of lokaal gedeelde ingrediënten of componenten, dan zou het al een hele verbetering geweest zijn. Maar nu, Fairtrade en ik herhaal nog eens mijn stelling, die ik hier al 27 keer heb verwoord, als wij spreken over Fairtrade, dan willen wij in eerste instantie een Fairtrade en een faire prijs geven aan onze lokale land- en tuinbouwers en niet ergens ginder achter, waar 80 % aan vingers blijft plakken, die ze niet nodig hebben.

VOORZITTER: Ja, schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw Geerts, het huidige bestek voor het leveren van voeding aan het OCMW loopt nog tot 30 april 2021. In het huidige bestek wordt er met volgende zaken rekening gehouden: 40 % met prijs, 20 % met smaak en kwaliteit, 20 % met labeling kwaliteitssystemen, 10 % met de verpakking, 5 % met klachten en 5 % met duurzaamheid, biologische producten en Fairtrade. Dus ik denk dat eigenlijk een aantal aspecten, die u hier aanhaalt, zeker al in het bestek en ik ga daarvanuit dat dat bestek, dat eigenlijk nog lopende is tot april 2021, met de volste overtuiging en ja is goedgekeurd en opgesteld geweest. Dus ik ga ervanuit, dat dat een goed bestek was. Ten tweede kan ik ook zeggen, dat eigenlijk de raad van bestuur van zorgpunt zijn eigen overheidsopdrachten uitvoert. Dus ik raad aan aan de mensen, die in de raad van bestuur van het zorgpunt zitten, van eigenlijk ja, dat eens ter bespreking naar voor te brengen hoe dat zij in de toekomst aanbestedingen en overheidsopdrachten zien. Verder kan ik zeggen, dat vanuit het stadsbestuur in ons beleidsprogramma als ik het zo mag noemen een aantal aspecten staan, die wij zelf willen meenemen inzake aankoopbeleid, waar we het hebben over duurzaamheid, inzet op circulaire, maar bovenal – en daar deel ik dan de mening van Frans Wymeersch – vooral ook willen inzetten op lokale economie. En allé ja, dat er daar in die verhoudingen op termijn misschien wijzigingen mogen gebeuren, ik denk dat dat iets is, dat jullie perfect kunnen bespreken in de raad van bestuur van het zorgpunt. Maar ik denk dat ik vanuit het bestek en vanuit de resultaten, die wij op verschillende vlakken krijgen, kunnen zeggen dat wij voldoen aan de strenge reglementaire eisen, die toch wel nodig zijn inzake voeding voor onze oudere mensen, maar zeker ook voor onze jonge mensen.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik heb wat dat laatste betreft, mevrouw Somers, ook nooit gezegd dat het niet zou voldoen aan de eisen van, de strikte eisen van de voedselveiligheid. Nu, u zegt terecht van ja, dat bestek loopt nog een tijd. Dat weet ik ook. Daarom denk ik dat dit nu het moment is, allé, als je moet gaan nadenken van we willen met een aantal kwalitatieve criteria rekeninghouden, dat is eigenlijk soms moeilijker dan gewoon werken met de prijs.

Dus, dan moet je daar ook wel, allé, als je daar echt wijzigingen in wilt brengen en ge zegt van we gaan niet meer met prijs rekening houden, maar met een aantal kwalitatieve criteria, dan denk ik, dan moeten we daar ook de tijd voor nemen. Dus ik was mij daar wel van bewust, dat dat dan niet morgen kan. Ten tweede, als u zegt ja, dat ... Eigenlijk zegt u een beetje, dat is een zaak van het zorgpunt. Het zal het zorgpunt zijn, dat formeel de beslissing neemt. Maar heb ik het nu verkeerd voor? Ik mag toch hopen, dat ook mijn schepencollege, de mensen die ons vertegenwoordigen, dat die met heel veel aandacht en met heel veel bekommernis de zaken volgen in het zorgpunt. Dat zorgpunt, dat is toch niet zo een ver weg derde partner?

WYMEERSCH: Ja, dat hebben ze ervan gemaakt.

GEERTS: Awel, maar dat is nooit de bedoeling geweest. Wij moeten dat blijven opvolgen. Wij moeten dat blijven opvolgen. En dat kan als die goeie wil er is, Frans. Dus nu zo, schepen Henne die zei vorige keer “uw vraag is zonder voorwerp”, ja, neen. Want jullie blijven verantwoordelijk. Het is een bekommernis van ons allen, dat we dat op dat vlak zo goed mogelijk organiseren. Dus dat vind ik een beetje moeilijk. Dus de timing, ja, ik denk dat het nu het moment is, want dat is niet eenvoudig om zo’n systeem uit te werken. Het zeggen het is een zaak van het zorgpunt, allé, dat vind ik wel wat jammer. Ik denk dat we er allemaal heel veel belang bij hebben om heel goed te blijven volgen wat er in het zorgpunt gebeurt. De aanvulling van Frans zat eigenlijk een beetje in ons hoofd met dat aspect versheid en duurzaamheid, maar dat is niet duidelijk genoeg verwoord. Dus ik zou voorstellen, dat wij in de tekst inderdaad expliciet naar criteria zoals de versheid en de duurzaamheid en dan daar tussen haakjes “lokale ingrediënten korte keten” ... Allé, ik denk dat dat inderdaad goed is, dat dat expliciet aan de tekst wordt toegevoegd. Dus ik zou toch nog eens mijn vraag willen stellen. Ik zeg ook niet, dat je dat, dat dat morgen in orde moet zijn. Ik vraag eigenlijk gewoon, allé, delen jullie die bekommernis en is er een bereidheid, allé, het is toch wel anders dan een individu dat gaat vragen of dat die bekommernis vanuit het stadsbestuur op zijn minst wordt meegegeven aan het zorgpunt om dan nog te zien waar we uiteindelijk eindigen. Want ik heb ook geen blauwdruk van hoe het dan uiteindelijk moet worden. Dus het is eigenlijk niet meer dan dat. Ik vraag gewoon zijn jullie bereid om die bekommernis ook namens dan, allé, diegenen die straks stemmen van de gemeenteraad over te maken aan het zorgpunt, wetende dat de oplossing er morgen niet zal zijn.

SOMERS: Ik ga nog heel kort tussenkomen. Ik denk dat, ik ben er echt van overtuigd, dat we een raad van bestuur hebben om een raad van bestuur zijn functie en zijn doelstelling van het bestaan ervan te laten uitvoeren.

En ik heb speciaal ook nog aangetoond van ja, kijk, in ons aankoopbeleid, we schrijven dat expliciet in ons beleid, willen we kijken naar duurzaamheid, naar circulaire, naar lokale economie. In ons beleid staat ook duidelijk initiatieven ter promotie van de korte keten en dergelijke meer. Dus als we dat in ons beleid formuleren, gaan wij ook te allen tijde ons beleid daarop aftoetsen. Maar zoals in het voorstel staat, zegt u expliciet van volledig afstand te doen van prijs en alleen nog maar rekening te houden met een aantal zaken zoals biologische producten, versheid of de definitie – en u hebt het zelf wat gezegd – de definitie van versheid, wat is vers. Allé, dat zijn definities, die eigenlijk te weinig inhoud hebben om, allé, ik ga niet zeggen, ik weet wel ongeveer wat u daarmee bedoelt, want u hebt het ook uitgelegd, maar om het zo in een definitie te kappen. Dat daar een aantal belangrijke aspecten bijzitten, ja, maar prijs kan je toch nooit volledig elimineren, want waar komen we dan.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik had eigenlijk een vraag een beetje voor de burgemeester. Mevrouw Somers geeft een aantal inhoudelijke argumenten, die ook wel terecht zijn. Het is niet evident. Ik vraag alleen willen jullie helpen om de oefening te maken. Maar allé, mag ik er nu wel van uitgaan, dat dat niet de lijn wordt, dat we telkens wanneer er een opmerking komt over het zorgpunt, dat het schepencollege zegt van ... Allé, ik wil daar toch een beetje voor waken, dat we ook hier een stuk, los van het feit dat jullie inderdaad niet alle voorstellen aannemen, maar ik zou toch niet graag hebben, burgemeester, dat dat zo'n beetje een algemene lijn wordt van het zorgpunt is het zorgpunt en daar valt hier niet over te klappen. Dan willen wij geen vraag stellen. Want eigenlijk is dat het enigste wat ik hier vraag hé, willen jullie die vraag ook mee ondersteunen naar het zorgpunt. Dus allé, dat vind ik niet ...

BURGEMEESTER: Ja, ...

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Mevrouw Geerts, u hebt zich tot mij gericht. Ik denk, de fundamentele bekommernis, die u naar voorbrengt, dat namelijk de mensen die in de woonzorgcentra verblijven, dat die recht hebben op gezonde voeding en met alle kwalificaties die u eraan toevoegt. Ik denk dat we dat allemaal onderschrijven. Maar uw concreet voorstel om te zeggen ja, die kwalitatieve criteria, dat zijn de enige die eigenlijk door het zorgpunt mogen gehanteerd worden, dat is de vraag van de gemeenteraad van Sint-Niklaas, met uitsluiting van de prijs, daar zijn we het duidelijk niet mee eens. En ik sluit mij ook volledig aan bij het antwoord van schepen Somers wat dat betreft. Nu, uzelf zit in de raad van bestuur van het zorgpunt. We hebben hier de voorzitter van het zorgpunt bij ons. Er zijn nog een aantal collega's, die onze stad vertegenwoordigen in het zorgpunt, in de raad van bestuur.

Ik stel voor, dat u samen met de voorzitter, met de andere vertegenwoordigers, ook met de vertegenwoordigers van Zwijndrecht, Beveren en Kruibeke wanneer de opdrachten aflopen en opnieuw de criteria moeten worden bepaald, er kan over de weging van die criteria – we doen dat ook in Sint-Niklaas – gediscussieerd worden van ja, welke criteria hanteren we en hoe is de onderlinge dosering, de verhouding. Dat u het debat daarmee voert. En de basisbepaling, denk ik, daar zijn we het over eens. Maar om nu eenzijdig vanuit Sint-Niklaas te zeggen of te decreteren en aan Beveren en aan Zwijndrecht te zeggen van ja, zo zien wij het en zo moet het zijn, één, ik ben daar niet mee akkoord en ik ben ook niet akkoord met uw voorstel om dus de prijs volledig buiten beschouwing te laten. Als we daaraan beginnen, dan weten we niet waar we eindigen.

VOORZITTER: Ik geef nog eens het woord aan ... Ah ja ...

GEERTS: Mijn vraag aan u was wel een beetje anders. Ik heb gezegd van los van dit concrete voorstel. Maar natuurlijk, het is ook een verschil. Als je daar zit als lid van de oppositie zal uw vraag minder zwaar wegen, als dat je dingen kan laten verwoorden door de gemeenteraad. Allé, dat is. Dat maakt een verschil uit. Mijn vraag aan u was niet specifiek rond deze vraag, maar gewoon naar methodiek, dat ik toch niet hoop dat elk punt of elke bevestiging hier rond het zorgpunt, dat dat afgewimpeld wordt. Allé, jullie zijn wel ...

BURGEMEESTER: Tuurlijk, dat is ook niet het geval hé.

GEERTS: ... verantwoordelijk hé. Jullie hebben een voorzitter aangeduid. Jullie hebben een schepen, die daar namens ons zit. Dus jullie ... Allé, dat wil ik toch eigenlijk wel een beetje ...

BURGEMEESTER: Tuurlijk.

GEERTS: ... los van dit hé, dat u zegt dat is eigenlijk niet zo'n goed voorstel, maar zomaar zeggen dat moet dan allemaal maar in het zorgpunt, allé, ik hoop dat dat toch niet de lijn wordt.

BURGEMEESTER: Nee, maar ...

GEERTS: Dat is zeker nooit de bedoeling geweest van de mensen, die het zorgpunt opgericht hebben.

BURGEMEESTER: Nee, maar het is ook niet denk ik, allé, werkzaam om vanuit één van de vier partners bijna dwingend, want zo komt het toch over, te zeggen van zo moet het zijn.

GEERTS: Formeel te vragen.

VOORZITTER: Ik geef nog even het woord aan mijnheer Wymeersch en dan geef ik het woord aan de heer ...

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Allé, van twee dingen één. Deze gemeenteraad heeft op het ogenblik dat uw partij, mevrouw Geerts, in de meerderheid zat, ook in de OCMW-raad, de voorzitter leverde van de OCMW-raad, heeft u het zorgpunt doorgedrukt, door de strot geduwd van de Sint-Niklase bevolking en van de Sint-Niklase gemeenteraad. Een verhaal, dat begonnen is met een 11-tal en is uitgemond in een kwartet. Omdat de 7 slim genoeg waren bevonden om voortijdig af te haken. Wij als Sint-Niklaas zijn de belangrijkste aandeelhouder in zorgpunt. Wij zijn de grootste betaler in zorgpunt. En wij zijn de eerste en tot hiertoe de enige geweest, die tijdens de OCMW-raad tot 3- of 4-maal toe al – u kunt het nakijken, mevrouw de voorzitter – geïnterpelleerd hebben over personeelsproblemen en problemen inzake zorgverstrekking, residenten en dergelijke. Dus dat gaat ons blijven aanbelangen en dat zullen wij blijven doen. Maar dit is een materieel punt en dat komt toe aan de raad van bestuur van zorgpunt. En als u natuurlijk ondertussen wegens voortschrijdend inzicht tot de conclusie komt, dat Sint-Niklaas zijn hand heeft overspeeld inzake het opstarten van zorgpunt, dan is het aan ons als grootste aandeelhouder en als grootste betaler het recht en de plicht om pogingen en stappen te ondernemen om uit zorgpunt uit te treden. Die procedure is zelfs voorzien. Dus wat houdt er u tegen?

VOORZITTER: Ik geef het woord aan Maxime.

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had niet de intentie om tussen te komen bij dit punt, want ik zit hier als gemeenteraadslid voor de stad Sint-Niklaas en ik zit hier niet als voorzitter van het zorgpunt. Maar het was één zinnetje van mevrouw Geerts, dat er toch voor zorgde dat ik wou tussenkomen. Het feit dat ze zei van ja, als ik als vertegenwoordiger van de oppositie van de stad Sint-Niklaas een voorstel doe in de raad van bestuur weegt dat minder zwaar door wanneer een lid van de meerderheid dat zou doen. En daar wil ik wel ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Awel ja, dat wil ik wel gewoon eventjes formeel ontkennen en mevrouw Geerts gaat dat ook moeten bevestigen, wanneer in die dikke 4 maand dat ik nu voorzitter ben, gelijk welk voorstel van een raadslid dat er komt, dat neem ik even serieus of die mens nu in de meerderheid of in de oppositie zit. In alle eerlijkheid, van de vertegenwoordigers van de andere gemeenten weet ik zelfs niet of ze meerderheid of oppositie zijn. Maakt nu ook niet uit. En mevrouw Geerts heeft ook al voorstellen gedaan in de raad van bestuur, waar ik ook direct op ben ingegaan, waar we als raad van bestuur ...

Jawel, jawel, ge hebt gezegd van als ik als lid van de oppositie een voorstel doe in de raad van bestuur weegt dat minder zwaar door dan als de meerderheid dat doet. En dat wou ik gewoon wel eens eventjes formeel ontkennen, want dat is gewoon niet zo.

VOORZITTER: Ik ga u voor persoonlijk nog even, maar dan zou ik zeggen dat ...

GEERTS: Twee korte punten. Ik heb gezegd, Maxime – en misschien heb ik ... (overschakelen naar bandopname 8) ... mij vergist – maar de bedoeling was wel het maakt wel degelijk een verschil uit – laat het mij dan anders formuleren – of ge een vraag stelt als individu of ge kunt diezelfde vraag namens een gemeenteraad stellen. Allé, los van meerderheid en oppositie en dat was geen enkele kritiek naar de werking in het zorgpunt. En de conclusie, die mijnheer Wymeersch maakt rond het zorgpunt, allé, daar wil ik mij bij deze wel van distantiëren.

VOORZITTER: Ik zou eigenlijk de discussie willen afsluiten. Als het heel kort is, oké. De laatste tussenkomst.

VAN DER COELDEN: Het is heel kort. Allé, ik vind dat de discussie hier ...

VOORZITTER: Ja, we zijn over andere dingen aan het discussiëren.

VAN DER COELDEN: ... rond de verkeerde tegenstelling gevoerd wordt. Het zorgpunt is opgericht, allé, met als doel om het openbaar initiatief in de zorgsector veilig te stellen en om door middel van samenwerking en schaalvergroting te komen tot een betere dienstverlening. Dat is de reden. En dat is ook de reden waarom dat het zorgpunt een autonome werking heeft. Maar niets sluit uit, dat wij vanuit deze gemeenteraad of vanuit straks de OCMW-raad ja, bepaalde verwachtingen, bepaalde opdrachten, bepaalde gevoeligheden vanuit deze raad meegeven aan de mensen, die de stad of het OCMW vertegenwoordigen in het zorgpunt. Dus ik zie die tegenstelling niet in.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor, want u hebt de stemming gevraagd of niet of ... Ja, dan stel ik voor, dat we stemmen over het voorstel tot beslissing van raadslid Geerts. Wie stemt voor? Dat is sp.a, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid en Vlaams Belang. Dan zou ik graag de punten 11, 12, 14 en 18 na elkaar laten volgen, omdat ze over DIFTAR gaan en dat maakt ook voor de schepen, dat hij geen twee keer dezelfde dingen moet herhalen of geen dingen moet herhalen. En ik zou dus beginnen met punt nr. 11 van raadslid Christel Geerts, daarna het punt van raadslid Julien Ghesquière, daarna van raadslid De Rijcke en daarna van raadslid Maes, omdat ze in die volgorde ... Een opmerking van mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, vooraf twee opmerkingen. Eén, een vraag. Het interesseert mij om te weten of er één antwoord gegeven wordt vanuit het college of dat de beide schepenen die iet of wat met DIFTAR te maken hebben, samen zullen antwoorden?

Eén. Ten tweede wil ik toch nog eens wijzen op het feit, dat misschien door ongelukkige omstandigheden, dat een aantal van de vragen, die ook hier vanavond zullen geopperd worden, al zijn behandeld tijdens de commissie. Ik zou er toch willen op aandringen, we hebben een aantal vragen kunnen tegenhouden, maar ik zou er toch op willen aandringen van in de toekomst dat toch proberen te vermijden.

VOORZITTER: Ja, u hebt in die zin, ja, zou ik zeggen, het was ook door de planning van de feestdagen, dus maar ik geef even het woord aan schepen Baeyens hierover.

BAEYENS: Ja, heel kort. Wat uw opmerking betreft, vind ik het ook wel een goeie plaats om te discussiëren rond die dingen en was het wel de bedoeling, DIFTAR stond op de agenda. Goed, allé, dit tot daaraan toe. Wat ik naar cijfers, want ik heb cijfers bijgegeven op mijn commissie, daar moet ik een kleine verontschuldiging doen. Ik heb laten uitschijnen in procenten wat de verhouding was tussen de containers – maar ik denk dat jullie allemaal de opgeladen documenten bekeken hebt en goed gelezen hebt – de procenten die ik genoemd heb, zijn het aantal sloten van die containers. Lees 240 l zijn er 3.000 uitgezet, waarvan 31 % een slot had. Mijn excuses daarvoor. Dat is fout van mij.

VOORZITTER: Goed, dan zou ik, geef ik eerst het woord aan raadslid Geerts voor sociale correcties op het DIFTAR-systeem en de problematiek van luierafval.

GEERTS: Ik denk dat wij een heel interessante discussie gehad hebben op de commissie. En heel veel informatie gekregen hebben van de schepen. Waardoor ik eigenlijk ja, dus wat wij vragen, de promotie rond de herbruikbare luiers, een ander systeem of nadenken voor de op-haling van de witte luierszakken, dan een aantal bedenkingen die wij geuit hebben rond de betaalbaarheid. De schepen is op elk van die elementen ingegaan, maar heeft vooral aange-toond – en ik denk dat dat ook juist is – dat dat allemaal niet zo evident is. Dus, allé, wat mij betreft, hoef ik mijn vraag hier niet meer te leggen, maar ik wil wel in het voorstel tot beslissing vragen wij enkel een engagement om die zaken te onderzoeken. Dus dat wil ik wel graag aanhouden, omdat ik denk, schepen, allé, wij krijgen die vragen, jullie krijgen die vragen ook. Als ge daar wat op werkt op die thema's heb je misschien nog meer cijfers en kunnen wij ook sommige dingen, die mensen vragen, bv. een nieuw ophaalsysteem, als dat dan niet kan, dan hebben we ook een beter gedocumenteerd iets. Dus ik laat de vraag voor wat ze is. We hebben heel veel duiding gehad van de schepen, maar het voorstel tot beslissing houden we wel aan.

VOORZITTER: Dan geef ik het ... (geen opname)

GHEQUIERE: Dank u, voorzitter. Ik kan al even terugkomen op wat Christel Geerts hier net vernoemt. Collega Geerts, wat betreft die vraag om dat te onderzoeken, dat onderschrijven wij inderdaad ook met onze fractie, want dus meten is weten.

Dus we kunnen niet slim genoeg zijn wat dat betreft. Nu, wat betreft die GAS-boetes. Wij hebben van de schepen ook in de commissie daar al een aantal cijfers gekregen. Maar ik ga het ook heel kort houden hierover, maar ik heb maar één schrik. Dat is dat, we mogen niet terugkomen dat de zwarte piet wat betreft sluikstorten doorgeschoven wordt door enerzijds Mi-Wa naar richting gemeentebesturen die al dan niet de GAS-boetes laten toepassen, anderzijds – en daar richt ik mij tot mijn collega's en ook de collega's in de oppositie – mogen we ook niet de zwarte piet doorschuiven zomaar simpelweg naar het stadsbestuur. En ik geef dat in alle eerlijkheid toe. Want we gaan hier ook niet gaan vertellen, dat DIFTAR sluikstorten verantwoord. Want op den duur gaat ge een selffulfilling prophecy hebben en zeggen van ziet ge wel, had ge dat niet ingevoerd, dan zou je geen sluikstort gehad hebben. Dat vind ik ook echt wel niet echt redelijk. We mogen onze bevolking dat niet wijsmaken. Dat kan niet. Dat vind ik niet correct. Dus wat betreft mijn vraag, GAS-boetes, pas ze echt correct toe. Seponeer ze alstublieft niet. Ik hoor van vakantiegangers als ze naar Singapore gaan, dat ze daar 1.000 euro, pardon, 1.000 dollar moeten betalen als ze een sigarettenpeuk op straat gooien. Wel, daar ligt geen enkele sigarettenpeuk. Dus ... Ik weet, de redelijkheid moet er ook zijn uiteraard. Maar ik wacht met spanning het antwoord af van de schepen.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik nu het woord aan raadslid De Rijcke in verband met huisvuilophaling, problemen en evaluatie DIFTAR en andere. U hebt het woord.

DE RIJCKE: Ja, dank u wel, voorzitster. Alleszins wil ik mij ook aansluiten bij de andere twee collega's in verband met die ophaling van de luierszakken. Dat wij er toch ook nogmaals de vraag stellen dit toch eens, de mogelijkheid te bekijken om dit toch te doen, aangezien wij toch een aantrekkelijke stad willen zijn voor jonge mensen toch ook, denk ik. En het toch, allé, vanuit mijn eigen ervaring sprekende, toch ook het niet gemakkelijk is om die luierszakken zelf naar het containerpark te brengen. Als je met 3 jonge kinderen zit, waarvan er 2 in de luiers zitten, is dat een grote kost - zeker nu met de DIFTAR – als je ze in de grijze container zou gooien. Maar om heel de tijd naar het containerpark te moeten rijden met die luierszakken is zeker niet evident. Dus wij vragen - en wij sluiten ons daarbij aan - om zeker te vragen achter een mogelijkheid tot onderzoek hiervan. Verder willen wij aankaarten, wij zijn nu ongeveer een 2-tal maanden ver met ons DIFTAR-systeem, dat er door meerdere mensen gemeld geweest is, dat ze thuis - uit nieuwsgierigheid ook – hun bakken zelf gewogen hebben en vergeleken hebben met de cijfers op hun profiel van de Mi-Wa-site en dat daar toch wel een significant verschil op zat. Dit is ook bevestigd geweest. In de commissie stond het tussen de veel gestelde vragen ook, dat er een verschil kan zitten. Tot een halve kilo per ophaling. En dat is toch echt wel redelijk veel.

Als je dat uitrekent op een jaar is dat 1/10 van het gewicht, dat dat kan schelen en dat vinden wij toch behoorlijk veel. Verder vragen wij ook, allé, pleiten wij vooral ook dat er gecommuniceerd wordt met de werknemers van de huisvuilophaling, dat de grijze containers worden heel vaak niet netjes teruggeplaatst. De mijne stond vorige week nogmaals voor mijn voordeur op het midden van de stoep. Die van mijn buurman ook. Die heb ik zelf moeten verzetten, want anders kon ik met mijn container niet naar de garage. En dat is toch niet aangenaam. En zeker – ik woon in een grote straat – valt het op in het straatbeeld, dat het regelmatig gebeurt. Wij willen wel nadruk leggen op het feit, dat wij respect hebben dat die mensen behoorlijk hard moeten werken. En daar hebben wij zeker geen commentaar over. Maar het mag hen wel vermeld worden, dat ze daar iets beter op zouden moeten letten. Het volgende punt hadden wij in de commissies, voordat de DIFTAR er was, ook de vraag gesteld en de vrees gemeld van wat met die GFT-bakken. Want nu mag daar heel veel voedselresten in. En wat wij merken, is dat daar ongelofelijk veel maden op komen zitten. Dat de stank soms echt niet uit te houden is. Zeker met die warme periodes. Wij hadden toen al gevraagd voor een wekelijkse ophaling van de GFT. Toen had de schepen geantwoord, dat dat niet nodig zou zijn. Maar ja, het is ook de eerste zomer dat we het doen. En ik denk dat we nu toch wel gemerkt hebben, dat dit het overwegen waard is. Nu moet ik eens kijken ... Dan had ik nog 2 bijkomende vraagjes, die ik nu niet vermeld had op de vraag zelf. Was dat er naar het schijnt, zouden de vrachtwagens telkens opnieuw geijkt moeten worden na elke verplaatsing. En dan was de vraag, is deze verplichting ook van toepassing op de meetinstrumenten in de vrachtwagens zelf? En dan was er nog de vraag, bij betwistingen moet Mi-Wa zelf gecontacteerd worden. Maar daar gaan wij dan vanuit, dat ze rechter en partij tegelijkertijd spelen. En was ons voorstel van zou dit misschien niet beter via het college gaan dan via Mi-Wa zelf? Ik dank u voor de aandacht.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan geef ik nog het woord aan raadslid Maes voor vragen bij de invoering van DIFTAR. U hebt het woord, mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil mij eerst eventjes aansluiten toch bij de vraag rond de luiers. Want daar zijn we mee begonnen. Dus wij sluiten ons ook aan bij het voorstel om die luiers apart in te zamelen. Maar ik wil toch nog even – en ik heb die voor de tweede keer opnieuw afgedrukt – dus u is dat waarschijnlijk welbekend, de website van de N-VA van Sint-Gillis-Waas, waar ik al eens naar verwezen heb, dat volksvertegenwoordiger en gemeenteraadslid Koen Daniëls van Sint-Gillis gepleit heeft voor het feit, dat men voor de ouders, de onthaalouders, de kinderopvangdiensten, enz... een tegemoetkoming zou geven van 40 euro per jaar per kind tot 2 jaar. Dus dat is een voorstel van de N-VA in Sint-Gillis.

Dat werd hier toen weggewuifd. En ik merk vandaag, dat ik niet alleen sta, maar dat er blijkbaar ook toen dat er bij het begin van de discussie partijen zijn, die dat toen niet steunden, daar wel vandaag al voor zijn om een tegemoetkoming te geven aan gezinnen met jonge kinderen. En ik zou bij uitbreiding ook willen uitbreiden naar mensen met incontinentieproblemen, want ik denk dat dat ook een groeiend probleem wordt. En dat we daar evenzeer oog voor moeten hebben. Ik wil rond die luiers toch nog één ding zeggen. En ik vind dat, we moeten ons niet beperken tot alleen de finaliteit van de DIFTAR. Maar we moeten dat ruimer bekijken, vind ik. En die luiers – en dat weten we jammer genoeg – dat is dat die in het restafval terechtkomen. En dat die ook worden verbrand vandaag. En ik vind dat we als stad en zeker naar Mi-Wa toe en Mi-Wa die heeft contacten op een hoger niveau ook met andere intercommunales, toch moeten pleiten naar de industrie, de luierindustrie, de incontinentieproducten om daar ook hun verantwoordelijkheid te nemen. Er is in EOS, in het maatschappelijk magazine een artikel daarover verschenen, dat er wel degelijk technieken bestaan om die luiers te recyclen. Maar ik vind dat we daar ook als stad, als maatschappij de industrie moeten op wijzen, dat ze daar hun verantwoordelijkheid hebben om de luiers, als die ingezameld worden, om daar ook een inspanning voor te doen om die te recyclen. Ik denk de circulaire economie is toch nog altijd beter dan een economie waar alles wordt weggegooid. Dus tot daar de luiers. Ik had 4 punten ingediend. Het eerste punt ga ik zo laten, over die lekkende containers. Daar is op de commissie op ingegaan. Ik denk dat we daar voldoende informatie over hebben gekregen. Ik denk, dus er is daarnet gesproken over het niet terugplaatsen van de containers aan de huizen. Wij hebben daar in de vakantie uitgebreid over gemaaild, schepen en ook met mijnheer Peeters van Mi-Wa. Dus ik heb daar verschillende voorbeelden en foto's toegevoegd. En het ultieme antwoord, dat ik heb gekregen, ja, we hebben ontdekt wat het probleem was, dat was de fout van een jobstudent, toevallig ook een zoon van één van de werknemers van Smetco. Sorry, maar allé, zoiets maak je mij niet wijs, dat al die problemen, al die weken, dat men dat in de schoenen kan gaan schuiven van een jobstudent. Dus ik denk dat het veel ernstiger is en dat heb ik ook geantwoord aan mijnheer Peeters van is het niet zo, die mensen die werken hard, ik denk dat we dat moeten erkennen. En zo heb ik dat ook geschreven in mijn mail. In die omstandigheden waarin het warm was, is dat zeer moeilijk voor die mensen, die het huisvuil moeten ophalen. Maar ik denk dat men vanuit het bedrijf, dat er een cultuur heerst bij Smetco, waarin dat snelheid primeert op de kwaliteit, die men daar moet hanteren. En ik denk dat men daar vanuit Mi-Wa moet op toezien. Smetco maakt winst. Smetco is een bedrijf, dat goed betaald wordt voor zijn diensten. Wel, zij moeten de diensten leveren, vind ik, waar de stad recht en waar de burgers recht op hebben.

Dus ik vind dat er eigenlijk de vraag is hoe gaat Mi-Wa en hoe gaat het stadsbestuur in de toekomst verzekeren, dat dat effectief ja, de mensen met een kinderwagen of met een rolstoel zich niet moeten laveren of dat er niet al die problemen zijn met containers, die niet op hun plaats staan. Dan wat betreft GFT. We hebben het er ook al uitgebreid over gehad, maar ik wil het toch nog even hernemen. Ik vind dat we toch moeten onderzoeken en er zijn verschillende mensen die ... Het is positief, laat mij daarmee beginnen, het is positief dat er een verschuiving is van het restafval naar de GFT. Dus dat er veel meer GFT-bakken worden uitgedeeld aan mensen. Alles wat bederfbare waarde heeft, meer en meer in die GFT-bak gaan deponeren, omdat dat ook kan gerecycleerd worden en dergelijke. Dus dat is een positief gegeven. Maar het is ook een probleem door het feit dat men dus meer en meer die GFT-bak gaat gebruiken, is er ook in de zomer geurhinder en andere hinder, die er is. En ik denk dat we toch goed moeten bekijken om in de zomermaanden 4 extra ophalingen te doen van die GFT. U heeft op de commissie gezegd, dat dat 475.000 euro kost, waarvan de helft als we dat op heel Mi-Wa-grondgebied zouden doen, de helft is dan Sint-Niklaas, wat uiteindelijk op 235.000 euro komt. Ik vind dat we toch moeten onderzoeken of dat het niet de moeite waard is om dat wel degelijk in de vakantie te doen. We hebben nu nog de tijd richting volgend jaar om dat te gaan onderzoeken. Maar de problemen, die burgers signaleren met de GFT, allé, ik denk dat we moeten opletten, dat we dat niet gaan ontmoedigen, dat men de GFT gaat gebruiken, met de problemen, zeker voor mensen op kleinere appartementen. En dan wat betreft het sluikstorten. Ik denk dat ieder van ons in een propere stad wilt wonen en leven. En ik denk dat er niets verantwoordt, dat mensen sluikstorten of zwerfvuil laten slingeren. Laat mij dat duidelijk zijn, ik denk dat we daar absoluut geen enkele ja, dat er geen enkele verantwoording is waarom mensen dat doen. Maar ik vind ook, dat er in de eerste plaats vanuit de stad moet een goed voorbeeld worden gegeven. En ik heb daar een voorbeeld uitge..., deze vakantie ook aan u doorgestuurd, in verband met de Van Naemenstraat. Waar door de mensen van Smetco een heel spoor is achtergelaten over de straat. Dat mensen bellen naar de stad en vragen om dat op te ruimen, dat er dan gezegd wordt, ja, maar er zijn geen mensen beschikbaar. Dat mensen dan de burgerzin hebben om dat zelf op te ruimen, vind ik fantastisch. Maar het kan toch niet zijn, dat mensen dergelijke dingen zelf moeten gaan doen, terwijl dat uiteindelijk Smetco wel het engagement moet aangaan om dat op te ruimen. En ik denk dat dat vroeger gebeurde, wanneer de reinigingsdienst een stadsdienst was en nu worden die mensen de tijd niet meer gegund om dat te doen. Ik ken mensen, die weggegaan zijn bij Smetco omdat ze niet de tijd hebben of niet de tijd krijgen om hun handen te wassen als ze gaan hun lunchpauze nemen.

Dus ik denk dat we daar ook moeten op toezien, dat Smetco dergelijke dingen opruimt en dat de stad proper is. Dus ik denk het probleem van de glasbollen is ook zo een probleem. Er ontstaan heel veel problemen rond glasbollen, die niet zijn of tijdig leeggemaakt. Ik denk dat we daar ook moeten op toezien, dat de glasbollen, dat die tijdig sneller worden leeggemaakt, zodanig dat er geen aanleiding is om bij vuil nog vuil bij te gooien. En een ander voorstel dat wij willen doen, is dat we ook per wijk een soort van afvalcoaches gaan in het leven roepen met mensen die met autoriteit vaak naar de mensen en de groepen en de bewoners, die wel aan sluikestorten of zwerfvuil doen, die daar een autoriteit hebben om dat te melden en die mensen ook daarop te wijzen dat het niet kan. En dat ze daar ook andere bewoners, de sociale controle denk ik dat nog altijd beter werkt dan een camera. Want we kunnen overal camera's gaan zetten. Daar moet ook naar gekeken worden naar die beelden. Het is altijd niet gemakkelijk om dat te gaan identificeren. Dus ik denk dat daar die sociale controle veel beter is. En in dat opzicht denk ik dat daar een programma moet door de stad worden opgezet om dat, ja, om die reine stad en Sint-Niklaas terug een propere stad van te maken. En het is, we hebben ervoor gewaarschuwd hé, dat DIFTAR zou leiden tot meer sluikestorten en zwerfvuil. Je moet maar de pers open slaan en je ziet het overal. Er is recent nog een artikel verschenen over het probleem met de kledingcontainers. Dus, maar allé, ik denk daar is de vraag, voorzitter – en hiermee sluit ik af – van welke plannen heeft de stad op vlak van het tegengaan van sluikestorten, zwerfvuil en ook naar de verantwoordelijkheid in dat verband richting Smetco en Mi-Wa.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan de schepen voor deze boterham.

BAEYENS: Ja, bedankt voor de vragen. En het was inderdaad in de sterren geschreven, dat we deze gemeenteraad over het invoeren van DIFTAR zouden spreken. Hé, ik bedoel, dat is de evidentie zelve. Nu, ik kan jullie geruststellen. Ik heb hier nog geen enkele vraag gehoord, die ik ook niet gehoord heb op de raad van bestuur van Mi-Wa. Dus dat lijkt mij een enorme geruststelling, dat we daar over dezelfde dingen discussiëren. Want natuurlijk, ook die nuance, het zorgpunt heeft dat in zich, maar ook bij Mi-Wa is dat zo, dat uiteindelijk de raad van bestuur dingen beslist en keuzes maakt, al wat hen toegewezen is. En we willen dat absoluut altijd graag doen met de 5 gemeenten en op dezelfde manier te blijven werken. Dus dat zijn eigenlijk belangrijke principes. Dus dit nemen we absoluut allemaal mee naar die evaluatie. Dat is geen vraag. Maar weet, beslissingen zullen door de raad van bestuur genomen worden en dienen voor de 5 gemeenten. Dat is onze absolute ambitie telkens opnieuw om dat gelijk te houden. Dat is trouwens ook de reden, dat er een intercommunale is opgericht. Eerst wat de luiers betreft. Daar is nog altijd, allé, één, ik gooi ze in de grijze bak, dat is een vrij logische zaak. Ze kosten zoveel om op te halen. Ze kosten zoveel om ze te verwerken.

Dat is nu eenmaal in sich zo hé. We kunnen wij dat allemaal wel anders denken en voelen of ja en dat is een noodzakelijk afval. Ja, ik begrijp dat ook. Maar het is niet fout, dat ieder gezin zeer bewust is, dat luierafval afval is, verwerkt moet worden en een kost heeft. En ik heb het hier al meermaals gezegd en het schepencollege heeft dat ook – en dat is dan eerder toch een bevoegdheid van het schepencollege dan wel van Mi-Wa – sociale correcties op basis van afval is volgens mij geen goeie zaak. Dat doe je niet op basis van afval. Je kan jij 100 andere dingen bedenken, waarop dat je wel sociale correcties moet doen en gezinnen, maar op basis van een gewicht en afval vind ik dat een verkeerd signaal, dat je juist korting geeft op de meest foute manier dat je gebruikt. Meest foute, ik ben ruimdenkend. Dat is op zich niet fout, maar er zijn, als ge, ecologisch zijn er nog betere oplossingen en daarvoor had Christel in haar schriftelijke en nu niet meer herhaalde vraag gezegd promotie en die dingen meer. Ik denk dat we dat ook gaan opnemen. Er was daar, allé, ondertussen zijn er een paar ideeën gerijpt, is de roze doos heb ik begrepen een optie, is de mensen die een kind komen inschrijven een optie om dat heel direct kenbaar te maken van witte zakken bv. als we dat zouden doen. Maar laat ons dat toch ook wel de evaluatie daar afwachten, zowel binnen Mi-Wa, wat mij betreft ook binnen de gemeenteraad, in welke richting dat dat evolueert. Wat dan uw voorstel tot beslissing of uw vraag, allé, mij verrast dat wat, Christel. Ik denk, ge kent het Mi-Wa, ge kent dit huis, ge kent het Mi-Wa-huis beter als gelijk wie hier in de gemeenteraadzaal. En dat kunnen samen een aantal anderen getuigen. De bekommernissen, de evaluatie die je vraagt, natuurlijk gaan we dat doen. Natuurlijk gaan we dat opvolgen. Allé, dat is zo'n vanzelfsprekendheid. Er is geen enkele beslissing voor nodig, denk ik. Ik geef u hier op een briefje, dat we dat gaan doen. Tuurlijk gaan we dat doen. We hebben dat in het verleden gedaan en we gaan dat vandaag natuurlijk met zo'n verandering ook doen. Dus in die zin vind ik dat voorstel tot beslissing, ja, dat is zonder voorwerp hé. Natuurlijk gaan we dat doen. CD&V rond GAS-boetes en sluikestorten, dat gaan we misschien wat samenvatten. En dan kijk ik naar mijn collega. Ik doe verder rond ... En GAS-boetes en die dingen, daar gaat Carl meer op antwoorden. Wat het wegen betreft hé, laat dat heel duidelijk zijn. Wegen, allé, één, gemeenteraad, Mi-Wa, wij hebben daar geen belang bij om dat fout te doen hé. Wij willen juist wegen omdat we dat betaald willen krijgen. Maar wij hebben geen belang bij dat die cijfers de pan uit swingen. Dat we water zouden wegen, dat die cijfers opgeblazen zouden zijn. Allé, laat dat ook duidelijk zijn, dat evenwicht is de evidentie zelve. En natuurlijk moeten we dat rechtsgeldig doen. En daarvoor is voor iedere weging een ijkcertificaat. En de afronding, de afronding is op een halve kilogram. Dat is een afronding. Dat is dus in de plus en de min. Als je naar Mi-Wa kijkt, dan ga je eigenlijk een afronding krijgen, er valt een halve kilo over gans uw bevolking hé.

Individueel als gezin, het is een afronding. Het zal ... 2,50 zal ... 2,50 zal 0 worden en 2,51 zal 0,5 worden. Dat is zo. Maar die wegingen zijn daarop afgeijkt. En tot op een halve kilogram nauwkeurig gegarandeerd zal dat gewogen worden en ook afgerekend worden. Allé, daar bestaat daar geen twijfel over. Dat zijn systemen, dat is niet nieuw. Wij hebben dat niet uitgevonden. We zijn de 37e in de rij, die dat doen. Allé, er zijn ook ijkcertificaten. Ik heb hier zo'n voorbeeld bij. Iemand die dat graag leest of heeft, kan dat wat mij betreft altijd krijgen. Maar dat wordt zeer nauwkeurig gedaan. Dat is een wettelijk instrument, dat de basis is inderdaad voor een afrekening. Dus dat moet juist zijn, daar staan we ook voor. Terugplaatsen van containers, allé, het is een aantal keren gezegd. Laat dat duidelijk zijn, er waren een aantal voorbeelden, te veel voorbeelden, niet alleen in het centrum van de stad, waar dat zeer, zeer slecht gedaan werd. Mi-Wa heeft daar bijzonder zwaar aan getild. Daar is mondeling van alle hoeken gereageerd en terecht, terecht. We wisten op voorhand, dat dat een thema is in de stad. Dat de voetpaden, dat is een terechte bezorgdheid. En dus moeten we dat heel stipt doen. En er is geen enkele reden waarom dat Smetco dat niet stipt zou doen. En we hebben daar, allé, daar is zeer sterk op ingezet. De directeur heeft zelfs op een bepaald moment achter een vrachtwagen gereden en de mensen doen stoppen en laten omzien en kijk, dat heb je nu achtergelaten. Vind je dat normaal? Dus in die zin is dat voor ons nultolerantie. Dat moet in orde zijn. Dat is één van onze kwaliteitslabels, die we willen hebben, dat de ophaler heeft. GFT, dat is misschien, allé, daar zit een moeilijkheid inderdaad, dat dat verruimd is. We zien ook de tonnen daar licht stijgen. Laat ons dat toch verder evalueren. Ik denk dat dat in de schoot van de gemeenteraad, maar ook vooral in de schoot van de raad van bestuur, laat ons kijken hoe dat verder evolueert. Want het is natuurlijk, het probleem lijkt nu groter als voorgaande jaren, omdat het meer mensen doen. Maar dat is niet waar natuurlijk per gezin. Het gezin, dat dat de laatste jaren al deed op een zeer consequente manier, heeft altijd 14-daagse ophaling gekend en daar was daar zeer weinig kritiek op. Maar het is ook nog niet te dikwijls in dit land 40 graden geweest. Ook dat is een waarheid. Dus in die zin, laat ons dat evalueren. Ik begrijp daar de bezorgdheden. Ik begrijp daar de kritiek. Ik kan er mij levendig iets bij voorstellen bij zo'n GFT-container na 14 dagen. Laat ons dat inderdaad ... evalueren. Bij betwisting is Mi-Wa rechter en partij, dat is natuurlijk voor iedere overheid waar, denk ik hé. En natuurlijk kun je altijd escaleren als je uw gelijk niet haalt. Er is altijd wel een rechtbank, waar je finaal naar kunt stappen. Nu, het is ook wat raar te denken, dat Mi-Wa het niet goed wil doen hé. En als bij een terechte klacht dan zegt van ja, dat is niet ... Dat zijn rare ingevingen vind ik van een overheid. Wij doen dat voor die burger te ontzorgen, met ons volle verstand en met volle wenselijkheid om dat te doen.

Dus in die zin, denk ik, stelt dat zich weinig problemen en is dat niet anders als met een zak of met papier of ... Dat is altijd geweest. Dus in die zin is DIFTAR niet anders dan anders. Daar kun je natuurlijk juridisch ook kritiek op hebben of weet ik veel. Dus in die zin hoort dat in datzelfde rijtje thuis. Dan kijk ik nog eens verder op mijn ... (?) en ik denk dat ik er ongeveer ben. Nog sluikstorten en glasbollen en dan denk ik, Carl, dat is toch eerder inderdaad een bevoegdheid van reine stad om dit te bekijken ... (overschakelen naar bandopname 9) ... Misschien wel nog de opmerkingen rond de glasbollen van Jef. Het is ... Dat is Mi-Wa, vandaar dat ik het nog opneem. Die glasbollen ... Het is duidelijk dat ... Allé, het is nog niet zo heel laat hé. Het is duidelijk dat er een relatie is tussen volle glasbollen en sluikstort. Dat is ook een relatie. Maar niet de enige. Dus we zien inderdaad rond glasbollen meer sluikstort en we halen dat zeer consequent op en we ruimen dat zeer consequent op. We zitten daar ook achter, dat die ophalingen zeer consequent gebeuren. Maar in het verleden zijn daar wel een aantal dingen fout gelopen. Daar is ook onmiddellijk actie genomen vanuit Mi-Wa, want daar loopt natuurlijk Sita, Fost Plus. Allé, dat is een driehoek, die iets complexer is dan de dingen die we zelf doen, omdat dat, euh die Mi-Wa zelf doet, omdat dat georganiseerd is. Maar ook daar aanvaarden we geen excuses van de afgesproken manier van ophalen hé. Dat kan niet. Ik denk dat dat ook een waarheid is. En de getallen, we hebben ze gegeven, ja, zijn voor mij toch ook redelijk schokkend hé.

VOORZITTER: Schepen Hanssens, nog een aanvulling?

HANSSENS: Nog een aanvulling. En ik denk vooral ook naar wat mijnheer Ghesquière aanhaalt. Eerst en vooral wil ik ten volle onderstrepen, dat het geen zin heeft om de zwarte piet toe te spelen aan deze of gene overheid. Trouwens, dat helpt de discussie en zeker al de oplossing niet vooruit. Maar we moeten ook niet de ridder van een lui paard zijn, want dan is niemand verantwoordelijk en doet niemand iets. Ik denk ook niet dat dat de juiste houding is. We hebben wel degelijk een verantwoordelijkheid te nemen en die bevindt zich voor mij na al het werk dat nu al gebeurd is, toch ook zoals u zelf aangeeft, in een stukje, ja, optreden en proberen op te treden tegen de daders van sluikstorten. Zoals hier aangegeven is door alle collega's is er eigenlijk geen enkel excuus, geldig excuus om te sluikstorten en vind ik dus ook – en vindt het college ook – dat het optreden tegen die sluikstorters ook een prioriteit moet zijn. Maar, dat is niet zo eenvoudig. Waarom? De identificatie van zulke daders is vaak een heikel punt en zeer moeilijk vast te stellen. Ik heb u gemeld in de commissie, dat in de afgelopen 3 weken ondertussen al meer dan 30 identificaties zijn gebeurd op basis van achtergelaten vuilzakken. Dus dat is niet aan de glasbollen voor alle duidelijkheid, want dat wordt door Mi-Wa opgevolgd.

Dat gaat dan over andere plaatsen dan glasbollen, waar stukken zijn achtergelaten. Dat is één mogelijkheid. Een tweede mogelijkheid om daders te pakken, is de camerabewaking, maar dat blijkt niet zo eenvoudig te zijn. In die zin, dat er altijd een positieve identificatie van de identiteit van de persoon op de camerabeelden moet gebeuren om hem echt toe te wijzen als de dader. Dus camerabeelden – ik weet dat er veel reclame over gemaakt wordt, dat in de buurgemeenten dat een prioriteit is – is ook niet heiligmakend in dat opzicht. Tenzij dat ge natuurlijk met uw auto en uw nummerplaat vol in het beeld gaat staan. Wat soms wel eens gebeurt aan de kringwinkel, waar we tot 7 keer per week een melding krijgen van een dader. Een derde mogelijkheid is op heterdaad betrappen. En hoe doe je dat? Wel, dan ga je naar een plaats waar regelmatig wordt gesluikstort. Er gaat een politiebeambte in een anonieme wagen zitten en wachten tot er een overtreding of een storting, een storting of een stortbui gebeurt. Dat kan je enkel en alleen maar doen als je ook die plaatsen weet waar dat frequent gebeurt. Na zo'n actie kan ik u zeggen, is het probleem weg op die locatie. Als men voelt van men heeft ons hier in de smiezen, dan is dat ook gedaan. Alleen is dat zeer arbeidsintensief. En is dat zeer moeilijk vast te stellen. Dus, wat is volgens ons de juiste werkwijze? Sinds begin van en ook al een stuk in de vorige bestuursperiode zijn we een inventarisatie aan het maken van die plaatsen, waar er regelmatig gestort wordt of van vuilbakjes – want dat blijkt ook een geliefkoosde plaats voor te sluikestorten te zijn – waar vuilbakjes excessief volzitten. Die inventarisatie is bijna gedaan en zien we ook de evolutie gedurende de dag, welke dagen van de week, enz... Daar is niet altijd een correlatie met de dag van de ophaling of niet met de dag van de ophaling te vinden. Dat blijkt een permanent probleem te zijn. Die inventarisatie is gedaan. Dan kunnen we heel gericht gaan kijken waar op die plaatsen dat we kunnen ingrijpen om één, een stukje aan sensibilisering te doen, maar ook die pakkans daar een stuk te verhogen. Dat is de eerste, de inventarisatie. De tweede is ja, die pakkans zelf. We hebben het al besproken over de camera's. We hebben een anonieme camera. We zullen die ook wel inzetten, maar weet dat dat niet altijd tot goede resultaten leidt. En het derde, mensen van de gemeenteraad, allé, momenteel krijgt iemand een boete van 65 euro voor een vuilbak, want dat is het GAS-tarief. Als dat meerdere vuilzakken zijn, kan dat oplopen tot 200 euro. Ik pleit er toch wel voor en we zullen dat dan wel bespreken onder mekaar, om die boetes echt naar het maximum op te trekken. Die pakkans moet niet alleen omhoog, maar ook het afschrik-effect van een financiële penalty moet ook omhoog, zodat je dat echt kan gebruiken als een afschrikmiddel. Niet om meer inkomsten te genereren, maar echt om te kunnen zeggen kijk, doe dat gewoon niet, dit zijn de boetes die er ontstaan. Maar dat gaat natuurlijk tezamen met die pakkans.

We gaan samen met de burgemeester gaan kijken met de verschillende diensten hoe we die pakkans vooral kunnen verhogen en die twee andere dingen, ja, dat kunnen we zo doen. Dat zijn we al bezig, die inventarisatie. En dat ander ding, dat is ja, kwestie van hier in de gemeenteraad een nieuw besluit te nemen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ja, bedankt, schepen, voor het antwoord. Mijn persoonlijk en misschien ook van mijn fractie volle steun voor het verhogen van uw GAS-boetes. Ik denk dat we echt iets aan de mentaliteit moeten wijzigen. Maar het zou interessant zijn als we die extra, mogelijk extra inkomsten, dat we die ook opnieuw terug naar propere straat investeren, bv. naar het ondersteunen van uw ploggers en de mensen van schoon volk die de straten proper houden.

VOORZITTER: Mijnheer Gesquière, excuseer dat ik u niet, maar uw vinger ging later omhoog. Ja?

GHESEQUIERE: Wat mijn collega hier net zegt, dat kan ik uiteraard volledig beamen hé. Want dus als de boetes niet significant stijgen op manier van spreken, dan schrikt het ook niet af. En hardleerse mensen, die kunt ge niet meer sensibiliseren. Daar geloof ik ook niet in. Dus op dat vlak. Nu, wat betreft dat op heterdaad betrappen en ik wil eigenlijk eventjes reageren ook op mijn collega Maes. Wat hij daar bv. zegde over mensen, die afvalcoaches. Ik durf eerlijk zeggen, ik heb al regelmatig aan zo'n glasbol die vol is gewoon gestopt als ik mensen daar dan nog een doos zag bijzetten. En ik denk dat we binnenkort een nieuw woord moeten invoeren. Niet meer verkeersagressie, maar afvalagressie. Want als ge dat zegt tegen iemand van wat zijt gij hier aan het doen, dat kan eigenlijk niet, ja, dan krijg je bijna een pak rammel. Dus, we moeten daar heel voorzichtig mee zijn. Bovendien, een burger die kan een andere burger daarop attent maken, maar die kan niet de job van een GAS-ambtenaar gaan overpakken hé. Dus op dat vlak moeten we toch een beetje opletten. Ik wil ook mijn – het is raar dat ik dat zeg – maar ik wil ook mijn collega Freyja, die trouwens een zeer goeie tussenkomst gaf, er toch op attent maken, als men inderdaad de overheid wil controleren, die geijkte weegtoestellen gebruikt, ja, dan zal diegene die controleert ook – anders kun je er nooit van zijn leven mee naar de rechtbank – een geijkte weegschaal moeten gebruiken om dat te controleren. Want anders bewijst dat ook niet veel. Dus ik wil dat maar als suggestie zeggen. Nu, wat betreft camerabewaking, ja, dat vals beeld van veiligheid geven we tegenwoordig met de mensen met al die camera's hé. Het is nog maar een paar weken geleden van de Sint die hier nog eens gemassacreerd is aan ons stadhuis. Eigenlijk met al die camera's, we hebben hier nog niet veel resultaten daarmee gehaald. Ik voel mij daar ook eigenlijk niet al te veilig mee, ik zal het zo zeggen. En ook wat betreft dat afvalstorten, dat sluikestorten, nog één opmerking.

Als overheid hebt ge natuurlijk ook wel een grote verantwoordelijkheid. In Nederland, de bermen bv., die zijn daar tot op een meter wel afgeschoren – ik zal het zo maar zeggen – afgeden. Als de graskanten hier een meter hoog staan, dat lokt soms ook wel sluikstort uit. Dus daar hebben we ook een verantwoordelijkheid in om onze stad proper te houden hé.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch, u vroeg nog het woord?

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Twee kleine opmerkingen over de vragen of de antwoorden op de vragen van collega De Rijcke. De ijking. De schepen gaat er nogal los over, maar het probleem dat collega De Rijcke aanraakte, was het feit dat een ijkingsmachine in feite altijd opnieuw moet geijkt worden op het ogenblik dat het verplaatst is of wordt. Ja, dit ijkingsmachine staat dus wel aan boord van een camion. Die is altijd in verplaatsing. Is dat mogelijk in theorie? Is dat wettelijk allemaal in orde? Dat is de vraag, die ik mij stel en die collega De Rijcke zich ook stelde. En dan natuurlijk, u waait dat weg bij klachten. Ja, klacht tegen Mi-Wa moet ge maar indienen bij Mi-Wa. Ja, ik wil maar zeggen, Mi-Wa bepaalt de belasting, Mi-Wa int de belasting, Mi-Wa ontvangt de belasting. En als er klachten zijn, moet ge ook bij Mi-Wa terecht. Ergens klopt dat niet. In heel dit dossier, misschien hoe goedbedoeld ook, is het altijd in één en dezelfde hand dat het zich afspeelt. Ik denk dat er toch een uitwijkprocedure zou moeten zijn, waarbij het college Mi-Wa terechtwijst. Mi-Wa gaat Mi-Wa niet terechtwijzen hé.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, bedankt, schepenen, voor jullie antwoord. Ik wil toch nog wel even op één ding terugkomen en dat is op het terugplaatsen van die containers. Omdat ik vind dat, allé, voor mij mag de directeur elke week achter de camions gaan rijden om ze daarop te wijzen, maar ik denk niet dat dat de juiste manier is. Ik denk dat Mi-Wa toch ook met financiële, op een financiële manier kan kijken als er inderdaad inbreuken zijn op de afspraken en de methode, die er wordt toegepast, dat daar ook sancties worden afgedwongen naar Smetco toe. Dus, ik denk, allé, denkt men aan dergelijke initiatieven ook? Gaat men daar ook die nultolerantie aangaan? En gaat men daar ook financiële consequenties aan verbinden? Want ja, anders kan je elke week achter een camion blijven lopen hé bij wijze van spreken.

BAEYENS: Ja, goed, nog heel kort. Ik denk wat Frans zegt rond het ijken, ja, dat zijn geofficialiseerde documenten. En allé, daar is op zich ... Ja, en de machine ...

WYMEERSCH: Die geijkt worden.

BAEYENS: ... moet nu niet opnieuw geijkt worden, volgens mijn laatste informatie. Wat je wel hebt met die dingen – en dat wordt in de industrie zeer veel toegepast – is dat je de opvolging ervan hebt. Als je 1.000 ledigingen hebt, dan heb je zoveel gewicht.

Dat is bijna een wetmatigheid met grote getallen. Dus dat is op zich een plausibiliteitsopvolging. Is een zeer goeie manier om de kwaliteit van uw meting te bewaken. Dus dat soort zaken zorgt er ook voor, dat je echte ijkingen dikwijls moogt uitstellen van de overheid hé, omdat je daar een zeer goed opvolgsysteem hebt en waar je weet wat je te verwachten hebt als je zoveel ophalingen doet. Dus die continue bewaking van die dingen wordt zeker gedaan door Mi-Wa. Het rechter en partij ging naar de inning toe heel kort door de bocht. Het is zo, dat de inning gebeurt door de gemeenten. Mi-Wa doet de ontzorging en zal de factuur opstellen en sturen. Maar het zal de gemeente zijn, die dan het bevel tot inning geeft. En de centen komen allemaal terecht in de gemeentekas. De financiering van Mi-Wa is via een dekkingsbijdrage en niet via de gewichten van afval. Dus dat is dus ook een heel duidelijke split. En in die zin zijn er sowieso twee partijen betrokken wat de centen betreft. Dus laat dat ook duidelijk en klaar zijn, dat dat de manier van werken is, die juridisch onderbouwd is. En, Jef, moet ik alweer nadenken. Wat was uw laatste opmerking?

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BAEYENS: Ja, ja, goed, ja. Dat is natuurlijk een getrappt verhaal. We zijn nu 7 weken verder. Ik denk dat we, laat ons allemaal eerst afspreken op een goeie noemer te staan. Maar als we Smetco in gebreke moeten stellen, zullen we die in gebreke stellen hé. Maar ik denk, allé, we zijn 7 weken ver hé. Dus, als bijsturen, denk ik, moeten we nu op alle vlakken doen wat we kunnen en dat op langere termijn evalueren en kijken waar het systeem één, het succes en de bedoeling halen we dat enerzijds en anderzijds moet het lopen zoals dat we dachten.

VOORZITTER: Ja, goed. Dan stel ik voor, dat we de bespreking hier afronden. Voor het punt 11 vroeg raadslid Geerts een voorstel van beslissing, dus een stemming. Dan gaan we nu stemmen. Wie stemt voor het voorstel tot beslissing van raadslid Geerts, voor de sociale correcties op het DIFTAR-systeem en de problematiek van de luierafval? Wie stemt voor? Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige meerderheid. Dan geef ik het woord nu voor het ... Ah, excuseer.

CALLAERT: Ik zou misschien willen vragen, het is 23u.20 nu, we zijn 4 uur en 20 minuten bezig, dat we eens gewoon 5 minuutjes eventjes, dat we eens eventjes allemaal wat frisse lucht kunnen pakken.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Ja, even doorbijten.

VOORZITTER: Ik zou willen proberen om door de ...

CALLAERT: Als dat een argument is dat we vóór 12 uur gedaan hebben, dan trek ik mijn vraag in.

VOORZITTER: ... bijkomende punten te geraken. En misschien voor de OCMW-raad even 5 minuutjes plaspauze of rookpauze. Ik geef het woord aan raadslid Van Der Coelden en de raadsleden Van Der Coelden en Geerts met een motie ter ondersteuning van de Sint-Niklase Maatschappij voor Huisvesting. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ik zal mij proberen beperken tot een 40-tal minuutjes. Dat is niet waar hoor.

VOORZITTER: Anders zullen we moeten sluikstorten hé.

VAN DER COELDEN: Ik denk dat wij vorige week een bijzonder boeiende en interessante uiteenzetting gekregen hebben van de directeur van de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting in de commissie wonen. Maar het was tegelijkertijd toch ook wel, ja, een alarmerende uiteenzetting. Enerzijds omdat we nog eens de bevestiging kregen van iets wat we denk ik als raadsleden allemaal wel weten, nl. dat er heel veel mensen – intussen zijn dat er al bijna 4.000 – op de wachtlijst staan voor een sociale woning. Maar bon, daar hadden we al een idee van. Wat misschien wel verrassender was voor veel mensen, dat was ook de precaire financiële situatie, waarin de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij ja, aan die behoefte, aan die vraag moet proberen beantwoorden door het realiseren van projecten. Het kwam er in feite een beetje op neer, dat elke woning, die men bijbouwt, ja, het deficit of het financieel probleem van de maatschappij alleen maar een klein stukje erger maakt en dat kan toch niet de bedoeling zijn. Dat had voor alle duidelijkheid niets te maken met de manier, waarop de maatschappij beheerd wordt, noch met de huurders zelf. Dat heeft vooral te maken met het financieringsmodel, waarbij de Huisvestingsmaatschappij ja, het in principe moet rooien met de goedkope leningen, die men kan afsluiten en voor de rest met de inkomsten van de huurders. Waarbij er dan ja, het idee in feite is, dat de meer begoede huurders, de mensen die op een bepaald moment aan een sociale woning geraakt zijn maar wiens inkomen gestegen is en dus ook de huurprijs, ja, dat die een beetje moeten compenseren wat de maatschappij aan lage huurgelden krijgt van mensen die effectief nog op een bijzonder laag inkomen zitten. Ik denk – en daar gaat de motie over – dat de boodschap, alhoewel de directeur van de Huisvestingsmaatschappij zo vriendelijk en braaf is om ze niet met zoveel woorden te stellen in de commissie, maar dat de boodschap die gegeven werd aan ons als bestuurders van de stad toch vrij duidelijk is.

Als we willen – en we willen dat denk ik, getuige ook het woonbeleidsplan – dat het aantal sociale woningen in onze stad minstens mee evolueert met de globale aangroei van het woningbestand en dat we liefst het percentage sociale woningen, dat bijzonder bescheiden is - niet alleen in Sint-Niklaas trouwens, maar in heel Vlaanderen – dat we dat naar de toekomst toe optrekken, dan zal er op één of andere manier een inspanning van de stad nodig zijn. Het weze door rechtstreeks een financiële impuls te geven aan de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij, het weze door gronden, gebouwen, patrimonium ter beschikking te stellen aan goeie voorwaarden of zelfs gratis, waarmee de Sociale Huisvestingsmaatschappij haar ding kan doen. Zo is het in het verleden gegaan heel vaak. Zo is het in het recente verleden ook gegaan. Ik verwijs naar de Sint-Rochussite, ik verwijs naar de VTS, wellicht ook naar de Paterssite waar een federale subsidie ervoor moet zorgen dat je daar toch woningen kan aanbieden die betaalbaar zijn, zowel voor de Huisvestingsmaatschappij als voor de mensen die daar gaan wonen, ik verwijs naar Kriekepitte dat ter beschikking gesteld is voor een nieuwbouw, ook Sint-Catharina het vroegere rusthuis in Sinaai is aan gunstige voorwaarden overgemaakt aan de Huisvestingsmaatschappij om daar projecten te realiseren. Dus er zijn, denk ik, voldoende precedentes in het verleden van zinvolle manieren, waarop de stad ervoor gezorgd heeft, dat de Huisvestingsmaatschappij woningen kan creëren, ja, zonder daarbij in het eigen financiële vlees te snijden. Dat is dus deel één van de motie. Met het oog op de meerjarenplanning, met het oog op de beleidsnota die moet worden afgesloten en waarbij we ons op het einde van het jaar zullen engageren voor 5 jaar. Voorzie daarin op één of andere manier een substantiële inspanning, zodanig dat de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij kan doen waar ze voor gemaakt is, nl. sociale woningen bouwen en beheren. Daar zou die motie zich ook toe beperkt hebben, mocht er niet amper één of twee dagen daarna een Vlaamse formatienota geweest zijn, die uiteraard alleen nog maar een onderhandelingsdocument is, maar waarin toch ook, ja, waarin in feite de passage die over sociale woningen ging, zowat de eerste passage was die veel commotie losweekte, omdat erin het voorstel gedaan werd om wanneer het aantal sociale woningen binnen een gemeente een bepaald niveau bereikt, om dan geen subsidies meer toe te kennen. Daar is heel veel op gereageerd door woningexperts, door de sociale huisvestingsmaatschappijen zelf, door organisaties zoals het netwerk tegen armoede, door politici ook. Ik verwijs bv. naar de Gentse schepen van wonen, Tine Heyse van Groen, die gezegd heeft “dat zou toch wel een bijzonder kwalijke zaak zijn voor onze stad mocht dat er doorkomen”. Vanuit Sint-Niklase kant hebben we geen reactie mogen vernemen.

Men hoeft dat ook niet voor mijn part in de pers uit te schreeuwen, maar het zou wel denk ik bijzonder zinvol zijn, mocht ook onze stad individueel of in het verband van het VVSG, wat mij dan toch de geëigende, het geëigende kanaal lijkt, om dat soort ja, verwachtingen naar voor te brengen, mocht onze stad zich ook toch aansluiten bij die vrij algemene vraag vanuit Vlaanderen om geen limiet te zetten op de uitbreiding van het aantal sociale woningen en om blijvend ondersteuning te zien vanuit de Vlaamse gemeenschap voor gemeenten, voor huisvestingsmaatschappijen die willen investeren in de uitbreiding van het sociale huur- en kooppatrimonium.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Schepen Henne?

HENNE: In ons beleidsprogramma, dat jullie kennen, hebben wij een heel concreet engagement opgenomen over sociale huisvesting. Daarin staat beschreven, dat wij een taskforce sociaal wonen zullen oprichten en dat die taskforce een groeipad zal uitstippelen in functie van het optrekken van het aantal sociale woningen, huurwoningen van 6 naar 9 % tegen 2035. Dat zal gebeuren in samenwerking met de verschillende huisvestingsactoren. De Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij is daar één van, maar niet de enige. Momenteel wordt binnen het college besproken hoe dit engagement uit het bestuursprogramma concreet vorm zal krijgen én ook hoe dat financieel vertaald zal worden. Tijdens de bespreking van de meerjarenplanning eind dit jaar zullen we het hier ongetwijfeld opnieuw over hebben. Los daarvan gaven wij ook in de voorbije bestuursperiode al de nodige aandacht aan het ondersteunen van de sociale huisvestingssector in onze stad, onder andere ook met financiële tegemoetkomingen voor Sint-Niklase en Sociaal Verhuurkantoor. Dat zijn tegemoetkomingen, die in principe verder lopen, getuige ook de twee beslissingen die we daarnet al genomen hebben over de dakisolatie en het ondersteunen van het aanpassen van aanpassingswerken aan woningen voor senioren en mensen met een beperking. In de afgelopen bestuursperiode ging dat om 325.000 euro en ook nog eens 40.000 euro voor het begeleiden van de Huisvestingsmaatschappij bij het uitwerken van een duurzaamheidsvisie. Het Sociaal Verhuurkantoor kreeg de afgelopen bestuursperiode meer dan 176.000 euro voor installatiepremies en sociale verhuursubsidies. En daarnaast kon de Huisvestingsmaatschappij de voorbije bestuursperiode ook beroep doen op renteloze leningen bij de stad voor een totaal contingent van anderhalf miljoen euro dat ter beschikking stond. Dus wij nemen op dat vlak al een duidelijk engagement. En ik denk dat dat duidelijk is, dat we dat engagement ook verder zullen blijven nemen. Maar – en dat heeft de directeur van de Huisvestingsmaatschappij ook gezegd – het is niet aan de stad om het financieringsmodel, dat er nu is, om dat te gaan corrigeren of om dat bij te sturen. Dat is Vlaamse materie.

Het is ook zo, dat de financiële situatie van de Huisvestingsmaatschappij, dat die ook de nodige voorzichtigheid vraagt of de nodige waakzaamheid, maar dat zowel de visitatieraad als de revisor van de maatschappij stellen, dat het bestuur van de maatschappij de nodige en de juiste inspanningen levert om de financiële gezondheid van die maatschappij te bewaken. Dat wil ik toch ook wel even beklemtonen. Dat u verbaasd bent over de situatie van de maatschappij, dat verbaast mij wel enigszins, want dat is de afgelopen jaren in elk jaarverslag aan bod gekomen. Dat staat telkens ook expliciet beschreven. Dat is telkens ook zo in de algemene vergadering aan bod gekomen. Dus dat is op zich niet iets van dit jaar. Dat is een evolutie, die al jaren bezig is in de sector van de sociale huisvestingsmaatschappijen. En Sint-Niklaas is niet het enige voorbeeld daarin. Tegen december zullen wij een nieuwe meerjarenplanning uitgetekend hebben. En tegen dan zal ook het Vlaamse kader duidelijk zijn. De financiering van de sociale huisvestingssector zal wellicht bijgestuurd worden en dat is ook nodig. Maar ik heb geen glazen bol en ik kan ook niet voorspellen in welke, welke piste de Vlaamse regering op dat vlak zal kiezen. Maar tegelijkertijd is deze financiering maar één van de vele onderdelen die rechtstreeks of onrechtstreeks impact heeft op de financiële leefbaarheid van de centrumsteden in het licht van de veelheid aan takenopdrachten en maatschappelijke noden die zij op zich zien afkomen. Ik denk dat er aan de onderhandelingstafel ook wel mensen zitten, die vertrouwd zijn met de problematiek van de centrumsteden. En ik heb er ook wel vertrouwen in, dat de komende Vlaamse regering initiatieven zal nemen om die centrumsteden te ondersteunen in de opdrachten, die zij heeft. Ik geloof ook niet, dat het sturen van brieven daar de manier is om daar enig verschil in te maken. Los daarvan, los van de financieringssystemen die vanuit Vlaanderen wel of niet beschikbaar zijn, is het altijd de keuze van de maatschappij zelf en dus ook van de stad om te kiezen welke projecten uitgevoerd zullen worden en aan welk tempo. De maatschappij kan er altijd voor kiezen om ook niet beroep te doen op bepaalde financieringssystemen en op andere manieren middelen aan te spreken. Elke huisvestingsmaatschappij is op dat vlak een autonoom bedrijf. Wat voor mij belangrijk is, is dat de huisvestingsmaatschappij niet dezelfde fout maakt, die ze in het verleden ooit wel heeft gemaakt en dat is haar bouwactiviteiten laten stilvallen. Maar ik rond af en ik eindig waar ik gestart ben. Ons stedelijk engagement staat zeer duidelijk neergeschreven en de financiële vertaling daarvan, die volgt in december.

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan de heer Van Der Coelden en dan aan de heer Maes.

VAN DER COELDEN: Dank u.

VOORZITTER: En de heer Wymeersch.

VAN DER COELDEN: Met de nodige goede wil zou ik uit de repliek van de schepen kunnen afleiden, dat zij en bij uitbreiding het college en meerderheid er dan ook geen moeite mee heeft om de motie mee te stemmen. Omdat ik ook, allé, ze zegt zelf “wij zijn van plan om in de meerjarenplanning dit op te nemen”, “in ons beleidsprogramma hebben we een duidelijk engagement genomen”, ja, meer staat er ook in feite niet in deel 1 van de motie. Deel 2 is dan meer gericht op het Vlaamse, waar zij ook zegt “ik ga ervanuit dat er wel mensen zullen zijn, die verstandig genoeg zijn en affiniteit genoeg hebben met de sector om mogelijk te maken dat men blijft investeren in sociale woningen”. Dus, allé, ik hoop dat mijn interpretatie nu de juiste is. Van de andere kant, schepen, wil ik toch nog eens herhalen wat ik ook in mijn tussenkomst gezegd heb, dat de Sociale Huisvestingsmaatschappij de jongste jaren – en dat is meer dan 2 jaar, dat zijn gerust 10 à 15 jaar – heeft kunnen bouwen, was in heel veel gevallen het gevolg ... (overschakelen naar bandopname 10) ... van engagementen en vormen van ondersteuning van de stad op verschillende manieren en met heel veel enthousiasme. Maar mocht men het altijd met eigen middelen en met eigen aankoop van gronden en volledig op eigen kosten en moeite moeten doen hebben, dan denk ik dat we de 5 %, waar we nu aanzitten, bijlange nog niet zouden gehaald hebben. Dus allé, ik wil maar zeggen, het blijft een absolute noodzaak om op welke manier ook vanuit de stad die ondersteuning te blijven bieden als we willen dat de Huisvestingsmaatschappij haar rol blijft spelen in de samenleving.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Dank u, voorzitter. Ja, ik moet toch wel eventjes zeggen, dat ik op mijn honger blijf met wat u antwoordt. Want als ik zie welke plannen dat er zijn voor deze legislatuur dan zie ik dat er 285 wooneenheden worden gepland. Als je daarmee, als je dat afzet ten opzichte van een wachtlijst van 3.905 mensen op een wachtlijst, ja, dan spring je niet ver in uw traject dat je eigenlijk wil rijden van 6 naar 9 %. En die 9 % is op Vlaams niveau eigenlijk ook nog maar een gemiddelde. Want de woonexperten, die deze week hun licht hebben laten schijnen over de sociale woningproblematiek, ja, die spreken over veel meer mensen, die eigenlijk voldoen aan de normen, die er zijn op vlak van sociale woning. Dus mijn vraag is, is het de ambitie om als u naar de meerjarenbegroting gaat om daar dat aantal van die 285 op te trekken en een substantiële verhoging daarvan te doen? Dat is één deel van mijn vraag. En een tweede vraag is dan op het vlak van de Vlaamse subsidieregeling. Ja, die zal inderdaad heel belangrijk zijn, maar op welke manier kijkt u daar tegenover aan? Op welke manier gaan de plannen, die nu worden besproken en effect hebben op de financiële middelen van de woningmaatschappij, sociale woningmaatschappij in Sint-Niklaas? En op welke manier lobbyt u op dat niveau om die financieringsmogelijkheden uit te breiden?

Want het is toch wel vrij duidelijk, dat de behoefte heel erg groot is. Als je 3.905 mensen op een wachtlijst hebt en dat je vandaag zit op 6 % is zeer, zeer, zeer laag. Dus ja, dat is toch wel heel veel concreter dan het antwoord dat u heeft gegeven.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch ook nog?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Nu, ik staar mij niet blind op dat getal van 3.900 en een beetje op de wachtlijst, want daar zijn dubbele boekingen bij van potentiële cliënten die in verschillende gemeenten zich hebben laten noteren. Daar staat ongetwijfeld ook een aantal mensen bij, die in aanmerking komen of zouden mogen komen voor een sociale woning. Maar desalniettemin ondersteunen wij de motie, maar vinden wij de toezegging van de schepen in de meerjarenplanning of in de loper die ze uitrolt in de toekomst zeer minimalistisch. Van 6 naar 9 % vind ik zeer weinig. Op een termijn van 15 jaar vind ik zeer lang. Dus ik vind dat het percentage zou moeten verhoogd worden aan de ene kant en dat de termijn zou moeten verkort worden. En ik denk dat wij alle inspanningen buiten de betreden paden ook zouden moeten kunnen en durven aanwenden om de nood, die toch vrij hoog is, te ledigen.

VOORZITTER: Mevrouw de schepen?

HENNE: Dat de nood hoog is, dat zal u mij niet horen ontkennen. Dat is absoluut zo. Dat de wachtlijsten de afgelopen jaren sterk zijn aangegroeid, dat is ook zo. Een aantal jaren geleden was het aantal woningen van de Sint-Niklase en het aantal kandidaat-huurders ongeveer hetzelfde. Nu is het aantal kandidaat-huurders ongeveer het dubbele van het aantal woningen van de Huisvestingsmaatschappij. Dat is op een aantal jaar, u leest altijd trouw de jaarverslagen, dat is op een aantal jaren fenomenaal gestegen. Dat heeft met een aantal redenen te maken. Wellicht ook door het feit, dat mensen meer aangemoedigd worden om zich in te schrijven op de wachtlijsten, wat op zich een goede zaak is. Nu, de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij – u kan dat ook lezen in het rapport van de Visitatieraad – behoort tot de 30 % huisvestingsmaatschappijen, die het snelst groeien. Die zitten nu al aan een – tegenover enkele jaren geleden – een zeer hoog groeiritme in hetgeen dat zij aanbouwen. Dat groeiritme zomaar gaan verhogen, dat is absoluut voor die organisatie noch financieel, noch qua mankracht een evidentie. Tegelijkertijd is het zo, dat de Sint-Niklase niet de enige organisatie is op ons grondgebied, die sociale huurwoningen aanbiedt. Er is ook een partner in het Sociaal Verhuurkantoor. En als we het hebben over het uitstippelen van een groeipad, daar 9 %, dan kijken we naar beide organisaties en dan zal dat een groeipad zijn waarbij voor beide organisaties zal uitgestippeld worden wat er kan, wat er mogelijk is. Waarom 2035? Dat is een horizon van het woonbeleidsplan. En dat is geen willekeurig gekozen jaartal.

Dat is op basis van die cijfers, dat we de analyse en het groeipad willen uitstippelen. Dat er engagementen zijn van de stad, ja. Die zijn duidelijk. Maar om vanuit deze stad en vanuit deze raad, om van hieruit een signaal te geven aan de onderhandelaars, ik weet niet of dat zinvol is op dit moment. Ik denk dat wij intern genoeg contacten hebben met elkaar, maar ik zie niet in waarom wij hier brieven vanuit deze raad zouden beginnen versturen bv. Dus ik denk niet dat dat nodig is.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor de motie? Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Dan zijn we aan ... Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wil hier geen heel debat openen, voorzitter, maar allé, ik vind dat we toch – en dat moet nu en hier niet gebeuren, dat mag met fractieleiders of op een andere manier zijn – maar dat we toch eens moeten van gedachten wisselen hoe we binnen deze raad gemeenschappelijke bekommernissen of dat we erover kunnen praten en dat we die kunnen delen en hoe we die eventueel ook kunnen overmaken aan het college. Allé, nu gebeurt dat met moties en voorstellen tot beslissing. En ik wil daar gerust zelfkritiek innemen. Allé, dat we dat ook doen als een soort ja, noodmiddel en soms misschien wat een fopmiddel, dat kan ook. Bij jullie heb ik soms de indruk dat het erop neerkomt van welke argumenten vinden we nu om dat vooral niet te stemmen. Allé, ik vind dat van weerskanten geen goeie manier van werken. En ik zeg het, het is nu te laat om het daarover te hebben. Maar ik vind dat we toch eens moeten zoeken of we tot een andere manier kunnen komen om vanuit deze raad politieke signalen te geven naar het college of naar de gemeenteraad.

VOORZITTER: Ja, ik stel voor dat we dat in het fractieleidersoverleg van september doen. Dan gaan we nu naar de interpellatie 15 van raadslid Wymeersch, het nieuw marktreglement, communicatie door de bevoegde schepen. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de voorzitter, collega's, soms hebt ge zo verrassingen op een avond als ge tv kijkt. En een paar dagen, een paar weken geleden had ik zo'n verrassing toen ik ten uitzonderlijke titel naar TV-Oost keek en dan plotseling de aanminnige verschijning van onze schepen van evenementen, markten en aanverwante in beeld zag komen. Met de heuglijke mededeling, dat er een nieuw marktreglement op komst was of is, dat zal straks blijken uit het antwoord. Wat mij wel opviel, dat was dat haar uitleg met op de achtergrond de donderdagse markt, uitleg over het marktreglement en refererend dat dit noodzakelijk was omwille van de gebeurtenissen, die er in het verleden waren gebeurd met de marktleider inzake de kermis. Het één heeft mijns inziens geen fluit met het ander te maken. Dat er een nieuw marktreglement moest komen, dat is best mogelijk.

Dat er een nieuw marktreglement zal komen, is hoogstwaarschijnlijk. Maar of dit nu eigenlijk te maken heeft met de affaire met de kermissen, dat is mij niet helemaal duidelijk. Maar ik denk en ik meen dat de schepen mij een helder antwoord zal geven en de juiste connectie zal meegeven wat het één met het ander te maken heeft. Maar mijn interesse was gewekt en ja, het bleef allemaal zo'n beetje onduidelijk. En toen wij de agenda van de gemeenteraad kregen, ik dacht van nu zullen we het marktreglement eens voorgeschoteld krijgen of toch ... Nada, nougatbollen, niete.

BURGEMEESTER: Glasbollen.

WYMEERSCH: Ja, ja, glasbollen, ja. Lege dan nog. Nu, ik ben dan zelf eens gewoon lukraak op de donderdagse markt, waar ik regelmatig kom, zo eens een paar mensen gaan bevragen of wisten zij dat, waren zij gecontacteerd door de schepen of door medewerkers of weet ik veel. De respons was niet zeer groot, want ik heb een 12- à 15-tal marktkramers gecontacteerd, gesproken. Daarvan had – maar dat kan louter toeval zijn – niemand ooit een vraag gekregen over hoe dat zij de nieuwe marktreglementering zagen, wat hun wensen en/of verzuchtingen waren. Dus daar is dan weer mijn vraag. Als de schepen zegt de voorbereidende gesprekken zijn bezig of zijn gebeurd, dan vraag ik met wie, waarover en hoe is dat in zijn werk gegaan. Blijkbaar – en dat heb ik dan toch goed gehoord en als ik fout gehoord heb, zal de schepen mij terechtwijzen – dat het niet meer van deze tijd is dat er contant betaald wordt. Ik bedoel, dat zij dus de donderdagse markt bedoelt. Nu meen ik toch te weten in het verleden werd dat dikwijls gedaan. En dat verleden is nog niet zo heel ver. En hier zitten voorgangers van u, die dat kunnen getuigen, dat heel wat marktkramers, zelfs reguliere, contant betaalden en naar verluidt zouden nu nog occasionele marktkramers nog altijd contant betalen. Dus mijn vraag is, hoeveel is dat, hoeveel zijn er dat, heeft u daar een gedacht over en hoe gaat men dat ondervangen? En dan, vermits op dit ogenblik zoiets bestaat als de marktcommissie, nu laten we daar niet ten gronde over discussieren. Ik heb daar in het verre verleden één van de vorige schepenen ook al over aangepakt. Ge kunt daar u vragen bij stellen over de samenstelling, de manier van samenstelling, de bevoegdheden van die marktcommissie, enz... Gaan we hier niet doen. Maar mijn vraag is, mevrouw de schepen – dat is mijn laatste vraag dan – wie wordt er na de nieuwe marktreglementering uw bevoorrechte gesprekspartner inzake de afwikkeling van alles wat met de donderdagse en andere markten te maken heeft?

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer Wymeersch, dank u wel voor al uw vragen. U vraagt wat is de connectie tussen het lopende marktdossier in hoofde van de vorige marktleider en de noodzaak tot een nieuw marktreglement.

Dat antwoord is, die is er niet. En ik heb dat ook niet op TV-Oost gezegd. Maar dat zijn suggesties die journalisten maken. En als u een paar keer naar de heruitzendingen misschien kijkt – en ik raad u dat aan – heb ik daar zelfs totaal geen woord over gerept. Ik heb ook duidelijk gemaakt eigenlijk als journalisten mij contacteerden van – allé, en dat is nu geen antwoord op een vraag, maar ik geef dat gewoon informatief erbij – dat ik gezegd heb van, wacht alstublieft tot op het moment dat er een nieuwe marktleider is of dat de nieuwe marktleider in dienst getreden is. En allé, laat ons enige tijd hebben om in gesprek te gaan en eens met elkaar van gedachten te kunnen wisselen wat er in de voorbije periode sinds mijn schepenambt in het kader van de markten tot bij mij is gekomen. Ik zeg en op dat moment kunnen we inhoudelijk misschien qua journalistiek en qua artikel in een krant of qua ja, op TV-Oost misschien inhoudelijk een iets meer en betere voorstelling of performance of hoe ge het ook wilt noemen geven. Ze stonden erop, het moest gebeuren. Ik denk dat het komkommertijd was en dat ze niet goed wisten wat er anders moest geschreven worden. Ik heb dan uiteindelijk toegegeven om eigenlijk in gesprek te gaan, maar ik heb duidelijk gesteld in het begin, dat ik eigenlijk inhoudelijk niets kon zeggen en enkel de mededeling ging doen, dat er een nieuw marktreglement komt en dat er ook waarschijnlijk een nieuwe marktcommissie gaat samengesteld worden. En dat heeft geen connectie, maar ook totaal geen connectie met al het andere. Totaal niet. Net zoals ze ook hebben willen uitschijnen, dat het nieuwe marktreglement er zou komen alsof er contante betalingen zijn en dat wij in dat marktreglement dat ineens terug gaan afschaffen en zo. Ook dat is, allé, dat komt gewoon uit mijn mond niet, want dat heeft totaal geen verband met elkaar. Dus is die connectie er? Neen. Met wie zijn er dan wel al gesprekken geweest? En ik denk dat ge dan de verkeerde marktkramers hebt geïnformeerd en jullie hebben bovendien ook weet dat het heeft plaatsgevonden. Er vond een overleg plaats, na overleg met de marktcommissie hebben wij een infovergadering georganiseerd met alle vaste marktkramers hier in de trouwzaal. En dat was op 16 april 2019. Daar waren 70 vaste marktkramers aanwezig, ja. Daarop zijn een aantal vragen en noden, die u zelfs een verslag van kan lezen in een collegenota – de datum is mij kwijt, maar daar is zelfs een collegenota van gemaakt – met de vraag of ik als schepen verder op een aantal punten, die marktkramers hebben aangereikt, mag verder werken. Dus die noden zijn daar naar bovengekomen en bij een verdere analyse en behandeling ervan zou het kunnen zijn, dat dit in een aanpassing van een marktreglement resulteert. Er zijn ook heel veel vragen tot bij mij gekomen. Er zijn ook heel veel vragen vanuit de marktkramers gekomen op de diensten zelf bij de mensen, die de donderdagse markt deden. Die zijn allemaal verzameld. Die zijn allemaal gebundeld.

Maar ook daar hebben wij nog geen besluiten uitgenomen, omdat ik vind dat ik als schepen van markten dat alleszins op zijn minst in overleg moet doen met de nieuwe marktleider. Wat heb ik wel gedaan? Ik heb wel het marktreglement van een aantal centrumsteden opgevraagd, dat al naast ons marktreglement gelegd en ik heb met betrekking tot een aantal vragen, die zeer veel voorkwamen, heb ik een gesprek gehad met de marktleider in Lokeren. Daarnaast moet ik ook medelen, dat er een aantal decreten zijn van november 2016 en april 2017. En ik vind het dan maar de evidentie ook, dat wij gaan nagaan in welke mate ons reglement op basis van deze decreten eventueel moeten worden aangepast. En ik vind het ook niet raar, dat bij het begin van een bestuur, bij een start van een nieuwe legislatuur, dat men reglementen actualiseert of aanpast en daarmee tegemoetkomt aan nieuwe maatschappelijke noden en veranderingen en behoeften. Wat betreft de contant betaling, daarbij kan ik zeggen dat de abonnementen en elektriciteitskosten worden via een overschrijving of bij de dienst financiën betaald, maar worden niet cash ontvangen door de marktleider of mogelijks zijn vervanger. En de standgelden van de risico's worden sinds enkele maanden enkel via bancontact betaald. Voor mij zal in de toekomst mijn gesprekspartner altijd de marktleider zijn als eerste aanspreekpunt en dat zal ook de functie zijn van de marktleider naar de marktkramers toe. Ik ga mijn best doen – de marktleider start op 9 september – om de marktleider aanwezig te kunnen laten zijn in de commissie van september, waarop u hem ook al een aantal vragen kan stellen en de persoon zichzelf kan voorstellen. Er zal altijd een marktcommissie blijven bestaan, maar hoe die er in de toekomst uit zal zien, kan ik hier vandaag ook nog niet zeggen. Ik kan wel zeggen, dat er daar enorm veel diversiteit is als je naar de marktreglementen en wat daar in staat met betrekking tot de samenstelling van de marktcommissie, dat daar heel veel diversiteit is tussen verschillende centrumsteden. En ik kan ook zeggen, dat ik enorm veel vragen en opmerkingen van marktkramers heb gekregen, die mij aangaven dat ze zich niet vertegenwoordigd voelden door de huidige samenstelling van de marktcommissie. Vandaar dat ik als schepen het op zijn minst nodig acht om ook die samenstelling te herbekijken. Maar ook dat zal ik doen samen met de marktleider en ik ga daar niet vooruitlopen op de feiten.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch en mijnheer Van Peteghem.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor haar antwoord. Enkele conclusies. Eén, de gele kaart voor de betrokken persorganen. Laat het ons zo omschrijven. Een fout citeren, is fout citeren. Ik neem daar akte van. Het doet mij plezier, dat dat soms bij mij niet alleen gebeurt. Dus soit. Wat mij ook plezier doet, is dat u de samenstelling en de rol van de marktcommissie gaat evalueren.

Dat is iets waar ik jaren geleden ook al op heb gehamerd en ik denk dat, we zullen afwachten in welke zin dat u dat doet, want we blijven natuurlijk even kritisch daaromtrent. En natuurlijk zal ik waarschijnlijk pech gehad hebben als ik een 10- à 15-tal marktkramers heb gecontacteerd en cours de route, dat ik mogelijks 15 occasionele standhouders heb gezien en gesproken. Ofwel hebben ze het achterste van hun tong niet laten zien. Ik dank u.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ik had het niet geacht om het punt op de agenda toe te voegen, omdat ik vind dat in afwachting van het dossier van de marktleider er nog geen uitspraak is, ik er best over heb gezwegen. Ik denk zolang als dat er geen beslissing is genomen, denk ik dat we daarrond weinig kunnen zeggen. Nu, wat betreft uw tussenkomst in de krant heb ik wel één en ander. Ik zie daar ook, dat ge de vrijmarkteconomie wil zijn rol laten spelen. En dat kan natuurlijk, maar ge zit met verschillende diversiteiten van verschillende standen en kramen. Als ge bv. van de ene stand er zoveel kramen gaat bijzetten, allé, ik denk dat dat de taak is van de marktcommissie. Ik hoop ook dat ge die marktcommissie, dat dat geen ... (?) marktcommissie gaat zijn. Dat dat uiteraard een onafhankelijke marktcommissie gaat zijn. En die marktleider, dat is eigenlijk een geluk, dat die man komt, dat hij nu alles kan uitwerken. Dat hij eigenlijk bij u veel ervaring gaat opdoen. Dat hij zijn stiel vrij snel zal leren. Dat is al heel positief. Maar ik wil alleen zeggen, de samenstelling van de voorcommissie en de marktcommissie ook, die zijn zeer belangrijk. Wat betreft het reglement op zich, we hebben twee goeie reglementen. Dat wil niet zeggen, dat er niet kan bijgeschaafd worden, soit. Geld ontvangen, heeft nooit gemogen. We kunnen ons afvragen hoe het komt, dat het gebeurd is. Maar voor de rest ga ik daar weinig over toevoegen. Frans heeft al één en ander gezegd. Maar ik hoop in alle geval, dat de marktcommissie, dat er met de markt- en foorkramers samengekomen wordt. Die eerste vergadering, ik had wel gedacht dat we er ook een uitnodiging voor gingen krijgen. Maar ja, we hebben dat eigenlijk niet geweten, die vergadering als er een vergadering geweest is. Ge had toch gezegd, dat er een vergadering geweest is met alle foorkramers of marktkramers. Dan veronderstel ik toch, dat de raadsleden ervan op de hoogte gesteld worden in de toekomst.

VOORZITTER: Goed, volgend punt, de interpellatie van raadslid Jef Maes, vragen in verband met de beroepsprocedure rond de omgevingsvergunning van SVK. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga het heel kort houden, want ...

BURGEMEESTER: Ah!!!!!!!

MAES: Ja, want het antwoord ... Mijn vraag is al beantwoord in de pers, dus in dat opzicht is het ... Maar nee, nee, ik denk kort. Ja, er was de wens uitgesproken op een informatievergadering door de bewoners van het Westerplein om dus het zware vrachtverkeer niet meer langs de hoofdingang, die er nu is, maar langs de andere ingang te laten lopen. Het stadsbestuur heeft dat voorstel gevolgd, de provincie ook, maar de minister niet. En de vraag was, gaat de stad in beroep tegen dat besluit van de minister? Ik heb begrepen van ja, dus ik wil u daarvoor bedanken, dat u daar in elk geval in meegaat in die visie.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we naar punt 17, de heer Van Der Coelden rond het Kokkelbeekplein, de herinrichting? Met een vraagteken. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ik heb het niet kunnen opzoeken, maar ik denk dat het rond 2010-2011 was, dat een projectontwikkelaar met een plannetje kwam om de toenmalige ijzerwinkel op het Kokkelbeekplein te slopen en daar nieuwe appartementen te zetten. Dat was een redelijk triviaal project en het toenmalig stadsbestuur – schepen Heynderickx was toen nog schepen van ruimtelijke ordening – ja, heeft daar op de rem gestaan en heeft aan de ene kant gezegd tegen de projectontwikkelaar “doe iets wat beter is en waar je ook heel de site daarrond, de industriële site zeg maar rond dat Kokkelbeekplein, probeert te betrekken en op te waarderen en van onze kant – en dat is ook een belangrijk deel van het verhaal – van onze kant willen wij ons dan wel engageren om iets te doen aan het Kokkelbeekplein op het moment dat dat project gerealiseerd is”. Dat is nog eens bevestigd in 2016 op het moment dat de bouwvergunning is afgeleverd voor het project, dat zich sindsdien gerealiseerd heeft en waarbij dat je inderdaad kan zeggen, dat die projectontwikkelaar – ik weet niet of het dezelfde is – zijn verantwoordelijkheid genomen heeft. Dat wordt een mooi project op het Kokkelbeekplein, waar inderdaad meerdere, een nieuwbouw komt, maar waar ook de gebouwen wat meer achteraf gerenoveerd worden en herbestemd worden tot mooie en moderne woongelegenheden. Die appartementen zijn bijna klaar. Misschien dat er al een paar bewoond zijn. Maar in ieder geval denk ik dat het moment er is, dat nu het stadsbestuur zijn deel van het engagement opneemt en werkt maakt van de opwaardering van het Kokkelbeekplein van de openbare ruimte rond dat plein. Daar is op een bepaald moment zelfs denk ik een soort masterplan of een inrichtingsplan voor gemaakt een aantal jaren geleden. Dus de ideeën liggen daar. Wat er moet gebeuren lijkt mij ook vrij simpel. Wat minder parkeren. Het is ook niet zo, dat dat een plein is waar de parkeerdruk echt heel zwaar is. Meer groen op het plein, meer ontmoetingsmogelijkheden voor de mensen. Er een socialer plein voor maken.

Enfin, gelijk dat er daarjuist verwezen werd naar de meerjarenplanning zou ik dat ook nu opnieuw kunnen doen en vragen ja, wat zijn de intenties van het college. Wordt er werk gemaakt van een concreet ontwerp voor de herinrichting van het Kokkelbeekplein? En is er een bereidheid om ook te investeren in de heraanleg van dat plein?

VOORZITTER: Schepen Hanssens ging hierop antwoorden. U hebt het woord.

HANSSENS: Daar sta ik niet voor gekend eigenlijk voor bondigheid. Ik zal mijn best doen. Het Kokkelbeekplein, er is een beeldstudie gemaakt in 2011. Dat is eigenlijk op dezelfde moment dat die engagementen zijn genomen en het Kokkelbeekplein leent zich, ja, uitstekend om een aantal ambities uit het beleidsprogramma waar te maken. Ontharding, vergroening, plaatsen voor ontmoeten, het optrekken van de kwaliteit van het openbaar domein in het algemeen op een locatie die zeer interessant ligt in onze stad. Zijn er concrete stappen gezet? Zijn er concrete beslissingen genomen om daarmee te starten buiten de plaatsing van ondergrondse afvalcontainers, waar een formele beslissing over genomen is? Er zijn nog geen concrete afspraken over gemaakt. Wij moeten natuurlijk ook kijken met onze projecten rond openbaar domein, de realisatie van de winkel-/wandellus, het ontharden of het redden van het groen of het bijvoegen van groen, Stationsplein, project Grote Markt, H. Heymanplein, wat is daar de indicatieve timing voor om dit project daarin te schuiven. Maar geenszins een oproep tot afstel of uitstel zonder meer. Wel, ja, kijken waar we dat kunnen inpassen en wanneer dat we dat kunnen doen. En daarvoor binnen de budgetten van openbaar domein of de nodige fondsen vrij te maken. Maar ik durf daar geen timing op te plakken, noch durf ik voorop te lopen op de manier waarop het Kokkelbeekplein aangepakt wordt. Maar het lijkt mij duidelijk dat we zowel vanuit die engagementen die in het verleden zijn genomen, als de doelstellingen van het beleidsplan, dat het een evidentie is dat we daar werk van maken.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Allé, ik vraag u ook geen concrete timing, maar het lijkt mij toch, het zou toch bijzonder haalbaar moeten zijn om daar binnen 2 à 3 jaar werk van te maken. Allé, ik bedoel, dat is niet de grote investering. Met wat modieuze termen zou je dat een quick win kunnen noemen of hoe noem je dat tegenwoordig. Allé, budgettair gaat dat ook niet de grote inspanning zijn, dus ik vind toch, het is ook een vorm van engagement ten opzichte van de projectontwikkelaar die zijn ding gedaan heeft. Dan vind ik dat de stad ook zijn deel van het engagement moet opnemen. En dan mag dat toch niet te lang duren voordat er op het Kokkelbeekplein gewerkt wordt.

VOORZITTER: Dan is de volgende interpellatie de interpellatie weer van raadslid Van Der Coelden rond de bibliotheek en het toezicht. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt terug het woord.

VAN DER COELDEN: Het zal ook niet lang duren. We kregen kennis van het feit, dat er in de examenperiode in juni van dit jaar, dat de stad blijkbaar beroep gedaan heeft op een securityfirma alstublieft om in de bibliotheek de orde te handhaven of een oogje in het zeil te houden, omdat er blijkbaar problemen waren met jonge mensen, die het daar al te bont maakten. Ik denk wel dat de schepen straks wat meer toelichting zal kunnen geven bij de feiten. Maar in ieder geval roept dat toch wel een aantal vragen op. Allé, ten eerste welke maatregelen wil het stadsbestuur nemen om dat soort vervelendheden te vermijden, met respect voor het open karakter van de bibliotheek? Ik denk dat de bibliotheek geëvolueerd is van een gebouw waar vroeger mensen boeken of CD's of platen gingen huren naar een open gebouw, waar je voor heel veel dingen terecht kan. Waar je ook kan gaan studeren. Waar je rust kan vinden. Dat moet ook zo blijven, maar dat moet natuurlijk ook gepaard gaan met een zekere orde in het huishouden. Ten tweede en minstens even belangrijk, ja, het is natuurlijk frappant dat er een securityfirma moet worden ingeschakeld om bepaalde problemen het hoofd te bieden. Ik kan mij best voorstellen, dat het bibliotheekpersoneel op een bepaald moment ja, de zaken niet meer de baas kan, zich daar geen meester over ziet. Maar dan hebben we toch ... (overschakelen naar bandopname 11) ... allé, een heel peloton van mensen in stadsdienst, van de politie voor de harde hand, van gemeenschapswachten en dergelijke voor de wat zachtere hand, van preventiewerkers, brugfiguren, buurtwerkers, straathoekwerkers, noem maar op voor de meer preventieve aanpak. Dan hebben we toch een hele batterij van mensen, die kan worden ingezet, niet alleen om dat soort problemen aan te pakken op de plaats en op het moment zelf, maar ook om ja, meer preventief te werken, om meer diepgaand te werken, om te zien wat juist de problemen zijn met die jongeren en hoe men daaraan kan verhelpen. Dus, allé, graag toch een antwoord op die twee prangende vragen.

VOORZITTER: Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, Kris, bedankt voor de vraag. Het is inderdaad zo dat, ik had dat moeten melden op mijn vorige commissie, want dat is eigenlijk de dag dat het gestart is, dus in die zin was het mij wel duidelijk. Er is mij mondeling in de wandelgangen wel door iemand de vraag gesteld daarrond, maar inderdaad, op de commissie zelf is het niet behandeld. Daarom had ik het ook voorbereid op deze commissie, maar goed, gezien de vraag hier het antwoord. Je hebt eigenlijk schriftelijk drie heel concrete vragen gesteld en op basis van dat komen we dan eigenlijk toch wat tot de kern ook denk ik. Welke problemen stellen zich precies?

Ge hebt daar twee luiken. De bibliotheek bereidt zich voor op de examenperiode, lees meubilair wegnemen, openstellen van de Reinaertzaal, studiezaal, studeerplekken aanduiden en laten reserveren, afspraken rond eten en drinken maken in de bibliotheek, het aanduiden van leesplekken voor de andere leners, politie gecontacteerd voor regelmatige patrouilles mogelijk te maken, ook een poging gedaan om met Den Eglantier afspraken te maken maar dat is niet gelukt voor de laatste studieperiode. En dan zie je toch, dat het helemaal in de soep draait en ver boven de draagkracht komt van de mensen, die de bibliotheek runnen. En dan moet je iets doen. Dus dat gaat en het is een som van bijzonder veel kleine, irritante tot grotere zaken van meubilair verzetten, bezoekers storen, steentjes gooien, propjes gooien, papierproppen maken, eten en drinken de bibliotheek door hé, overal zowat, uitdagen, beledigend naar onze eigen mensen te gaan reageren, heen en weer lopen door het gebouw, in groep studeren dat geeft dan een enorm gebabbel, lawaai, onnozelheden, ook heel wat watergepruts is er geweest aan de waterbar. Dus, allé, dat is een som van een aantal zaken, die inderdaad door de openheid van het gebouw ook niet zo makkelijk te kanaliseren zijn. En dan is er op 12 juni opnieuw een echt incident, waar dan echt politie bijgekomen is. Allé, waar van alles gebeurd is, onhoudbaar voor de mensen van de bibliotheek, die noch opvoeder, noch politie, noch de taak hebben om de orde te handhaven in hun bibliotheek op die manier. En daarom is er beslist om dan gebruik te maken van een externe firma. En die is dan ingezet van 13 juni tot 21 juni op de weekdays. En dat heeft duidelijk geholpen hé. We hebben achteraf met het personeel ook samengezeten, ook het comité preventie/bescherming is daarbij geweest om te kijken wat er allemaal gebeurd was. En het werd op hoera onthaald door nagenoeg alle medewerkers. Maar natuurlijk – en terecht hé – met uw kanttekening van ja, als we dat als bibliotheek moeten gaan doen. Maar wat zijn dan nog de alternatieven? En dat is toch wel uitgevlood en een escalatie van toch al 2 à 3 jaar. En echt escalatie hé, waar het ook met Kerstmis misgelopen was, met Pasen ook misgelopen in iets mindere mate omdat dan de groep die studeert toch iets kleiner is. Niet iedereen heeft tijdens de Paas of naar Pasen toe examen. En dan escaleert dat opnieuw. Wat willen we doen? En ge hebt er zelf al een stuk van de aanpak gegeven. Het probleem zit hem in de bibliotheek, maar ge kunt dat ook daar niet verwachten, dat de bibliotheek het probleem oplost hé. Het zit inderdaad veel breder. En er is een integrale aanpak nodig. En ge hebt de batterij in wezen opgesomd, die daar in beeld komt. En we willen daar ook een stuk te beginnen, waar zijn de studieplekken in de stad, hoe doen die scholen dat? Die scholen hebben ook wel van alles, maar hoe loopt dat? Allé, dat we dat in kaart brengen, wat is er. Kan Den Eglantier mee een deel van de oplossing zijn? Kan de bibliotheek mee een deel van de oplossing zijn? Dus die pistes worden inderdaad nu bekeken.

Maar wonderen verwachten we niet hé. En in die zin, maar daar is voor de examens rond Kerstmis nog niets beslist, maar wel volop, het overleg is volop bezig om te kijken wat er in de bibliotheek moet gebeuren. Wat moeten we daar doen? Maar dat flankerende, wat kunnen we tegen dan al uitrollen, wat kunnen we daar hebben. Want het is ook duidelijk, dat – en excuseer dat het, mag ik dat zeggen, het is zo fout als maar groot gaat – dat het redelijk wat jongedames zijn, 15 à 16 jaar, die daar de boel op stellen zetten. En wat werkt, is dat je die namen kent en die namen koppelt aan de school en al dan niet aan ouders. Dus dat is iets dat zeker werkt en gaan we ook wel een stuk op werken, dat buurtwerkers, dat daar een koppeling komt van het geheel. Ja, goed, een integrale aanpak hé. Dat is een beetje denken we de manier dat we ernaar gaan kijken. Daar gaan we ook het scholenoverleg voor gebruiken om te kijken wat zij in die puzzel vandaag al betekenen en nog kunnen betekenen. Allé, het zal een stramien van maatregelen zijn, maar om met Kerst, de examenperiode van Kerstdag aan te pakken vanuit de bibliotheek denken we dat van in de bibliotheek toch ook nog een aantal maatregelen zullen komen. En één daarvan is bv. dat huishoudelijk reglement in die periode misschien wel iets anders zal worden en zeer duidelijk zal uithangen. Dat je dat heel gestipt van daar mag je eten, daar mag je niet eten, allé, wat we daar willen en niet willen. Maar daarvoor is het nu allemaal nog iets te vroeg. Dat is volop in voorbereiding. De mensen van de bibliotheek zijn daarmee bezig. Er is overleg geweest al met welzijn. Dus, ik denk dat iedereen alert is. Maar ik nodig jullie ook allemaal uit om in die periode eens te komen kijken wat er ... Allé, ik weet niet of iemand het gezien heeft, het is toch wel echt pittig.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik dank de schepen voor zijn oprecht antwoord. En het is ook altijd een beetje vervelend denk ik voor ons, allé, dat wij dat via personeel allemaal moeten vernemen. Het zou galanter zijn – maar ge hebt dat zelf aangegeven – dat we die informatie ook krijgen nu. Wat mij een beetje verontrust in uw antwoord, allé, het was wel duidelijk dat ge schetst het gaat over onnozelheden tot en met echt wel belagen van mensen, personeel nazitten als ze naar huis gaan en zo, dat is al iets helemaal anders. Maar als ge spreekt over die integrale aanpak, dan heb je het altijd over de toekomst. Mag ik dan eruit concluderen dat met die gasten, die het daar nu uitgehangen hebben – en dat zijn er geen 100 hé – dat daar niets mee gebeurd is buiten het feit dat security ze buiten houdt? Maar dat is inderdaad het probleem van de bib oplossen, maar dat is, allé, dan hangen die dat wel ergens anders uit hé. Waarom is dat dan niet, allé, aangepakt?

BAEYENS: Ik denk dat er echt veel te weinig rond gebeurd is, omdat niet iedereen de ernst van die feiten inzag. En dat dat probleem zich echt in die bibliotheek, oh, de bibliotheek heeft een probleem hé. En ik denk dat dat nu anders is en dat dat ja, goed, een oproep geweest is naar alle diensten. Ik denk dat het veel breder gedragen is. Dat je het inderdaad integraal moet aanpakken. En er is in het verleden te weinig mee gebeurd en dat kun je alleen maar doen, denk ik, als je er echt op voorbereid bent. En als dat latent is van ... Want, wat is een bijkomend probleem? Natuurlijk na 3 weken is het probleem weg. En dan is het weer precies niemand zijn probleem. Maar ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed, wordt ongetwijfeld vervolgd. Dan zou ik nu aan het publiek willen vragen om de zaal te verlaten voor de besloten zitten.

---ooOoo---